

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 3/20, kesäkuu-elokuu 2020, 19. vuosikerta, irtonumero 2 €

Torjumme uudet leikkaukset ja hävittäjät !

Koronan taloudellisista seurauksista s. 2
Kapitalismi tarvitsee aina pelastajan s. 3
Eurojärjestelmä rotkon reunalla s. 5
EU-liittovaltiota koronan varjolla s. 7
Digiyhteiskunta teollistamisen 4. vaihe s. 10
Viron kansalaissota s. 12
Toisenlainen Venezuela s. 13
Historiallisesta materialismista s. 14

Kuva: Heikki Mämmikkö

Sipilän hallituksen aikana vastustimme militarisointia ja liittovaltiokehitystä. Joukkovoiman suurmielenosoitus 3.9.2016

Koronasta ja rahoitustilanteesta huolimatta Nato:n suuri Baltopps-sotaharjoitus lähti äskettäin käyntiin Itämerellä. Tämä on jälleen uusi osoitus siitä, miten Nato on kiinnostunut Itämerestä ja suuntautuu Venäjän vastaiseen agrosioon. Suomesta harjoitukseen osallistuu kaksi miinantorjunta alusta ja kaksi Hornettia. Korona kriisin keskellä Suomi lisää lainan ottoa, josta 10 miljardia on varattu Hornettien hankintaan. Suomi on kytketty kiinteästi osaksi USA:n/Nato:n sotilasstrategiaa mm. isäntämaasopimuksella. Äsken käynnistetyssä kansalaisaloitteessa vaaditaan: "hävittäjähankinta on pysäytettävä ja palattava puolueettomuuspolitiikkaan. Sivut 2, 5, 8 ja 17

Sivut 2-3

- Koronakriisi korostaa muutoksen välttämättömyyttä
- Koronan taloudellisista seurauksista
- Hävittäjähankinta pysäytettävä. Allekirjoita kansalaisaloite
- Kapitalismi tarvitsee aina pelastajansa
- Eletään ihmeiden aikaa

Sivut 4-5

- Koronakevään viimeiset TES:t
- Tarvitseeko Suomi lakisääteisen vähimmäispalkan?
- Eurojärjestelmä rotkon reunalla
- Sotakoneita ja veronkiertoa
- Ammattiosaamisella on merkitystä

Sivut 6-7

- Sote maakuntamalli etenee
- Teoria ja käytäntö
- Euroopan liittovaltiota tiivistetään koronan varjolla
- Esko Auervuolle; in memoriam

Sivut 8-9

- Eduskuntaenemmistön Nato-ongelma
- Venäjä muistuttaa Stalinin voittonparaatista
- Kuntavaalit 2021
- Kuntavaaleista yhteisrintamaan

Sivut 10-11

- Digiyhteiskunta on teollistumisen neljäs vaihe
- Voitonpäivä muistettiin Porissa
- Maineenpalautus kansanmurhan uhreille

Sivut 12-13

- Viron kansalaissota, osa 1
- Toisenlainen Venezuela, osa 1
- Venäjä äänestää perustuslaista

Sivut 14-15

- Historiallisen materialismin perusteista, osa 4
- Oikeasta sosialismista?!
- Tiede ja vallankumous
- Tieteellinen marxismi ei kuole

Sivut 16-17

- Poliisin väkivaltaa ja kapitalismia vastaan USA:ssa
- Pietarin museoita; Kirovin museo
- Herra Sokuran veriset sakurat

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- 75 vuotta Hitler-Saksan antautumisesta
- Mielikuvilla leikkimistä
- Netistä saksittua

Leikkauksia ja Sote-kaappausta koronan varjossa

Sipilän hallituksen aikana vastustimme leikkauksia ja Sote-kaappausta. Sipilöinti seis 2.9.2017

Pandemia oli lahja EU-liittovaltion kannattajille. Se on todettu kaikkialla. Edelleen Marinin hallitus tukee Hornettien hankintaa. Ihmisiä lomautetaan ja irtisanotaan. Tiedetään, etteivät kaikki saa takaisin työtänsä. Valtio tukee suuria kapitalisteja. Sote- maakuntamalli etenee. Kuntien rahoitusta ja itsehallintoa madalletaan ja terveyskeskuksia ulkoistetaan. Sipilän hallituksen aikana vastustimme kaikkea tätä. Niin tulee tehdä nytkin. Ei pandemia oikeuta militarisointia, irtisanomisia, sote-maakuntamallia jne. Sivut 2, 3, 4, 5, 6 ja 7

Vappumarssit ja voitonpäivän tilaisuudet peruuntuivat koronan vuoksi. Siksi YLE:n oli helppo jättää 9.5. huomiotta Natsi-Saksan antautuminen keväällä 75 vuotta sitten ja Neuvostoliiton rooli tässä. Yleisesti pyrittiin korostamaan tässä länsiliittoutuneiden roolia. Meillä mm. Vähäraumalla voitonpäivänä kuitenkin muistettiin teloitettuja ja vankeudessa kuolleita neuvostosotilaita. Samaten vapuksi suunniteltuja tapahtumia Suomen 1918 kansanmurhan uhrien maineen palauttamiseksi järjestettiin vapun jälkeen. Historiankirjoituksen valheet pitää oikaista. Katso sivut 8, 11 ja 20

Vappuna 2019 Helsingin vappumarssille järjestäydettiin Hakaniemessä.

Kaikkien maiden proletaarit -
liittyykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Tommi Lievema, PL 780, 00101 Helsinki

0408335360

Helsinki 15.6.2020

Koronakriisi korostaa muutoksen välttämättömyyttä

Kansalaisiin on viimeisen parinkymmenen vuoden ajan pyritty iskotamaan käsitys uusliberalistisesta politiikasta, julkisen sektorin alajosta ja loputtomista leikkauksista ainoana mahdollisena poliittisena vaihtoehtona. Vaatimukset oikeudenmukaisemmasta politiikasta, sosiaaliturvan kohentamisesta, satsauksista elvyttäviin toimenpiteisiin, infrastruktuuriin jne. on torjuttu säännönmukaisesti niin poliitikkojen, asiantuntijoiden kuin valtamedian toimesta.

On luotu käsitys, jonka mukaan uusliberalismista poikkeava politiikka on "vastuutonta" politiikkaa. On peloteltu velanotolla sekä sillä, että vieritetään lasku tulevien sukupolvien maksettavaksi. Uusliberalistisen politiikan vyörytys on ollut niin voimakasta, että vain harvat ovat uskaltaneet esittää eriäviä mielipiteitä. Kansalaisille on syntynyt mielikuva, että realistisia vaihtoehtoja harjoitetulle politiikalle ei käytännössä ole olemassa.

Koronakriisin myötä tilanne on muuttunut lähes yhdessä yössä. Yhtäkkiä velkaa aiotaan ottaa silmää räpäyttämättä lisää niin, että Suomen valtionvelan osuus on nousemassa muutamassa kuukaudessa 59 prosentista 74 prosenttiin – 14 prosenttiyksikköä yli EMU-sääntöjen mukaisen 60 prosentin rajan. Tällä EMU-rajalla on aiemmin peloteltu kansalaisia sekä torjuttu systemaattisesti kaikki yritykset höllentää talouspolitiikkaa esimerkiksi elvyttävän politiikan toteuttamiseksi.

Hyvä esimerkki kovan linjan uusliberalistisesta talouspolitiikasta oli tapaus Antti Rinteen lyhyeltä pääministerikaudelta. Rinne esitti alimpien eläkkeiden korottamiseen 200 miljoonaa euroa, jotka olisi otettu eläkkeisiin tarkoitetuista yli 200 miljardin suuruisista eläkerahastoista. Nämä rahastot ovat virallisesti eläkerahastoja, mutta ne on tarkoitettu myös puskurirahastoiksi erilaisten hätätilanteiden, kuten euron romahuttamisen varalle. Esitys eläkkeiden nostamiseksi sai täystyrmäyksen laajalla rintamalla.

Rinteen esittämä 200 miljoonan euron lisäys eläkkeisiin olisi ollut noin 0,1 % eläkerahastojen nykyisestä arvosta. Koronakriisin hoitoon esitettiin puolestaan melko nopeasti 20 miljardin euron lisävelan ottoa. Suomen osuudeksi kaavaillussa EU:n hätärahoituspaketissa on tulossa 8,5 miljardia euroa, mikäli osuus lasketaan suhteessa bruttokansantuloon. Lisäksi Suomi joutuisi hätärahoituspaketin myötä sitoutumaan erilaisten hätälainojen takauksiin miljardien eurojen edestä.

Hävittäjähanke on laitettava jäihin ja sen perusteita on arvioitava perin pohjin uudelleen. On olemassa tehokkaampia ja huomattavasti edullisempia keinoja hoitaa maanpuolustusta. Kaikkein parasta turvallisuuspolitiikkaa olisi järkevä ulkopoliittikka, mutta nykyisellään se on täydellisessä rappiotilassa. Pahenevassa talouskriisissä ei ole varaa huippukalliisiin hävittäjiin, joiden elinkaarikustannukset ovat eri arvioiden mukaan 30 - 60 miljardia euroa. Hävittäjien hankinnalle tässä tilanteessa ei ole löydettävissä muita perusteita kuin maamme poliittisen johdon pakkomielteinen tarve miellyttää "isäntiä" Washingtonissa.

Suomella ei mitenkään voi olla varaa lahjoittaa miljardeja euroja muiden EU-maiden talouksien tukemiseen tai haaskata kymmeniä miljardeja sotaleluihin, jos julkisiin palveluihin, eläkkeisiin, köyhyyden poistamiseen tai muihin tärkeämpiin kohteisiin ei liikene edes murusia. Koronakriisi korostaa entisestään tarvetta politiikan suunnan tuntuvalle muutokselle.

Toimituksen pääkirjoitus: Tommi Lievema

Tilaan **Kansanäänen**

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 20 €.

- Olen maksanut tilaushinnan 20 €
 Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66
 Lehti laskuttaa

Sukunimi _____ Etunimi _____

Lähiosoite _____ Postinumero ja -paikka _____

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki
 Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com
 Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehtiä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös sähköpostilla os: tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Koronan taloudellisista seuraamuksista

Koronakriisistä tulee lankeamaan ankara lasku ja sen maksajat ovat vielä hakusessa. Suomen hallitus teki kaikkien aikojen suurimman lisäbudjetin. Lisää valtionvelkaa tiedetään tämän hetkisten koronakulujen vuoksi kertyvän liki 20 miljardia euroa. Vaikuttaa siltä, että jokseenkin kaikkien maailman valtioiden velkamäärät kasvavat samasta syystä. Nyt jo tiedetään useiden kansantalouksien velan määrän kasvavan tasolle, josta niiden on vaikea suoriutua normaalinkaan bruttokansantuotteen (bkt) tilassa. Bkt:t ovat koronan vuoksi laskeneet kaikissa maailman keskeisissä kansantalouksissa selvästi.

On oikeutettua olettaa, että koronan jälkeä kaikki lomautetut pääsevät takaisin työpaikkaansa. Miksi työttömyyden ennakkoon kasvavan? Kuva Myllypuro 2016

Euroopan Unionin yhteisvaluutta euro on tällaisessa tilanteessa elämän ja kuoleman kysymysten äärellä. Koko yhteisvaluutan olemassaolon ajan on maailman johtavien ekonomistien taholla elänyt ajoittain julkilausuttu voimakaskin epäily Euroopan valuuttaunionin (emu) järkevyydestä yleensä, ja on luotu uhkakuvia sen kestävydestä erilaisissa poikkeusolosuhteissa. Nyt on vakava poikkeusolosuhteiden päällä. Vaikka koronaviruksen yhteydessä puhutaan symmetrisestä kriisistä, – virus piinaa kaikkia maita samalla tavalla – ovat tämän pandemian vaikutukset eri kansantalouksiin huomattavankin erilaiset.

Yhteisvastuu

Pahiten velkaantuneita eurovaltioita ovat eteläisen Euroopan maat. Italian valtionvelka oli jo ennen koronaa 130 prosentin tasolla bkt:sta, ja se on noussut siitä useita kymmeniä prosentteja. Siellä valtion velkajärjestelmä on maan omilla pankeilla, ja ne ovat tässä kriisissä pahimmassa vaarassa. Italia on kolmanneksi suurin euromaa, ja sen pankkijärjestelmän romahtamisen katsotaan olevan erittäin tuhoisa koko emu-järjestelmälle.

EU:n komissiossa on syntynyt ajatus koronakriisin aiheuttamien kustannusten yhteisvastuullisesta hoitamisesta. Yhtenä vaihtoehtona olisi jo ennen koronaa talou-

tensa kurjaan kuntoon päästäneille valtioille myönnettävät avustuspaketit, joiden takaajina olisivat kukin eurovaltio samalla maksuosuudella kuin on kunkin maan osuus unionin budjetista.

On myös otettu käyttöön uusi termi, ikuisuuslaina, millä tarkoitetaan hyvin pitkäaikaista lainaa, jota ei käytännössä tarvitsisi maksaa takaisin. Se olisi tulonsiirto taloutensa paremmin hoitaneilta valtioilta kansantalouden hoidossa syystä tai toisesta epäonnistuneille. Käytännössä tukea siirtyisi Unionin pohjoisista maista eteläisen Euroopan muutenkin velkaantuneita kansantalouksia paikkaamaan.

Kohti liittovaltiota

Tätä tilannetta tuntuvat olevan valmiit käyttämään hyväkseen ne, jotka näkisivät mielellään Unionin kehittyvän entistä enemmän liittovaltion suuntaan. Kaikki puheet kriisin kustannusten jaosta niin sanotun yhteisvastuullisuuden kautta viittaavat siihen. Ajatus yhteisvastuusta tai sen suuntainen kehitys yleensäkin sopisi etenkin enempää ja syvenevää integraatiota ajaville.

Nykyisin voimassa oleva Euroopan valuuttaunionin (emu) sääntöjen mukaan tähän yhteisvastuuseen liittyy kuitenkin vissinlaisia ongelmia. Tällaiset vastuiden jakamiset ovat noissa säännöissä kielletty. On suuri vaara, että ker-

ran käytettynä tästä menettelystä syntyisi käytäntö, jolla ratkaistaisiin myös jatkossa vääjäämättömästi eteen tulevia ongelmia. Tällaiset yhteisvastuut edellyttäisivät jatkuaan myös finanssipolitiikan synkronointia. Tämä taas merkitsisi yhteistä budjettipolitiikkaa, ja se olisikin sitten jo liittovaltion perusta.

On puhuttu myös Unionin budjetin kasvattamisesta yhtenä mahdollisuutena tämän koronan myötä pakosta rakennettavien tukipakettien rahoittamiseksi. Budjetin kasvattaminen tulisi suoraan lisäyksenä jokaisen jäsenvaltion maksuosuuteen. Suomi jo nyt niin sanottuna nettomaksajana joutuisi tässä kehityksessä suoran budjettirahoituksen kautta yhdeksi lisämaksajaksi. Tätä on vaikea hyväksyä, kun tämä sama viruskriisi on jo nyt nostamassa Suomenkin valtion velkaa huomattavan korkeksi.

Tulonsiirtounioni

Koronakriisin varjolla EU:sta oltaisiin muodostamassa tulonsiirtounionia ilman tulonsiirtojen välttämättä vaatimaa, edes kohtuullisen korkeaa ja kattavaa kansantalouden tulonmuodostusta eli verojärjestelmää. Tässä valtiontalouden rahoitusmekanismissa on suuria eroja eri euromaiden välillä. Tämän suuntaiseen kehitykseen liittyy suuri vaara, että se mitä vielä on jäljellä niin sanotusta pohjoismaisesta hyvinvointiyhteiskunnasta, liudentuisi tällaisen kehityksen myötä olemattomiin.

Yhteisöllisyys yleensä on tietenkin positiivinen ilmiö, mutta näissä tilanteissa on se vaara, että kun laskun maksun aika tulee – ja vääjäämättä se tulee – isoimman osan kaikesta maksaa taas yhteiskunnan se osa, mikä on kaikkein eniten riippuvainen hyvinvointiyhteiskunnan palveluista ja tulonsiirroista yleensä. Eli tämänkin kriisin loppulasku tulee yhteiskunnan heikompiosaisten maksettavaksi. Vaikka jotkut jo puhuvat tämän kriisin selättämisen yhteydessä jopa talvisodan hengestä, – mitä se sitten lieneekään – ei meidän tässä nyt kannataisi ainakaan koko Euroopan mitassa enempää uhriutua.

Unto Nikula

Hävittäjähanke pysäytettävä - sotavarustelusta rauhan rakentamiseen

Allekirjoita kansalaisaloite, toimi heti.

"Hävittäjähankintojen pysäyttäminen ja uudelleen arviointi"-niminen aloite löytyy aloiteteksteineen Kansalaisaloite.fi sivustolta. Aloitteen lakivalmisteluun saattamiseksi tarvitaan 6 kk aikana 50000 allekirjoitusta. Tämä vaatii vahvan tunnustautumisen esimerkiksi pankkitunnuksilla. Aloitteen allekirjoittamiseen pääsee seuraavasta linkistä: www.kansalaisaloite.fi/fi/aloite/6437.

Suomi ei tarvitse hyökkäyshävittäjiä eikä hyökkäykseen käytettävää aseistusta. On pysäytettävä vaarallinen sota- ja seikkailupolitiikka, johon Suomea sitoutetaan. Joutuisimme tukemaan USA:n natojohtoista sota- ja ase-teollisuutta kymmeniksi vuosiksi eteenpäin jopa kymmenillä miljardeilla. Rauhantahtoisen Natoa vastustavan kansamme suuren enemmistön tulee kääntää maamme politiikan suunta. On koottava rauhan- ja demokratian rintama, joka kääntää Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikan takaisin rauhan- ja puolueettomuuspolitiikan suuntaan, josta meillä on sodan jälkeisten rauhanvuosien kokemus.

Tehtävämme ja vaatimuksemme

Hävittäjähanke on pysäytettävä ja peruttava. Siihen varatut kymmenet miljardit on käytettävä kansakunnan hyvinvointiin. Velanotto sota- ja asehankintoihin sekä sotaharjoituk-

siin on pysäytettävä ja puolustusvoimien toiminta otettava erityistarkastukseen. Myös HX-hävittäjähanketta lobanneiden kenraalien toiminta tulee tutkia. Toimenpiteet tulee huomioida valtion budjetissa ja syksyn budjettiriihessä. Eduskunnan on käynnistettävä kaikkien Nato-sopimusten sekä "isäntämaasopimuksen" purkuprosessit, jotka on sovittu kansan enemmistöltä salassa ja joiden osalta eduskunta ei ole valvonut kansan etua sen tärkeimmässä tehtävässä. On selvítettävä maamme korkeimman poliittisen johdon toiminta, osuus ja sitoumukset sisältöineen ase- ja hävittäjähankkeeseen, myös salaiset sopimukset, joita Naton/USA:n kanssa on tehty.

On vaadittava Pariisin rauhan-sopimuksen (1947) ehtojen nou-

dattamista. Siinä Suomelta kiellettiin mm. ydinaseen hankinta, valmistus ja kokeilu sekä ohjukset. Isäntämaa sopimuksen purku on erityisen tärkeää siksi, että siinä ei mainita mitään ydinaseiden sijoittamisesta Suomen maaperälle, toisin kuin Ruotsi vaati ai. sopimukseen. On vaadittava maamme poliittisen johdon ja valtamedian vastuuta venäjään kohdistuvista räikeistä vale- ja vihapuheista jopa yllyttävästä uutisoinnista ja kirjoituksista esim. Ilta-Sanomissa 11.2.2020. Sanna Marinin (SDP) viherpunahallituksen on tehtävä täyskäännot ja muutettava Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikka takaisin puolueettomalle ystävyyden- ja rauhanpolitiikan tielle.

Reine Lindeman
Tampere

Kapitalismi tarvitsee aina pelastajansa

Asko Julkunen
Sonkajärvi

Kapitalismin kehittyminen valtiomonopolistiseksi kapitalismiksi

Kapitalismi on kehittynyt sen jälkeen kun siitä tuli vallitseva tuotantotapa kilpailu- ja monopolikapitalismin kautta valtiomonopolistiseksi kapitalismiksi. Marxin mukaan vapaa kilpailu synnyttää tuotannon keskittymistä ja että tietyille asteelle kehittyttyään tämä keskittyminen johtaa monopoliin. Leninin mukaan monopolien kehittämisessä on nähtävissä kolme perusvaihetta. 1860- ja 1870-luvuilla vapaa kilpailu saavutti korkeimman kehitysasteensa ja monopolit olivat tuolloin alioasteella. Vuoden 1873 kriisin jälkeen seurasi laaja kartellien kehitysvaihe, mutta ne olivat vielä poikkeuksellisia. 1800-luvun lopun ja vuosien 1900 - 1903 nousukausina kartellit muodostuivat yhdeksi talouselämän perusteista. (V.I.Lenin: Imperialismi kapitalismin korkeimpana vaiheena. Valitut teokset neljässä osassa, osa 2. Kustannusliike Edistys, Moskova 1967)

Kapitalismin ristiriitojen edelleen kärjistyttyä, valtion oli pakko puuttua välittömästi talouselämään, suojellakseen kapitalistista järjestelmää ja turvataksaan monopolien voitot. Valtiomonopolistisen kapitalismin vakiinnuttamisen syinä voidaan nähdä muun muassa ensimmäinen maailmansota, 1930-luvun talouspula, sosialistisen maailmanjärjestelmän syntyminen toisen maailmansodan jälkeen, tieteellisen vallankumouksen asettamat vaatimukset, siirtomaajärjestelmän hajoaminen, talouden monopolisoitumisasteen kohoaminen ja työväenluokan voiman kasvu.

Mika Kabata toteaa, että 2000

Koko kapitalismin aika on ollut täynnä erilaisia kriisejä. Koronakriisi on yksi kriisi muiden joukossa ja kapitalismi tarvitsee aina pelastajansa. Kriisien ratkaisemiseen on aina tarvittu valtiota rahoittajana ja työväenluokkaa maksajana. Suomessa eletään edelleenkin valtiomonopolistisen kapitalismin vaihetta. Sen ydinsisältönä on valtion ja monopolien voimien yhdistyminen yhdeksi koneistoksi, jonka tavoitteena on turvata monopolien vallan säilyminen ja niiden harjoittaman työtätekevien riiston toteutuminen.

TTIP -sopimuksen tarkoitus oli vapauttaa EU:n ja USA:n välinen kauppa. Sopimukseen sisältyvä välimiesmenettely aiheutti kritiikkiä. Se olisi siirtänyt valtaa ylikansallisille yrityksille. Monien mielestä sopimukseen sisältyvä investointisuoja olisi vähentänyt valtioiden itsemääräämisoikeutta. Yritys "investoida poliittiseen valtaan" saatiin torjuttua.

-luvulla valtiosta on tullut yhä keskeisempi kapitalistisen kasautumisen edellytys ja että esimerkiksi nykyistä rahoitusjärjestelmää tai sen syntyä ei voi ymmärtää ilman valtion ja valtiojärjestelmän osuuden huomioimista kapitalismin historiassa. Valtionvelka on yksi alkuperäisen kasautumisen vaikuttavimmista vipusimista, kuten Marx toteaa. Kabatan mukaan, kun kapitalismi ei kykene riittävän nopeasti takamaan pääomien kasautumista, investoiminen poliittiseen valtaan tulee omistavan luokan näkökulmasta yhä houkuttelevammaksi. Esimerkkinä tästä hän mainitsee Yhdysvaltain ja EU:n väliset vapaakauppaneuvottelut. Erityisesti talouden suunnittelu on muuttunut viime vuosikymmeninä yhä enemmän ylikansalliseksi ja se on yhä enemmän keskittettyä ja irrotettua kansallisvaltioiden demokraattisen hallinnan mekanismeista. (Marxin Pääoman ajankohtaisuus. Kustannusyhtiö TA

-Tieto Oy, Vaasa 2015)

Valtionyhtiöt ja yksityistäminen

Eräs keskeinen valtiomonopolistisen sääntelyn muoto maassamme on ollut valtion yritystoiminta. Se sai alkunsa syksyllä 1918, kun J.K. Paasikiven senaatti osti valtiolle enemmistön norjalaisomisteisen Ab W. Gutzeitin osakkeista. Sodan jälkeen maassamme kehittyi laaja julkinen sektori. Sotatarvikkeita valmistaneet yhtiöt jäivät valtion omistukseen ja ne suunnattiin siviilituotantoon. Valtionyhtiöitä perustettiin sellaisille tuotantoaloille, jotka vaativat erittäin suuria pääomasijoituksia ja joista yksityinen pääoma ei ollut kiinnostunut.

Ne keskittyivät yleensä perusteellisuuteen, joka oli välttämätöntä muulle tuotannolle, mutta jotka eivät tuottaneet niin nopeasti suuria voittoja kuin jotkut muut toimialat. Tällä tavoin valtionyhtiöt vapaut-

tivat yksityiset pääomat tuottavampiin sijoituskohteisiin. Valtion yritystoiminta on ollut maassamme huomattavan suurta kaivos-, kemian-, paperi- sekä öljy- ja asfaltiteollisuudessa. Maakunnallisten joukko- liikkeiden painostuksesta valtiojohtoisia tuotantolaitoksia perustettiin myös Pohjois-Suomen korkean työttömyyden alueille, joissa tuotanto pitkien etäisyyksien takia oli vähemmän kannattavaa.

Uusliberalismin oppien rautauduttua Suomeen 1980-luvun lopulla parhaiten tuottaneita valtionyhtiöitä alettiin yksityistää vauhdilla ja myydä pilkkahintaan yksityiselle, usein ulkomaiselle suurpääomalle. Samalla julkisia terveystoimintoja ja hoiva-alan palveluja alettiin ulkoistaa ja yksityistää ja siirtää kapitalistisen voiton teon areenoiksi. Vaikka valtionyhtiöt ovat kapitalismissa vain yksi kapitalistisen tuotannon muoto, niin yksityistämällä hallitukset ovat luovuttaneet pois erään tärkeimmistä valtion tulojen, työllisyyden, aluepolitiikan, talousrakenteen monipuolistamisen ja kansallisen huoltovarmuuden turvaamisen keinoista. Valtion yritykset maassamme eivät ole koskaan uhanneet suurpääoman valtaa tai yksityisomistusta, vaan ovat pikemminkin olleet sen palvelijoita. Tämän osoittaa maamme valtion yritysten syntyhistoria, kannattavien valtionyhtiöiden yksityistäminen ja toisaalta vaikeuksiin joutuneiden yksityisyritysten ottaminen valtion omistukseen.

Suora rahallinen tuki

Valtiomonopolistisen kapitalismin vaiheessa valtion taloudellisesta toiminnasta tulee jatkuva ja pitkäjänteinen kapitalistisen talouden osa ja suurpääoman voiton tavoittelun toteuttamisen välttämätön edellytys. Valtio on aina tukenut teollisuutta avokätisesti. Se on pumppanut ve-

ronmaksajien rahoja miljardeja euroja pankkitukiin ja satoja miljoonia euroja esimerkiksi kannattamattoman Kaivosyhtiö Talvivaaran pelastamiseen. Helmikuussa 2015 valtio perusti Talvivaaran kaivostoimintaa jatkamaan Terrafame-osakeyhtiön sijoittaen siihen puoli miljardia euroa. Kahta vuotta myöhemmin raa-ka-ainekauppaa harjoittava singaporelainen Trafigura -konserni osti Galena-sijoitusrahastonsa kautta runsaan 15 prosentin osuuden kaivosyhtiöstä Suomen valtiolta. Samalla se sai seitsemän vuoden ajaksi oikeuden ostaa kaivoksen koko koboltti- ja nikkeli tuotannon sekä 80 prosenttia sinkistä. Tällä hetkellä valtion omistama Suomen Malmijalostus Oy omistaa Terrafamesta 69,8 prosenttia, ja Trafigura 29,7 prosenttia. Loput 0,5 prosenttia on finanssikonserni Sammolla.

Äskettäin julkistetussa hallituksen neljännessä vuoden 2020 lisätalousarviossa hallitus lupaa Suomen Malminjalostus Oy:lle 450 miljoonan euron apupaketin akkukemikaalien valmistukseen. Valtaosa tuesta ohjautuu Terrafamelle ja sitä kautta pönkitetään myös korruptioepäilyistä julkisuuteen tulleen ja myrkyttyneiden laittomasta kuljettamisesta Afrikkaan tuomitun Trafiguran toimintaa.

Tilastokeskuksen mukaan vuonna 2018 lähes kahdeksan prosenttia kaikista yrityksistä sai yritystukea. Se laskee yritystueksi suorat yritystuet, lainat ja myönnetty takaukset. Toissa vuonna yritystukia sai 28 147 yritystä ja suhteellisesti eniten tuen saajia oli suuryrityksissä, joista 53 prosenttia sai yritystukea. Suorien tukien määrä oli noin 474 miljoonaa euroa ja lainojen määrä 347 miljoonaa euroa. Takausten määrä oli 737 miljoonaa euroa.

Jatkuu sivulla 6

ELETÄÄN IHMEIDEN AIKAA...

Jokainen on kuullut ja lue- nut, että koronaviruksen seurauksena talous on ajautunut talouslamaan. Tätä on toivotettu koko median voimalla ja jokainen uskoo ja luulee tietävänsä, että niin se on; koronan vuoksi talous lamaantui. Mutta kuten aina, niin valtamedia levittää siitä valheita herkeämättä.

Tietysti on kiistatonta, että koronan vuoksi taloutta tuhottiin ihan tietoisesti. Talouden taantuma ja jopa todellisen talouspulan merkit ilmaantuivat jo viime vuoden lopulla. Siitä huolimatta kaikki torvet huusivat, että nyt menee taloudessa lujaa. Joidenkin hentojen merkkien perusteella valtavirrasta huolimatta niin saattoi sanoakin. Sen toittamisen juju oli siinä, että koronaviruksen syällisyys saatiin näyttämään uskottavammalta.

Laman merkit oli nähtävissä meillä, mutta ennen muuta Yhdysvalloissa taloustutkijat ja suurpääoma kävivät todella kuumina. Jos kyse olisi pelkästä koronaviruksen aiheuttamasta ongelmasta, niin se olisi suhteellisen helpos- ti korjattavissa. Mutta kun on kyse

kapitalismiin kuuluvasta lamasta, tilanne on aivan toinen.

Meillä, kuten näyttää käyneen muuallakin, vuoden 2009 lamasta oli juuri ja juuri selvitty tuotannon määrässä lamaa edeltäneelle tasolle, mutta työtunnit vähenivät noin 9%. Uuden talouslaman ilmaantuminen heti edellisen jälkeen ilman hengähdystaukoa, on järkytys koko kapitalistiselle maailmalle. Rehelliset talousgurut ilmaisivat huolensa siitä, että tämä järjestelmän itse synnyttämä lama saattaa olla vaarallinen koko kapitalismin olemassaololle. Yhdysvalloissa arvioitiin, että lama supistaa taloutta seuraavan kymmenen vuoden aikana 3% joka vuosi. Tämän arvion on äskettäin julkaissut Yhdysvaltojen kongressin budjettivirasto CBO (HS 3.6.20).

Kun Yhdysvaltoja on pidetty koko kapitalistisen maailman talouden veturina, niin tieto on järkyttänyt, paitsi suurpääoman omistajia, myös koko järjestelmän lukemattomia ylläpitäjiä. Siksi asialle piti tehdä jotain, että harvojen käsissä ja omistuksessa oleva järjestelmä, pääomien yksityinen omistus, pelastuisi. Oliko koronan ilmaantuminen vain onnellinen sattuma, vai oliko sillä vielä tänään tuntemattomat tekijät. Olkoon miten tahansa, niin koskaan aiemmin ei minkään

kulkutaudin vuoksi ole pantu toimeen niin järeitä, ja osin julmiakin ihmisten elämän rajoituksia. On tämä ihmeiden aikaa. Seuraukset näkyvät myöhemmin.

o o o

Suomessa on ainakin kaksi virallista porukkaa tehnyt omat mietintönsä siitä mitä koronan jälkeen. Valtiosih- teeri **Martti Hetemäen** mukaan valtion velkaantuminen voitaisiin estää, jos työllistettäisiin 240 000 työntekijää verrattuna siihen, mikä tilanne oli ennen kriisiä (HS 2,6,20). Hetemäki ei sano, että se vaatii vähintään 400 miljoonaa työtuntia lisää eikä sitä, että työtunnit koko ajan vähenevät haluttiin tai ei.

Valtiosihiteeri Hetemäki ei sanallakaan komenna kapitalist- ja panemaan pääomiaan töihin, että maa pelastuisi. Eihän se sellainen sovi. Elvytyksen nimissä on toimitava päinvastoin. Kapitalisteille on annettava lisää tukiaisia, sillä voittoa on tultava, oli koronaa tai ei. Samoilla linjoilla näyttää olevan myös taloustieteen tohtori Vesa Vihriälän selvitysryhmä.

Näiden herrojen työryhmien suosittelun nojalla hallitus on ryhtynyt monien mielestä, kuten ennen sanottiin, veret seisauttavaan elvytykseen. Valtio ottaa uutta velkaa noin 18,8 miljardia euroa. Op-

positio on jo tehnyt politiikkaa rääkymällä hallituksen holtittomuudesta. Vaikka summa on ennen näkemätön, niin kokonaissumma 125,2 miljardia, ei nouse virallisten arvioiden perusteella kuin vajaaseen 55%:iin, jos bkt supistuu 4,5%. Mutta kun bkt supistuu todennäköisesti 10%, niin silloin velka jää alle 58%:in. EU:n vaatima (!) velka saisi olla enintään 60%. Kuriositeettina kannattaa mainita, että 1990-luvun alkuun asti velka oli alle 10% bkt:stä. Vasta EU seikkailujen alettua, velkaa alkoi tulla huimaa vauhtia.

Se on selvä, että hurjassa velan lisääntymisessä on vakavia ongelmia. Jää nähtäväksi paljonko siitä valuu suurpääomalle, joka rikkaana ei ole avun tarpeessa. Oikeisto ruikuttaa, vaikka se tietää että budjettialijäämä ja velan kasvu ovat tulleet jäädäkseen. Lisäksi itse EU ottaa elvytykseen hurjat määrät velkaa. Tulevina vuosina jäsenvaltiot maksavat sen mm. korkeampina jäsenmaksuina. Sotahullut puolestaan pelkäävät, että velasta tulee jarru hävittäjähankinnoille. Elämme ihmeellisiä aikoja.

o o o

Millään velkarahalla tätä alkanutta talouslamaa ei voi hoitaa. Kaikki on kiinni tuotannosta ja työllisyydestä. Siinä suhteessa ei ole hyviä nä-

kymiä. Päinvastoin. Äsken päätty- nyt lama kesti tuotannon määrällä mitattuna 10 vuotta. Globaalien talousnäkyvien perusteella voi laskemalla arvioida, että tämän voittamiseen kuluu ainakin 15 vuotta. Samalla työttömyys lisääntyy hurjaa vauhtia. Edessä ovat kovat ajat.

Työväenliike on asetettu seinää vasten. Sen vallankahvassa oleva osa on vajonnut syvälle opportunistin suohon. On pelättävissä, että siellä se pysyykin. Siksi sen vasemmalla puolella olevien vastuu palkkatyöläisten toimeentulosta ja historian tuomareiden edessä kasvaa. Siksi voimien yhdistämisellä on kiire!

Valtamedia levittää valheita joka hetki ja herkeämättä. Kapitalistien puolesta se pelkää, että ihmiset ryntäävät kaduille ja torille. Valheillaan se on onnistunut hyvin, kun todellinen vasemmisto kommunisteja myöten lymyää omissa pikku, pikku kuppikunnissaan näkemättä, ymmärtämättä, mitä yhteiskunnassa tapahtuu ja on tapahtumassa. Näin siitäkkin huolimatta, että tietoa on, enemmän kuin koskaan.

Eletään ihmeiden aikaa...

Kai Kontturi

Koronakevään viimeiset työehtosopimukset

Kevään viimeiset työehtosopimukset saatiin neuvoteltua maaliin kunta – alalle pitkän ja vaikean rupeaman jälkeen. Sopimukset koskevat yli 400 000 työntekijää. Vaikean kunnan alan neuvotteluista tekee se, että saman sopimuksen ja neuvottelujen piiriin kuuluvat niin sairaanhoitajat, opettajat ja kaikki kuntien työntekijät. Kaikkien sopimukset neuvotellaan kuntatyöntekijän kanssa yhtenä kättänä.

Kuva: Heikki Männikkö

SUPER:in ja terveydenhuoltoalan väki on aina siellä, missä näytetään työnsä aktiiviteettia. Ay-keskusjärjestöjen tapahtuma 18.9.2015

Terveydenhuoltoala kirii kiinni jälkeensäneisyttä

Terveydenhuoltoalan työntekijäjärjestöillä TEHY:llä ja SUPER:illa oli neuvotteluissa omat, muita kovemmat tavoitteet. Tavoitteena oli mm. sosiaali- ja terveysalalle oma työehtosopimus, ns. SOTE sopimus sekä 1,8 prosenttia yli yleisen linjan menevät palkankorotukset, jotta alan palkkojen jälkeensäneisyttä saataisiin kurottua umpeen.

Neuvottelut alkoivat jo tammiukuussa. Koronan vuoksi asetetut valmiuslait ja hoitajille määrätty työ-

velvoite luonnollisesti vaikeuttivat työntekijäpuolen tavoitteiden saavuttamista. Työtaistelutoimia eivät liitot tässä tilanteessa voineet aloittaa. Valtakunnan sovittelija Pirkko Piekkala antoi alalle sovintoesityksen vapun alla. Opettajien ammattijärjestö OAJ ja julkisten ja hyvinvointialojen ammattijärjestö JHL olisivat esityksen hyväksyneet. Sen sijaan TEHY ja SUPER sen hylkäsivät. Neuvottelut jatkuivat ilman valtakunnan sovittelijaa.

Uusi sopimusesitys saatiin toukokuun lopussa ja liittojen hallinnot hyväksyivät sen 28.5. Palkan-

korotusten osalta sopimus on yleisen linjan mukainen. Myös KIKY:n talkootunneista päästiin eroon. Lisäksi TEHY ja SUPER saivat haluamansa sosiaali- ja terveysalan työehtosopimuksen (SOTE). Sen sijaan vaatimus 1,8 prosenttia yleistä tasoa suuremmasta korotuksesta jäi tällä kertaa saavuttamatta.

Kiky-työajanpidennys historiaan – mitä seuraavaksi

Uusista työehtosopimuksista KIKY:n työajanpidennys poistui. Joihinkin sopimuksiin tuli muita työikäheikkennyksiä. Neljä vuotta sitten solmittu KIKY:n heikkennyksistä siis osasta päästiin eroon. Vielä jäi se 2 miljardin työnantajamaksujen huojennus, jota yksikään työntekijäliitto ei ole vielä toistaiseksi vaatinut poistettavaksi. Syytä olisi. Työtä jäi siis vielä tehtäväksi.

Työnantajat ja porvaripuolueet ovat jo aloittaneet koronakriisiin vedoten huudon rakenteellisista muutoksista, paikallisen sopimisen lisäämisestä ja työehtosopimusten yleissitovuuden heikentämisestä. Nämä asiat tulevat tavalla tai toisella eteen viimeistään syksyllä ja niihin on Ay – liikkeen ja koko työväenliikkeen syytä varautua. Jos työehdoista aiotaan pitää kiinni, niiden puolustamiseksi joudutaan vielä tosissaan luokkataistelemaan. Työmarkkinakeskusjärjestöt esittivät yksissä tuumin hallitukselle joukon toimenpiteitä yhteisoi-

mintalain muuttamiseksi siten, että neuvotteluaikoja lyhennettiin ja lomauttamista entisestään helpotettiin. Laki on onneksi määräaikainen. On pidettävä visusti huoli, että se sellaiseksi myös jää.

Korona – ja talouskriisin yrityksille ja duunareille aiheuttamien taloudellisten menetysten vuoksi hallitus on tehnyt mittavia järjestelyitä. Työttömyysturvalakiin on tehty muutoksia, jotka mahdollistavat koronan vuoksi lomautetuille ansiopäivärahan maksamisen jo ensimmäisestä työttömyyspäivästä lukien. Lisäksi työttömyyspäivät eivät kulu. Päivärahaa maksetaan muuten 300 – 500 päivää. Laki on määräaikainen ja sitä ollaan jatkamassa vuoden loppuun asti. Tämä oli hyvä laki, vaikka sekin on väliaikainen. Se pitäisi säätää pysyväksi saman tien.

Koronan varjolla leikkauksia edessä?

Yritykset saavat tukea huomattavasti suurempia summia, kuin koronan vuoksi lomautetut ja irtisanotut duunarit. Ja niin kuin aina, ei kapi-

talistille mikään tuki ole riittävä. Yritysten ja yrittäjien mielestä tuki pitäisi vielä käydä viemässä käteisenä isolla säkillä suoraan ovelle. Tällaisen vaikutelman heidän iänikuisesta rutinastaan helposti saa.

Kaikki nyt jaossa olevat tuet rahoitetaan velalla, jota ollaan ottamassa lehtitietojen mukaan vajaat 20 miljardia. Ei ole kovin vaikea arvata, että sen velan varjolla porvarit ja kaikki muut markkinatalouden kannattajat ovat valmiita leikkaamaan peruspalvelut olemattomiin. Jo nyt on kuultu vaatimuksia (pääoma) verojen alennuksista ja palvelujen yksityistämistä. Todellakin, luokkataistelu kärjistyy. Se kärjistyy, koska porvarit sen kärjistävät.

Toivoa sopii, että koronavirus viimein hellittää ja kaikista koontumisrajoituksista päästään eroon. Toivoa sopii, että työväenliike yleensä ja Ay liike erikseen saa riittävästi suoriksi ja rivit kadulle puolustamaan työtätekevien oikeutta kohtuulliseen toimeentuloon ja julkisiin palveluihin.

Markku Nieminen

Kuva: Heikki Männikkö

Koronasta johtuen terveydenhuoltoalan palkkataantumaa ei päästy korjaamaan. SUPER:n ja TEHY:n vaatima oma sopimus (SOTE) saatiin. TEHY:n väki osallistui joukolla "kaksi kättä" - tapahtumaan 10.6.2015.

Demokraattinen sivistysliitto toivottaa hyvää kesää kaikille Kansan äänen lukijoille!

Kesä on otollista aikaa itsenäiseen opiskeluun. Tähän hyvänä apuna toimii DSL:n verkkosivuilta löytyvä materiaalipankki sekä DSL:n julkaisema kirjallisuus. DSL on tuoreeltaan julkaissut artikkelikokoelman nimeltä Kaatakaamme kapitalismi (15 €) sekä uuden, tarkistetun laitoksen Jukka Heiskasen teoksesta Karl Marx filosofina (25 €). Myös useissa medioissa huomioitu ja hyvät arvostelut saanut Anssi Ylirönnin teos Valintamme ei kohdistunut sinuun (15 €) on yhä saatavilla. Kaikki mainitut teokset ovat tilattavissa DSL:n toimistolta.

Kannattaa myös piipahtaa tasaisin väliajoin verkkosivuillemme (www.desili.fi), jossa ilmoitamme tulevista tapahtumista ja tarjoamme neuvoja omien tilaisuuksien järjestämiseen.

Nauttikaa kesästä ja pysykää terveenä!

Tutustu osoitteessa www.desili.fi

Tarvitseeko Suomi lakisääteistä vähimmäispalkkaa?

Suomessa on käytössä työehtosopimukseen perustuva yleissitova vähimmäispalkka. Se on järjestelmä, mikä velvoittaa myös järjestäytymättömiä työnantajia noudattamaan alakohtaisia, työehtosopimuksilla sovittuja palkkoja. Syy miksi oikeisto ja työnantajat tukevat lakisääteistä vähimmäispalkka-järjestelmää on, että se pienentäisi kokonaispalkkatasoa ja avaisi tien työehtosopimusten yleissitovuuden poistamiseksi.

EU on käynnistänyt tammikuussa keskustelun "Eurooppalaisesta vähimmäispalkasta". Tämä saa tukea oikeistopoliitikoilta, jotka uskovat työehtosopimusten ja ammattiliittojen menettävän merkitystään, mikäli laki määrää alimmat palkat. Näissä haaveissa palkkatkin laskisivat ja yleissitovuus poistettaisiin. Vähimmäispalkka on käytössä 22:ssa EU-maassa. Ilman sitä pärjäävät Suomi, Ruotsi, Tanska, Itävalta, Italia, Kypros ja Efta-maat Islanti, Norja ja Sveitsi. Euroopan ammatillinen yhteisjärjestö OECD katsoo riittäväksi vähimmäispalkaksi 60% kansallisesta mediaanipalkasta, siis siitä jonka alle ja päälle jää puolet palkan saajista. Suomessa mediaanipalkka vaihtelee paljon maakunnittain noin 2700- 3300 euroa/kk. Tämä tavoite tarkoittaisi vähimmäispalkkaa, joka edustaa nykyisten taulukopalkkojen alapäättä. Yleisin palkka suomessa on noin 2 500 euroa kuukaudessa.

Todellisuus on kuitenkin rumpaa. Yhdessäkään EU-maassa vähimmäispalkka ei nouse 60 prosentin tasoon. Sen sijaan 17 EU-maassa vähimmäispalkka painuu alle 50 prosenttiin mediaanipal-

kasta, joka tarkoittaa putoamista köyhyysrajalle tai alle sen. Suhteessa tulotasoon huonoimmat vähimmäispalkat maksetaan Espanjassa, Tshekin tasavallassa ja Virossa. Euroissa pienimmät ovat Bulgariassa, 286 euroa kuukaudessa, Latviassa 430 euroa sekä Romaniasa 446 euroa.

Toimiva työehtosopimusjärjestelmä ja työehtojen yleissitovuus tuo paremman tuloksen kuin pelkkä lakisääteinen minimipalkka. Joidenkin vasemmistolaisien ja kommunistien kannattaisi harkita esityksiään lakisääteisestä minimipalkkajärjestelmästä, joka vaarantaisi palkkojen yleissitovuuden. Monissa ammattisa ja ryhmissä osa työntekijöistä on pystynyt neuvottelemaan itselleen palkkoja, jotka ylittävät työehtosopimusten ylimmät taulukopalkat. Tämä osoittaa, että Suomessa palkkataso kokonaisuudessaan on liian matala verrattuna palkkojen ostovoimaan. Ammattiliittojen onkin toimittava palkkatason nostamiseksi.

Kalevi Wahrman
Porvoo

(lähde Tekijä lehti)

Eurojärjestelmä rotkon reunalla

Kirjoitin vuonna 1994 lehtiin juttuja, joissa ennustin EU:n hajoavan siinä vaiheessa, kun siitä yritetään väkisin tehdä liittovaltiota. Näyttää, että se aika on edesämme – mahdollisesti yllättävän piankin. Meillä on ollut eurokriisi jo 12 vuotta. On annettu hätäapua Kreikalle, Kyprokselle, Espanjalle, Portugalille jne. Euro on ollut hajoamisen parataalla monta kertaa. Euro on pelastettu biljoonien eurojen elvytysohjelmilla – on painettu rahaa valtavat määrät ja monet euromaat ovat velkaantuneet määrättömästi. Lähes kaikki aikoinaan Suomea yhteisvaluuttana viemässä olleet ekonomistit toteavat, että euroon meno oli katkera virhe Suomelle. Tänään kriisi on syvempi kuin koskaan ennen.

Euro - epäonnistunut koikeilu

Kansantaloustieteen professori **Vesa Kannianen** lyttysi euron 2014 toimittamassaan kirjassa Euron tulevaisuus. Sen mukaan eurosta ei ole ollut juuri mitään hyötyä muille kuin Saksalle ja tukipaketteja saaneille kriisimaille. 2015 professori **Sixten Korkman** julkaisi kirjan Väärää talouspolitiikkaa, jossa hän toteaa, että euro oli vakava erehdys. "Tämän päivän näkökulmasta Suomen eurojäsenyys näyttää vakavalta talouspoliittiselta erehdykseltä". Kun eurojäsenyyttä punnittiin 1990-luvulla, ekonomistit niin Suomessa kuin Ruotsissakin suhtautuivat varauksellisesti omasta valuutasta luopumiseen. Taloustieteilijät epäilivät jo tuolloin, että erilaisten talouksien euroalueella voi olla liian suuret riskit epäsymmetrisiin sokkeihin..

Pahoin velkaantunut Italia vajosi taantumiaan

Tämän vuoden alusta lähtien Italian paisuva velkataakka on uhannut kaataa maan koko talouden, ja Italia tarvitsee vielä runsaasti apua koronakriisin selättämiseen. Italian velkojen uudelleenjärjestely on arveltu vain vahvistavan Italian avun tarvetta – jos maa pysyy eurossa. Onkin todennäköistä, että Italia kaatuu kasvavan velkataakkansa alle, ellei se saa avukseen uutta tukijalkaa. Italian talouden ennustetaan supistuvan tänä vuonna 11 %. Hallituksen

elvytystoimet eivät mitenkään pysty korvaamaan kaikkea koronaviruksen aiheuttamaa tuhoa. Maan julkisen velka oli viime vuoden lopulla 135 % bruttokatteesta ja maan hallitus uskoo sen nousevan tänä vuonna 156 %:iin

Euromaat jo valmiiksi ylivelkaisia

Heikko talouskehitys vallitsi muualakin euroalueella ja monen maan velka syveni. Euromaat käyvät tällä hetkellä vahvaa väantöä siitä, millaisia yhteistoimia maiden pitäisi tehdä koronakriisin kustannusten kasvassa. Italia ja Ranska johtivat rintamaa, joka kannatti suurempaa yhteisvastuuta esimerkiksi eurovelkakirjojen kautta. Saksa, Suomi ja useat muut maat vastustivat yhteisvastuun kasvattamista.

Etelämaat vaativat eurotukia

Ranskan presidentti **Emmanuel Macron** esitti varoituksia rahaliiton ja jopa EU:n hajoamisen uhasta, elleivät euromaat kykene sopimaan yhteisvastuun lisäämisestä ja "fiskaalisesta solidaarisuudesta". Uhkakuivat velkaisimpien euromaiden rahoitusvaikeuksista ja jopa euron hajoamisesta ovat yhtä todellisia kuin eurokriisissä.

Merkelin lehmänkäänös

Kun Saksan liittokansleri **Angela Merkelille** selvisi, että etelän maat olivat pahasti veloissa Ranskan ja

Saksan pankeille, hän hyppäsi Hansamaiden rintamasta Italian ja Ranskan porukkaan vaatimaan yhteisvastuullisia velkoja ja ilmaisen rahan jakoa velkamaille. Merkel ja Macron järjestivät oikean jymy-yllätyksen, kun he ehdottivat elpymisrahastoa. Sekasorto markkinoilla on pahentunut nopeasti. EKP kertoi uusista hätäkeinoistaan. Suomen neuvottelumandaatti on käytännössä ollut Saksalla ja Merkelin täyskäänös oli yllätys Suomen hallitukselle, joka ei tiedä minnepäin kumartaa ja minnepäin pyllistää. Jos EU:n täyskäänös tapahtuu, elämme yhteisvastuun aikakaudella ja Suomen on päätettävä kantansa pian. Pohdintaan tulee myös EU:n mahdollisuus kerätä veroja.

Euron sopimusperusta murenee

Teoriassa rahaliiton toiminta perustuu EU:n ja euromaiden sopimus- ja oikeusperustalle. Käytännössä rahaliittoa pyritetään näiden sopimusten ja lakeja rikkomalla. Tästä on kyse myös kiistassa euromaiden taloustaakan jakamisesta. EU-sopimusten ja pohjoisten EU-maiden mukaan kukin maa vastaa omasta taloudestaan. Talousprofessori **Vesa Vihriälä** ja eurooppaoikeuden professori **Päivi Leino-Sandberg** ehdottavat, että EU:n elvytysrahastoon osallistuvat vain halukkaat maat. Myös Suomen perustuslakivaliokunta on kiinnittänyt huomiota rahoitusriskeihin, jotka voivat uhata valtion kykyä turvata kansalaisien sosiaaliset ja taloudelliset oikeudet.

Saksan perustuslakituomioistuimen tulkinta rahapolitiikasta työnsi EU:n oikeudelliseen sektoriin. Tuomioistuimien katsottiin, että EU-tuomioistuin ja EKP ovat ylittäneet Saksan niille luovuttaman toimivallan. Näkemys perustuu siihen, että EU:n toimielimillä on ainoastaan se toimivalta, joka on niille ni-

Tällaista oli, kun Kreikka ajautui velkakiiriin

menomaisesti luovutettu.

Suomen on erottava europa

Elvytysrahasto tarkoittaisi avoimen shekin kirjoittamista Brysselin johtajille, koska takaussummaa voitaisiin aina pyynnöstä nostaa. EU saisi toisin sanoen lainata rahoitusmarkkinoilta verotulojamme vastaan, ja suunnitellut summat ovat valtavia. Yksistään Suomen osuus olisi kymmeniä miljardeja euroja. Tulonsiirrot euromaiden välillä rikkoisivat sekä EU:n perustuslain artiklaa 125, mikä kieltää kaikki jäsenvaltioiden väliset tulonsiirrot.

Euro on Suomelle taakka

Euro on aiheuttanut Suomelle valtavia kustannuksia. Kapea-alainen, mutta pitkälti kotimaisen välituotesektorin varassa elävä vientisektorimme on kärsinyt euron joutamattomuudesta suuresti. Oman valuutan tarkein tehtävä on joustaa taantumissa ja kriiseissä, mitä euro ei luonnollisesti ole kohdallamme tehnyt. Oma valuutta olisikin erittäin todennäköisesti kirittänyt vientiämme, kuten se on aina tehnyt, ja nostanut hyvinvointiamme. Ruotsi on

hyötynyt omasta valuutasta arviolta 20 % verrattuna siihen, että se olisi eurossa.

Miten ero toteutetaan?

Taloustieteen tohtori **Tuomas Malinen** on tutkinut eurosta eroamisen prosessia tutkijaryhmässä kaksi vuotta. Ryhmä on haastatellut rahoitusalan, EU-lain ja perustuslain asiantuntijoita. Valmisteluprosessi pitää toteuttaa täysin salassa. Mikä tahansa spekulatio erosta johtaisi todennäköisesti välittömään, nopeaan ja tuhoisaan pääomapakoon. Tämä koskee kaikkea alustavaa valmistelua sekä myös puolueiden välillä tapahtuvaa neuvonpitoa. Suomen lain kannalta ero on helppo. Euroon mentiin pääministerin tiedonannolla ja voimme lähteä siitä tiedonannolla. Tämä onnistuu viikonlopun aikana.

Jos valiokuntakuulemisia vaaditaan, mitä perustuslakiasiantuntijat eivät pidä pakollisina, tilanne luonnollisesti muuttuu. Ne tehdään silloin pääomakontrollien alaisena, mitkä on muutenkin pakko ottaa käyttöön välittömästi eron jälkeen.

Juhani Tanski

SOTAKONEITA JA VERONKIERTOJA

Suomessa saavutettiin viime vaalikaudella eduskunnassa yksimielisyys siitä, että maa tarvitsee uusia hävittäjiä käytöstä poistuvien Hornettien tilalle. Uusien sotakoneiden lopullista hintalappua ei vielä tiedä kukaan. Niihin palaa kansan rahaa joka tapauksessa kymmeniä miljardeja.

Monet ovat kyselleet, mihin Suomi näitä hyökkäysaseita tarvitsee? Ei Suomi tarvitsekaan. NATO tarvitsee. Suomen korruptoituneet sotaherrat ovat jo luvanneet Naton sotaherroille koneet hankkia. Niitä Nato tarvitsee mahdolliseen tulevaan sotaan Venäjää vastaan. Sota alkaa heti, kun sotaherrat katsovat ajankohdan otolliseksi.

Saksa ottaa uutta velkaa koronakriisin hoitoon 130 miljardia. Se on n. 1,5 miljardia euroa miljoonaa asukasta kohden. Summat ovat valtavia. Jos Suomi ottaisi velkaa asukaslukuun suhteutettuna saman verran, sitä tulisi n. 8,25 miljardia. Sekin on valtava summa. Suomi on kuitenkin ottamassa velkaa 18 miljardia! Mihin meillä tarvitaan enemmän velkaa kuin Saksassa? -No tietenkin niihin perkeleen sotakoneisiin! Tuo ylimääräinen 10 miljardia on juuri se summa, jonka asotaan olevan tappokoneiden ostohinta. Tutkimusten mukaan suomalaiset eivät sotakoneita halua. Ihmiset tajuavat, että ne vain lisäävät jännitystä lähialueilla

ja sitovat Suomea entistä enemmän Naton talutusnuoraan.

Voi olla, että Marinin hallitusta pitää joissakin asioissa tukea, mutta tässä asiassa se ei tukea ansaitse, jos tappokoneisiin meinaa rahat ja turvallisuuden tuhlat. Käykää hyvät ihmiset allekirjoittamassa kansalaisaloite hävittäjähankinnan kaatamiseksi.

Finnwatch on eri järjestöjen (mm. ammattiliittojen) tuella aloittanut ns. 430 kampanjan. Luku 430 viittaa yhtä moneen sataan miljoonaan, jotka yritykset jättävät aggressiivisen "verosuunnittelun" seurauksena maksamatta. Todennäköisesti summa on vielä paljon suurempi. Sinänsä suurin osa verovälittelystä on laillista. "Ei ne meitä mistään kiinni saa. Me ollaan toimittu täysin laillisesti, vaikkei veroa maksetakaan. Moraalitontahan se on, mutta laillista" - sanoi entinen yritysjohtaja, kun kuuli tulossa olevasta verotarkastuksesta.

Yritysjohtajat ovat edelleen sitä mieltä, että niiltä ei pitäisi ve-

roa periä lainkaan. Enää he eivät kuitenkaan pohdi edes moraalien puutetta. Tuskin edes tietävät mitä sillä tarkoitetaan.

Kauppakeskuskamaripojat Aki Rytäkänieni ja Juha Sarkakangas vallan hermostuivat Finnwatchin kampanjasta. Edustamansa järjestö on omasta mielestään ihan hyvää hyvyttään antanut rahaa hyväntekeväisyysjärjestöille ja nyt nämä samat avun saajat puraisivat ruokkivaa kättä, kun osallistuivat Finnwatchin kampanjaan. Niinpä kauppakeskuksen peräkammarista aloitettiin aggressiivinen kampanja kampanjaa vastaan. Tuki uhattiin lopettaa, mikäli avustusjärjestöt jatkavat 430 kampanjaa! Kauppakeskuskammareissa ollaan siis sitä mieltä, että omantunnon rauhoittamiseksi ja etenkin maineen ylläpitämiseksi hyväntekeväisyys on kannattavampaa kuin verojen maksu. Samaan aikaan he esittävät vaatimuksia verojen alentamiseksi. Ei näillä perkeleen kamaripojilla minkäänlaisia yhteiskuntamoraalia ole.

Hävittäjähanke on kuopattava! Verovälittely on saatava kuriin!

Terveisin Puskajussi

Ammattiosaamisella on merkitystä

"Kolmen markan suutari tekee kuuden markan vahingon" on vuosikymmenien takainen sanonta, joka sovellettuna nykyaikaan pitää yhä paikkansa. Ammattiosaamisella on merkitystä!

Koulujen ja asuinrakennusten kosteusongelmat ovat sairastuttaneet lukuisan joukon ihmisiä. Homeongelmaisia taloja on jouduttu purkamaan, vaikka rakennuksilla olisi pitänyt olla käyttöikä vielä pitkään. Kun valmista piti tulla vauhdilla, vaurioilta ei vältytty. Tavoitteena oli, että työt kelpuutetaan vastaanottotarkastuksessa. Jos huomattavaa oli, pantiin korjausmiehet töihin. Tämän kertoi ammattimies, joka joutui työssään enimmäkseen korjaamaan toisten virheitä. Hän itse oli ylpeä omasta osaamisestaan ja oli sitä mieltä, että työ pitää tehdä niin hyvin, jotta sen voi tekemäksensä tunnustaa vielä jälkeensä.

Rakentaja-lehdessä 1/2020 Onnettomuustutkintakeskuksen eli Otkesin johtaja Veli-Pekka Nurmi kommentoi "Valelääkäri on uutinen, mutta valesähkömies ei ylitä uutiskynnystä". Otkesin rooli on tutkia onnettomuuksien syitä ja ennaltaehkäistä niitä. Kittilän Levillä kuoli kolme lasta mökkipalossa, joka sai alkunsa väärin asennetusta lattialämmityskaapelista. Vastuukysymysten selvittäminen on tärkeää, mutta syyllisten etsiminen ja turvallisuuden parantami-

nen ei onnistu samassa prosessissa. Onnettomuuden aiheuttajien on helpompi puhua ja auttaa selvitystyössä, jos sen voi tehdä pelkäämättä rangaistusta. Rakentajat ovat tärkeä tietolähde onnettomuustapausten hahmottamisessa.

Suomessa on rakennustöissä paljon ulkomaista työvoimaa. Puutteellinen kielitaito voi olla myös työturvallisuusriski, jos työnjohto ja työntekijät eivät täysin ymmärrä toisiaan. Rakennustyö on riskialtista ja vaatii hyvää ammattiosaamista. Rakennusfirmoilla on tavoitteena tuottaa mahdollisimman suurta voittoa, ja siksi firmat käyttävät aliurakoitsijoita, jotka enimmäkseen työllistävät ulkomaista työvoimaa. Palkat on usein huomattavasti alle suomalaisten sopimusten ja majoi-tusolot ovat kehnot, josta on kerrottu mm. YLE:n ohjelmissa.

Nyt Corona-aikana terveydenhoitoalan ihmisten ammattitaidon merkitys korostuu. Heiltä odotetaan huolellisuutta ja jaksamista, vaikka työ on erittäin raskasta ja sairaanhoitajien ja muun hoitohenkilöstön palkat ovat työn vastuullisuuteen verrattuna aivan liian alhaisia. Meidän tulisi kaikin tavoin tukea hoitajia myös parempien työehtojen puolesta!

Elina Tala

Kapitalismi tarvitsee aina pelastajansa...

Jatkoa sivulta 3

Kun mikään ei riitä

Koronakriisin puhjettua ja rajoitusten tultua voimaan vaatimukset valtion maksamista lisäetuista ovat tulleet jokapäiväisiksi. Koronavirusepidemian haittojen torjumiseksi yrityksiä rahoittavat valtion toimesta Finnvera, Business Finland, ELY-keskukset, kunnat ja Teollisuussijoitus. Yrityksille on tähän mennessä suunnattu 1,45 miljardin euron suorat avustukset, joita ei tarvitse maksaa takaisin. Summasta 800 miljoonaa euroa on tarkoitettu Business Finlandin myöntämiin avustuksiin ja 400 miljoonaa euroa ELY-keskusten myöntämiin avustuksiin sekä 250 miljoonaa euroa kuntien myöntämiin yksinyrittäjien tukiin. Tämän lisäksi valtion täysin omistama pääomasijoitusyhtiö Teollisuussijoitus Tesi rahoittaa koronaviruksen vuoksi keskuksia yrityksiä 150 miljoonalla eurolla.

Tesi ja rahoitusta hakeneet yritykset ovat tehneet sopimuksen, jonka mukaan rahoitusta saaneiden yhtiöiden nimiä ei julkaita. Tesi suostuu kertomaan vain sen, miltä toimialoilta rahoitushakemukset ovat tulleet. Tesin aiemmat sijoitukset ovat olleet julkisia ja vuonna 2019 Tesi teki uusia sijoituksia 133 miljoonalla eurolla. Koronaviruksen varjolla esimerkiksi Business Finlandin tukipajalle ovat löytäneet tienä kaikenkarvaiset yritykset. Valtion tukirahoja on jaettu erinomaisesti kannattaville pörssiyrityksille ja menestyville lobbauksille, toisaalta konkurssikypsille ja olemattomalla liikevaihdolla pyörineille yrityksille.

Tutkimusapu

Valtion merkitys yksityistä teollisuutta palvelevan tutkimustoimin-

nan harjoittajana ja rahoittajana on merkittävä. Business Finland kertoo nettisivuillaan rahoittavansa suurten yritysten haastavia tutkimus- ja kehitysprojekteja, joilla on vaikutuksia yrityksen oman kilpailuedun lisäksi yrityksen verkostoihin kuuluvien pk-yritysten osaamisen ja viennin kehitykseen.

Rahoitus tapahtuu edullisella lainarahoituksella, koron ollessa tällä hetkellä yksi prosentti eikä lainalle pääsääntöisesti vaadita vakuuksia. Jos projekti epäonnistuu tai sen tuloksia ei voi hyödyntää liiketoiminnassa, Business Finland voi muuttaa lainan osittain avustukseksi. Sen antamalla avustuksella yritykset voivat myös tehdä yhteistyötä yliopistojen ja tutkimuslaitosten kanssa.

Infrastruktuuri

Valtio on perinteisesti rahoittanut teollisuuden tarvitsemien liikenneväylien ja sähköverkkojen rakentamista. Esimerkiksi Kaivosyhtiö Talvi-vaara sai jo ennen avaamistaan 52 miljoonaa euroa valtion infratukea rataa, tiehen ja sähköverkkoon. Hallituksen neljännessä tämän vuoden lisäbudjetissa väyläverkon kehittämissä hankkeisiin varataan yhteensä noin 404 miljoonaa euroa. Summaan sisältyy 156 miljoonaa euroa Metsä Groupin Kemian biotuotetehtaan infraratkaisuihin niiltä osin, kun ne kuuluvat valtion ylläpitämiin väyliin. Valtuus on ehdollinen ja edellyttää Metsä Groupin investointipäätöstä.

Metsä Groupin ehdollisiin infraratkaisuihin kuuluu Kemian Ajoksen meriväylän syventäminen 12 metriin, jota varaudutaan rahoittamaan 26,5 miljoonalla eurolla. Oulu-Kemi -rataosaa varaudutaan parantamaan 15 miljoonalla eurolla muun muassa uusia kohtausraiteita

rakentamalla. Biotuotetehtaan rai- deyhteydet Kemissä ovat saamassa jo kuluvaan vuonna miljoona euroa ja lähivuosiin vielä 9,5 miljoonaa euroa. Metsä Groupin puutavarakuljetuksia varten suunnitellaan parannettavaksi Oulu-Kontiomäki -ratayhteyttä yhteensä 23 miljoonalla ja Kontiomäki-Pesioykylä -rataa 81 miljoonalla eurolla.

Kilpailukykysovitukset

Valtiomonopolistisessa kapitalismissa valtio puuttuu aktiivisesti työn ja pääoman välisiin suhteisiin ja tällainen puuttuminen on työläisvastaista. Juha Sipilän porvarihallituksen ajama ja työmarkkinajärjestöjen kesällä 2016 solmima kilpailukykysovitukset on malliesimerkki tällaisesta puuttumisesta.

Kapitalistien suppeita luokkaetuja palveleva Suomen kilpailukykyyn parantaminen esitettiin tuolloinkin koko yhteiskunnan etuna. Kiky-sovitukset olivat kuitenkin vain yksi menetelmä työtätekevien riiston tehostamiseksi. Sopimuksen mukaan palkat jäädettiin vuoden ajaksi silloisten sopimusten päätymisajasta eteenpäin. Vuosittaista työaikaa pidennettiin 24 tunnilla siten, ettei näistä tunneista maksettu erillistä korvausta. Sataprosenttisen hyödyn tästä työntekijöiden tekemästä ilmaisesta työstä keräsi työnantajat. Samassa sopimuksessa julkisen sektorin lomarahojen leikattiin 30 prosentilla vuosiksi 2017 - 2019. Työntekijöiden työeläke-, työttömyysvakuutus- ja sosiaaliturvamaksu- ja alennettiin ja samalla vastaavia työntekijöiden maksuja nostettiin.

Suurpääomalla kiinteä yhteys valtiokoneistoon

Valtiomonopolistisessa kapitalismissa suurpääomalla on kiinteä yhteys valtiokoneistoon, sen kannalta tär-

Artikkelin kirjoittaja Asko Julkunen TTIP-sopimusta vastustavassa mielenosoituksessa Helsingin Narinka-torilla yhdessä Lea Launokarin kanssa 27.5.2016. TTIP-sopimus saatiin torjuttua.

keimpiin ministeriöihin ja laitoksiin ja sen edustajia istuu erilaisissa komiteoissa ja työryhmissä. Perinteisesti suurpääoma on lahjoittanut suuria summia vaalirahaa mieleisilleen ja luottamilleen poliitikoille.

Helsingin Sanomat kertoi

24.4., että viidellä valtioneuvoston nimittämällä Business Finlandin johtokunnan seitsemästä jäsenestä on yhteyksiä Business Finlandilta koronakriisiä saaneisiin yrityksiin. Johtokunnan tehtävänä on lain mukaan ohjata, seurata ja valvoa innovaatio- ja tutkimuskeskusten toimintaa. Lisäksi se päättää Business Finlandin yleisistä toimintalinjoista ottaen huomioon työ- ja elinkeinoministeriön omistajaohjauksen asettamat tavoitteet. Yritykset, joissa nykyiset johtokunnan jäsenet ovat vastuhenkilöinä, ovat HS:n mukaan saaneet Business Finlandilta lainoja ja noin 5,1 miljoonaa euroa ja avustuksia 2,9 miljoonaa euroa vuosina 2010-2019. Työ- ja elinkeinoministeriön ja valtiovarainministeriön asettaman koronaviruksen vastatoimia pohtineen työryhmän vetäjä, professori **Vesa Vihriälä** on aiemmin toiminut Elinkeinoelämän tutkimuslaitoksen ja Elinkeinoelämän valtuuskunnan toimitusjohtajana vuosina 2012-2019.

Vihriälän työryhmän raportti

Työryhmän ohjelma koostuu kolmesta osasta. Ensiksi akuutissa kriisissä on tuettava yksittäisiä yrityksiä, toiseksi taloutta tuettava elvytyksellä. Kolmanneksi tulee julkisen talouden sopeuttaminen, jota työryhmä kutsuu kipupaketiksi. .

Ensimmäinen vaihe on mennossa juuri nyt, kun yrityksille annetaan suoraa rahallista tukea. Toista vaihetta ollaan käynnistämässä ja hallituksen lisäbudjetissa esitetään varoja työryhmän esittämiin tie- ja ratakäytäntöihin ja asuntora-

kentämisen lisäämiseen kasvukustusten asuntopulan helpottamiseksi. Työryhmän mielestä harkinnan arvoisia ovat myös investoinnit ympäristö- ja ilmastopolitiikan edistämiseen sekä energiatehokkuuden lisäämiseen.

Kolmannen vaiheen on määrä alkaa vuonna 2023 ja kipupakettiin sisältyisivät menojen leikkaaminen, verotuksen kiristäminen sekä työllisyyttä ja tuottavuutta tukevat toimet. Työryhmä esittää käytettäväksi vanhoja tuttuja kipulääkkeitä: työmarkkinoilta ennen eläkeikää vetäytymisen kannustimien poistamista ja työmarkkinoille tulon nopeuttamisen kannustamista nykyistä paremmin, työttömyysturvajärjestelmän ja toimeentulotukijärjestelmän muokkaamista työn vastaanottamista vahvemmin kannustavana suuntaan.

Lisäksi se esittää ulkomaisen työvoiman maahan tulon esteiden vähentämistä ja sellaisten toimien vahvistamista, joilla voidaan houkuttaa osaavaa työvoimaa sekä EU-alueelta että sen ulkopuolelta ja paikallisen sopimisen edistämistä niin, että palkkojen suurempi joustavuus tukee työllisyyden säilymistä korkealla tasolla talouden kohdatessa erilaisia sokkeja. Työryhmä esittää mallittujen lukukausimaksujen käyttöön ottamista korkeakouluopetuksessa, fossiilisten polttoaineiden verotuksen kiristämistä edelleen ja arvonlisäveron nostamista riittävien verotulojen aikaansaamiseksi.

Koronakriisin maksuvelhiksi ovat näin ollen taas kerran joutumassa työtätekevät ja muut vähävaraiset. Nyt on osoitettava niin sanotun kipupaketin luokaluonne ja kysyttävä, kuka tästä kaikesta hyötyy ja kenen kustannuksella.

Asko Julkunen

Sote-maakuntamalli etenee pehmein siivin

Sanna Marinin hallitus antoi sote-esityksensä, joka jatkaa Sipilän hallituksen maakuntamallin linjoilla. Hallitus esittää 21 maakuntaa. Sote- maakunnilla olisi vastuuta lakisääteisistä tehtävistä sekä saatavuudesta terveys- ja sosiaalipalveluiden sekä pelastustoimen osalta. Hallituksen esityksessä yksityistämisen avataan edelleen mahdollisuus hoitaa sosiaali- ja terveyspalveluja maakunnan ostopalveluina. Esityksessä mainitaan mm. "Sote-maakunnat voisivat hankkia sosiaali- ja terveyspalveluja yksityiseltä palveluntuottajalta, jos palvelujen hankkiminen on tarpeen riittävien ja yhdenvertaisten palvelujen järjestämiseksi sekä tehtävien tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi." Eli piikki on edelleen auki yksityisille terveysjäteille maakunnan päätöksillä.

Mikä on se elin, joka toimii "maakuntana"?

On paljon puhuttu maakuntahallinnosta ja maakuntavaalienkin piti olla syksyllä 2019. Valtioneuvoston kanslia tiedotti vuosi sitten, että "sote-uudistuksessa kootaan sosiaali- ja terveyspalveluiden järjestäminen kuntaa suuremmille itsehallinnollisille alueille. Itsehallinnollisia maakuntia on 18. Maakuntien toiminnasta, taloudesta ja hallinnosta säädetään erillisellä lailla. Alueiden päätöksenteosta vastaavat suorilla vaaleilla valitut valtuutetut."

Mitään organisaatiota ei julkisesti ole olemassa, mutta valmiste-

Sote-kamppailu jatkuu edelleen. Marinin hallituksen sote-esitys jatkaa Sipilän maakuntamallin linjoilla. Ihmetystä herättää, että rahat siirretään pois kunnilta, mutta organisaatio, jolle ne siirretään puuttuu.

lut kansanterveyslain vesittämisiksi ovat pitkällä. Sote "maakuntien" valtionavustusten hakuaika päättyi 30.4.2020? Kuka ja mikä instanssi nämä hakemukset on tehnyt? Aika merkittävät? Päätökset valtionavustuksista tehdään tämän kesäkuun lopussa.

Kuntien itsehallinnon tappaminen käynnissä

Hakemuksia on jätetty 23 tulevaisuuden sote- keskus hankkeisiin (70 milj. €) ja rakenneuudistukseen 24 hakemusta (158 milj. €). Näihin hankkeisiin on varattu rahaa yhteensä 190 mil. € eli 30 milj. € puuttuu. Kuntien kustannuksia siirretään maakuntien rahoittamiseksi 19.1 miljardia 2020 tasolta. Rahat otetaan kuntien valtionavusta, yhteisöveroista sekä kunnallisverosta. Kunnallisveron osuus olisi noin 13 mil-

ardia. Kuntien veron osalta se on arvioitu 12.63 %-yksikköä. Sote- maakuntien rahoitus perustuu nykyisiin kuntien valtionosuuksiin pääosittaan ja tuleviin palvelumaksuihin.

Maakunnilla ei toistaiseksi ole verotusoikeutta.

Maakuntahallinto ja verotusoikeus ovat perustuslaki kysymyksiä, joihin Sipilän hallituksen sote esitys kaatui, nyt mennään samalla mallilla mutta takapainotteisesti. Päätetään yhteiskunnan järjestämisestä soteesta, jätetään portti auki yksityisille palveluille ja tehdään tarvittavat perustuslain vaatimat päätökset jälkijunnassa. Näin on tuhattu kansanterveyslain edellyttämät kansainvälisesti hyväksi tunnustetut ja kustannustehokkaat terveyspalvelut.

Seppo Aaltonen

TEORIA JA KÄYTÄNTÖ

Hyvät toiveet ja niiden toteutus ovat usein keskenään vastakkaisia. Uskonossa, politiikassa ja lukemattomissa käytännön asioissa tavat menevät toisin kuin on ollut aikomus.

Otetaan esimerkiksi kaikkein heikoimmassa asemassa olevien ihmisten kohtelu. Jo 3500 vuotta kirjoitettiin yleisesti hyväksyttävä käsky: "Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi." Kuinka kauaksi onkaan käytännössä jäänyt tuon erinomaisen ohjeen täyttäminen!

Missä määrin ovat orjat, orvot, lesket ja vierasmaalaiset saaneet tuntea turvaa ja hyväksyntää? Siihen vanhaan lakiin on kirjoitettu: "Sama laki olkoon teillä, niin muukalaisella, (tilapäisasuk-

kaalla) kuin maassa syntyneelläkin." "Älä sorra äläk ähdista muukalaista, sillä te olette itse olleet muukalaisina Egyptin maassa." "Älkää sortako leskeä tai orpoa." "Leskeä, orpoa, muukalaista ja kurjaa älkää sortako". Kymmeniä kertoja vuosisatojen aikana muistutettiin samoista asioista. Lainaukset ovat Raamatusta. Ei ihmiskunta ole paljonkaan muuttunut niistä ajoista.

Euroopassa ollaan olevinaan kristittyjä. Missä se vaikuttaa ja näkyy? Onko suhtautuminen ulkomalaisiin ja köyhiin muuttunut paremmaksi? Teorian ja käytännön ristiriita havaitaan yhä vain jyrkemäksi.

Unto Kiiskinen
tietokirjailija Jokioinen

Euroopan liittovaltiota tiivistetään koronakriisin varjolla

Koronakriisi lahja federalisteille

Koronakriisi tuli EU:n liittovaltiota ajaville federalisteille tavallaan lahjana. Sen varjolla voidaan viedä eteenpäin liittovaltiokehitystä nopeammin, kuin mihin viime vuosien nationalististen liikkeiden nousu Euroopassa olisi muuten antanut mahdollisuuden. Täytyy muistaa, että Euroopan ongelmat, eivätkä edes Euroopan talousongelmat johdu yksinomaan tai juuri lainkaan koronakriisistä. Sen sijaan ne tavat ja mekanismit, joilla EU nyt pyrkii koronakriisiin vastaamaan, sopivat täysin koko EU:n historian ajan vallinneeseen epädemokraattiseen vallankäytön kulttuuriin. EU:n syvissä rakenteissa olevat epädemokraattista vallankäyttöä luonnehtivat toimintatavat ovat nyt kuluvan koronakevään aikana tulleet selkeästi esille.

Päätöksiä hivutetaan ensin salassa ja sitten tehdään äkkikäännös

Keskeisiä EU:n toimintatapoja ovat päätösten jatkuva hivuttaminen pitämällä samalla lopullinen päämäärä salassa. Kansalaisten näkökulmasta EU:n toimintaa leimaavat toistuvat yllättäviäkin vaikuttavat äkkikäännökset, joiden logiikka ja merkitys ovat EU:n kokonaisuuden kannalta vasta pitkän ajan kuluttua jälkikäteen nähtävissä. Tämä on ollut selvästi nähtävissä myös EU:n koronapolitiikassa. Piikki on auki ja tuhansia miljardeja euroja viimekädessä unionin kansalaisten varoja liikuttellen kysymättä kansalaisten mielipidettä.

Merkelin ja Macronin vedettyä yllättäen hihastaan elpymisrahastoideansa Suomen euromielinen valtamedia hämmästeli ihastuksissaan ja sijoittajat riemastuivat. Suomen hallituksessa ainakin sdp:n ja vihreiden taholla suhtauduttiin esitykseen avoimen suopeasti, vaikka kenelläkään ei tässä vaiheessa ole mitään käsitystä edes Suomen takausvastuiden euromääristä tai tarkempaa tietoa eri rahoitusvälineiden todellisesta sisällöstä. Tätä EU:n demokratian vastaisen luonteen ymmärtämistä vaikeuttaa merkittävästi alati keskittyneemmän valtamedian, esimerkiksi Ylen ja Sanoman sumuisen yksisuuntainen tapa esittää unionia koskevat tärkeät uutiset epäselvästi. Kansalaisia hämärtävää tiedotuslinjaa tärkeiden asioiden kohdalta tuetaan muulla pinnallisella europropagandalla.

Väliaikaista kaikki on vaan

Koronakriisin myötä jo tehtyjen ja suunnitteilla olevien ratkaisujen kriittinen tarkastelu tuo esiin hyvin myös sen EU:n vallankäytön mekanismin, jossa ikään kuin koko ajan etsitään "väliaikaista" tilaa tai tilannetta, jolla voidaan perustella tosiasiaa pysyväksi jääviä ja peruuttamattomiksi tarkoitettuja ratkaisuja. Jos ei suoraan valehdella "Suomi säilyttää oman markan" voidaan EU:n epädemokraattisten elimien, esimerkiksi Komission, Eurooppa-neuvoston tai ainoastaan kahden suurimman jäsenvaltion päämiehen tekemiä valtavan mittaluokan päätöksiä euromielisessä valtamediasa perustella sanomalla niiden olevan vasta valmisteluvaiheessa olevia tai muuten vain väliaikaisia rat-

Saksan liittokansleri Angela Merkel ja Ranskan presidentti Emmanuel Macron sopivat taustavoimiensa ohjaamana koronakriisin elpymisrahastosta, jonka pääosan rahoituksesta hankittaisiin laske-malla liikkeelle yhteisvastuullisia joukkovelkakirjoja. Rahat jaettaisiin lahjoina eteläisen Euroopan maille. Erityisesti Italian uskotaan olevan suuri avunsaaja. Takaisin maksusta korkoineen kansainvälisille sijoittajille eräpäivinä vastaisivat kaikki jäsenmaat Suomi mukaan lukien, vaikka sentsiäkään rahaa ei tästä toipumisrahastosta tänne asti valuisi. Aiempiin EU:n periaatteisiin verrattuna uutta on siis se, että kyseessä on liittovaltiokehitystä merkittävästi myötävaikuttava yhteinen lainaohjelma ja korona-apua saavat muutamat valtiot saivat rahaa nyt vastikkeettomana avustuksena.

Hallitus on todellisissa vaikeuksissa. ihmiset näkevät taustalla vain koronan. Kapitalismin kriisiä paikataan kymmenillä miljardoilla. Entä kun päälle laitetaan lasku hävittäjistä. Kauanko kansa nielee tämän kaiken.

kaisuja, jolloin kansalaisilta pimitetään todellinen päämäärä.

Valuvikaa syntymästä lähtien

Samalla tavoin kuin koko Euroopan unionin on myös euroalueen sanottu olevan "valuvinainen" tai "kesken-eräinen" eli väliaikainen. Tämä onkin jo historiallisessa mielessä totta. Heti toisen maailmansodan jälkeen Euroopan lopulliseksi ratkaisuksi amerikkalaiset pankkiirit, liikejuristit ja Yhdysvaltain miehitysvalan edustajat hahmottelivat yhdes-ä eurooppalaisten juoksupoikiensa Jean Monnet'n, Robert Schumanin ja Walter Hallsteinin kanssa Euroopan Yhdysvaltoja, jolla olisi liittovaltiot rakenne, yhteinen raha ja finanssipolitiikka. Erilaisten yhteiskunnallis-historiallisten syiden vuoksi tähän federalistien "valmiiseen Eurooppaan" ei olla vielääkään päästy, vaikka on yritetty. Saksan liittokansleri Angela Merkelin ja Ranskan presidentti Emmanuel Macronin toipumisrahasto ottaisi toteutuessaan ison askeleen kohti liittovaltiota.

Rothschildin pankkiiri jakelee suomalaistenkin veronmaksajien rahoja

Toipumisrahaston julkikuvaa on pehmenetty ja sen puolesta on propagoitu väittämällä jäsenvaltioiden sitoutumisen jopa useampi kymmenvuotiseksi aiottuihin velkakirjoihin olevan ehdottoman välttämätöntä koronakriisistä toipumiseksi ja Euroopan talouden nostamiseksi taas kilpailukykyiseksi. Toipumisrahaston ja sen rinnalle rakentuvien mahdollisten muiden "toipumismekanismien" eli rahoitusvälineiden sanotaan olevan eurooppalaisen solidaarisuuden koetinkivi, jotta euro ja koko "Eurooppa-rakennus" pelastuisivat uhkaavalta tuholta. Kriittisille tarkkailijoille ei ole ollut koskaan epäselvää, että Rothschildin pankkiirina uraa ennen politiikkaan siirtymistään luonut Emmanuel Macron on federalisti ja globalisti. Macron ja hänen edustamansa integraatio-

teiseurooppalainen lahja-apu Italialle sopii kuvioihin senkin vuoksi hyvin, että Ranskan pankit ovat lainanneet Italialle reilusti yli 300 miljardia euroa.

Velkaantuminen edellyttää jatkuvaa kasvua

Valtiovarainministeriön ylijohtaja Mikko Spolander on esittänyt "varovaisena arvionaan", että Suomi ottaa vähintään 16 miljardia lisävelkaa koronakriisin aiheuttamien kulojen kattamiseksi. Jotkut valtamedian ahkerasti asiantuntijoinaan käyttämistä ns. talousviisaista puhuvat reilusti yli 20 miljardin velanotto-tarpeesta. Euroopan unionin ja globaalikapitalismin oloissa massiivinen velanotto edellyttää entistä kovempia toimia Bkt:n kasvattamiseksi ja sen myötä tiiviimpää sitoutumista globaaliin jatkuvan kasvun teho-kapitalismiin. Mitään muita vaihtoehtoja ei ole. Euroopan komissio tosin yrittää kuoruttaa talouspolitiikkaansa ja tekeillä olevaa budjettiaan ns. Green Deal ohjelmalla vihreämmäksi.

Euroopan unionin Green Deal edellyttää jatkuvaa kasvua

Todellisuudessa EU:n Green Deal-ideologiassa on kyse Al Gore-tyyppisestä kovasta viherkapitalismista, joka perustuu ylikansallisen pääoman ja globaalien markkinoiden luovuttamattomaan etuun. Koronakriisin yhteydessä Euroopan unionin ja myös Suomen vihervasemmistolainen hallitus on korostanut, että Green Deal-ohjelman hengessä koronarahoitusta tulnaisiin käyttämään ns. talouden vihreään modernisointiin ja digitalisaatioon. Ohjelman kiinnittyessä globaaliin kapitalismiin keskeiseksi ristiriidaksi muodostuu ohjelman perustava sitout-

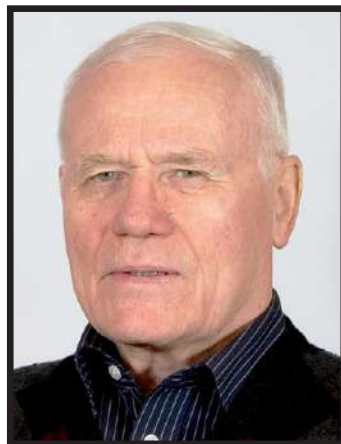
taminen jatkuvaan maapallon materiaalien resurssien ja energian kulutuksen kasvuun. Jatkuvan Bkt:n kasvun vaade mitätöi näennäisellä vihertymisellä mahdollisesti aikaansaadun luonnonympäristön rasiuksen vähenemisen arvon. Sitoutuminen Euroopan unionin tavoitteille aiheuttaa vakavia seuraamuksia kunnianhimoisen ympäristöpolitiikan toteuttamiselle ja käytännössä tuhoaa ekososialismiin pohjautuvat näköalat yhteiskunnan ekologisesta transformaatiosta.

Massiivisen velanoton jälkeen tultaneen taas toteuttamaan kovaa talous- ja yhteiskuntapolitiittisia toimenpiteitä talouden "vakauttamiseksi". Vihervasemmistohallituksen asettaman professori Vesa Vihriälän työryhmän juuri valmistuneessa esityksessä käsitellään talouspolitiittisia toimia koronakriisistä toipumiseksi. Vihriälän työryhmä asettaa "sopeuttamistoimenpiteiden" alkuajankohdaksi vuoden 2023. Lähiaikoina tullaan siis näkemään ns. talousviisaiden puheensällöissä suuri muutos. Tänäpäinhän kauniisti yhteisvastuusta ja eurooppalaisesta solidaarisuudesta, huomenna jo kaivetaan hyvinvointivaltion leikkauslistoja esiin. Aivan varmaa on, että Suomen kasvavaa velkasuhdetta käytetään ja tullaan käyttämään alkaneella vuosikymmenellä oikeistolaisen talouspolitiikan toteuttamisen argumenttina vielä monessa yhteydessä. Nähtäväksi jää nouseeko vuoden 2023 eduskuntavaalien jälkeen valtaan todellinen "nyrkki", jota jo koronakriisin alkuvaiheessakin oltiin tasavallan presidentin toimesta kaivamassa esiin?

Kalevi Hämäläinen
Hämeenlinna

Esko Auervuolle in memoriam

Äskettäin suruviesti tavoitti meidät, kun keskuudestamme 2.5.2020 poistui toveri ja järjestöihminen Esko Auervuolle. Esko syntyi 9.5.1933 Kotkassa. Myöhemmin tuota päivää kutsuttiin Voitonpäiväksi, koska sota Euroopassa päättyi Natsi-Saksan tappioon 9.5.1945. Eskon mielestä Voitonpäivä ja hänen syntymäpäivänsä sopivat hyvin yhteen. Eskon vanhemmat olivat työläisiä. Isä oli luokkasodan jälkeen ollut vankileirillä Tammissaarella, josta palasi 35 kilon painoisena. Töihin Esko meni 18-vuotiaana.

Ay-liikkeeseen Esko liittyi heti töihin mentyään ja omaksui siellä itselleen työväenliikkeen perimmäiset asiat: tietoisuuden työn ja pääoman etujen ristiriidasta ja, että työläistä ei kukaan puolusta, jollei työläinen itse.

SKP:hen Esko liittyi v. 1961 ja siirtyi kotkalaisena Tiedonantajaliikkeeseen. Nuorena Esko toimi myös aktiivisesti TUL:ssa. Osuusliikkeen toiminnassa Esko oli 50-luvulta lähtien. Hän oli säännöllisesti ehdokkaana edustajis-

ton vaaleissa vuosien varrella.

Esko oli mukana kovissa luokkataistelutilanteissa. Yksi tällainen oli rautatiesillan rakentaminen v. 1970-71 Helsinginkadun ylittävällä pääradalla. Rakennustöissä huomattiin suunnitteluvirhe, kun valun suunniteltu rauditus ei mahtunutkaan valubetoniin. Siltaa piti purkaa ja ottaa valu uusiksi. Kun varsinainen rauditus tehtiin urakatyönä, niin purkutyö tehtiin tuntityönä. Työntekijöiden tuntipalkkoja laskettaessa joidenkin työntekijöiden osalta jäi tunteja huomioimatta. Kiista johti lakkoon, jota kesti yhteensä 5 viikkoa. Riita selvisi vasta, kun Valtion Rautatiet irtisanoi urakoitsijana toimivan firman. Sen jälkeen asiat selvitettiin nopeasti työntekijöiden eduksi. Eskon kannalta tulos oli, että hänet leimattiin kommunistina lakkokenraaliksi.

Tiedonantajaliikkeessä Esko oli 1970-luvulla hyvin aktiivinen ja kokosi tukea lehdelle mm. Metroradan siltojen rakennustyömailta. Hän myös toimi 3 vuotta ammattiosastonsa puheenjohtajana. Sodan ja Fasisminvastainen Työ-

ry:n toimintaan hän tuli mukaan v. 1987 järjestön taloudenhoitajaksi, jota tehtävää hän hoiti viime vuosiin saakka. Hän toimi myös Helsingin työväen Vappumarssiyhdistyksen puheenjohtajana sekä myös STP:ssä, EU:n Vastaisessa Kansanrintamassa ja Kommunistien Liitossa.

Esko halusi aina erityisesti korostaa, että työväenliikkeessä tarvitaan sitkeyttä, eikä saa hellit-ä. Eskon mielestä perusasiat eivät muuttuneet. Kaikkien työntekijöiden, niin työväenluokan vanhojen kuin uusienkin kerrosten tuli huomata, mihin luokkaan he kuuluvat ja mitkä ovat heidän perusetunsa.

Esko oli loppuun saakka mukana työväenliikkeen toiminnassa, seurasi maailman tapahtumia ja ilmaisi huolensa maailmanmenosta. Loppuun saakka hän osallistui yhteiskunnalliseen toimintaan työväenliikkeen hyväksi.

Lepää rauhassa Esko
Järjestötoverit ja ystävät

Eduskuntavasemmiston NATO-ongelma: periaatteessa vastaan – käytännössä puolesta

Suomen sotilaallisia suhteita Yhdysvaltoihin ja NATO:on on rakennettu vuoden 1994 NATO:n rauhankumppanuussopimuksesta alkaen. Vasemmisto on Eduskunnassa ollut päätösten takana yksittäisiä riitasointuja lukuunottamatta, oli asian käsittely avointa tai Eduskunnan käsittelyn kiertävää, kuten oli rauhankumppanuussopimuksen kohdalla. Vasemmisto on omaksunut asenteen: **USAn viholliset ovat myös meidän vihollisiamme, Venäjä, Aasia, Lähi-itä, Elämä-Amerikka.**

Islannin ilmailuvantta

NATO ehdotti 1990-luvulla Suomen ja Ruotsin ilmavoimien osallistumista NATO:n kanssa Islannin ilmailuvantta. Suomessa esitys hau-tautui vuosikausiksi lakiemme vas-taisena kunnes v. 2012 kansanedus-tajat Arhinmäki ja Tuomioja ilmoitti-vat hyväksyvänsä esityksen.

Syyrian sota

Suomessa oikeisto painosti vah-vasti osallistumaan Libyan hallituk-sen vaihtamiseen tähtääviin NATO:n pommituksiin v. 2011. Suomi ei lähettänyt Hornetteja Libyaan, mutta vuotta myöhemmin Syyriassa em-me enää tuottaneet pettymystä Yh-dysvalloille: ulkoministeri Tuomio-ja osallistui Lännen ja arabiliittolaisten laajaan Friends of Syria –ryhmän kokoukseen heinäkuussa v. 2012 Pa-riisissa. Länsi perusti ryhmän, kos-ka YK:n turvaneuvostolta ei tullut lupaa Libyan kaltaisiin pommituksiin. Syyrian hallituksen kaataminen us-kottiin kansainvälisten jihadististen terroristiryhmien tehtäväksi. Parii-sin kokouksessa sovittiin mm. työn-jaosta terroristien tukemisessa län-simaiden ja arabiliittolaisten kesken. Suomen edustajan persoona lienee sinetöinyt suuren osan vasemmiston rauhankumppanuus sopimusta vastaan. Mikä on näiden kannanottojen mer-kitys huomioiden mm. edellä maini-tut USAn ja NATO:n sotilaspoliittisten tavoitteiden edistäminen Suomen toimesta vuodesta 1994 alkaen?

Isäntämaasopimus

NATO:n Isäntämaasopimus (2014) al-lekirjoitettiin sekä jätettiin Eduskun-nassa käsittelemättä, kummatkin

tapahtuivat kyseenalaisin perustein. Eduskunnassa keskusteltiin asia-ta tilanteesta, joissa sopimusta ei ollut suomennettu, vaan ministerit Haglund ja Tuomioja jakoivat edus-kunnalle lyhyen ja harhaanjohtavan muiston sopimuksen sisällöstä. Sen perusteella ”Eduskunta ei halunnut ottaa Isäntämaasopimusta käsiteltä-väkseen” (Tuomiojan henkilökohtai-nen ilmaus).

Lännen kanssa Venäjää vastaan

Suomi on kytketty kiinteäksi osaki-si Lännen (USAn) sotilasstrategiaan Isäntämaasopimuksella, kahden-keskisillä sopimuksilla eräiden NA-TO-maiden kanssa ja kymmenillä vuosittaisilla sotaharjoituksilla. Tä-mä merkitsee asiallisesti, että Suo-mi on liittoutunut, mitä SDP ja Va-semmistoliitto eivät kiistä. Samal-la vasemmistopuolueet hyväksyvät Venäjän olevan Lännen ja Suomen vihollinen. Samoin Suomi on liittu-nyt osaksi Lännen Venäjän vastais-ta cyber-, informaatio- ja propagan-datoimintaa mm. Helsingin Kyber-osaamiskeskuksen kautta. Keskuksen perustamiseen liittyvä lainsää-däntö hyväksyttiin Eduskunnassa yksimielisesti.

Vasemmistopuolueissa on otettu kantaa NATO-jäsenyyttä tai Isäntämaasopimusta vastaan. Mikä on näiden kannanottojen mer-kitys huomioiden mm. edellä maini-tut USAn ja NATO:n sotilaspoliittisten tavoitteiden edistäminen Suomen toimesta vuodesta 1994 alkaen?

Juha Kovanen
Vantaa 12.6.2020

Venäjä muistuttaa maailmaa Stalinin Voitonparaatista

Koronaviruksen epidemian takia asetetut rajoitukset ovat aiheutta-neet monenlaisia muutoksia ja sekoittaneet suunnitelmia eri maissa, mm. Venäjällä on jopa jouduttu siirtämään 75-vuotisjuhlan Voiton-päivän paraatia, joka yleensä järjestetään 9. toukokuuta, jolloin juh-litaan voittoa fasisista Natsi-Saksasta toisessa maailmansodas-sa ja Suuressa Isänmaallisessa sodassa. Tänä vuonna Venäjän presi-dentti Vladimir Putin määräsi sotilaspäivän järjestettäväksi 24. ke-säkuuta. Toisaalta, tämä muutos on hyvin symbolinen, sillä ensim-mäinen Voitonparaati Hitlerin Saksan kukistamisen jälkeen pidettiin Punaisella torilla 24. kesäkuuta 1945.

Neuvostoliiton johtaja **Josef Sta-lin** teki päätöksen paraatin järjes-tämisestä 15. toukokuuta, eli pian Natsi-Saksan antautumisen jälkeen. 24. toukokuuta Pääesikunta toimit-ti Stalinille esitykset paraatin järjes-tämisestä, joiden mukaan valmiste-luihin oli suunniteltu kaksi kuukaut-ta. Stalin hyväksyi esitykset, mutta ei kuitenkaan päivämäärää, vaan mää-räsi paraatin pidettäväksi 24. kesä-kuuta, jolloin valmisteluihin jäi vain yksi kuukausi.

Päivämäärästä on syntynyt erilaisia spekulatioita, koska 24. kesäkuuta on Englannin vapaa-muurarijärjestön perustamispäivä. Arvioiden mukaan, Voitonparaatin päivämäärällä Stalin halusi viestit-tää maailmalle siitä, ketkä olivat to-delliset sodan lietsot ja Natsi-Sak-san tukijat.

Useat rykmentit osallistuivat paraatiin. Marsalkka **Zhukov** isän-nöi Voitonparaatia ratsastaen val-koisella hevosella, marsalkka **Ro-kossovski** komensi paraatia mustal-la hevosella. Stalin, Kalinin, Molotov, Budjonnyi, Voroshilov seurasivat pa-

raatia Leninin mausoleumin katolla.

Stalinin 1945 Voitonparaatin ikimuistoisin hetki on se, jolloin orkesteri hiljeni ja sotilaat kääntyivät kohti mausoleumia, jonka katol-la Generalissimus Stalin ja Neuvos-toliiton johtajat seisovivat, ja heittivät Punaisen torin alustalle tuhotun Hit-ler-armeijan liput. Sotilaat kantoivat Natsi-Saksan liput hangoissa koros-takseen vastenmielisyyttään natsi-symbolisiin ja natsi-ideologiaan sekä heidän tekoihin. Samana ilta-na sotilaiden hanskat ja alusta, jon-ne Hitler-armeijan liput heitettiin, poltettiin. Em. seremonia symboloi voittoa pahuudesta ja toimii varoi-tuksena kaikille sodanlietsojille.

On hyvin merkityksellistä, et-tä tänä vuonna 75-vuotisjuhlan Voitonparaati pidetään Venäjällä myös 24. kesäkuuta - Stalinin alku-peräisen valinnan mukaan. Sillä ta-valla maailmalle lähtee vahva viesti ja muistutus toisen maailmansodan tapahtumista ja seurauksista.

Evgenia Hilden
Pori

Kuntavaaleissa demokraattiseen yhteisrintamaan

Hannu Tiainen toteaa oheisessa kirjoituksessaan: ”Kuntavaaleihin on aikaa vajaa vuosi. Kommunisella liikkeellä on täysin pasmat sekaisin. Yhteistä linjaa ei ole.” Asia on juuri näin, kuin Hannu kirjoittaa. Hän toteaa myös, että ”SKP:n piirissä on kauan puhuttu yhteisrintaman rakentamisesta vaaleihin. Ajatus on ontunut ja ontuu yhä.” To-siasia on, että SKP:n piirissä ei ole edes satunnaisesti puhuttu yhteis-rintaman rakentamisesta. Siellä on puhuttu eri sanankääntein ”yh-teisrintamasta”, jolla tarkoitetaan, että erilaiset järjestöt, yhteisöt ja henkilöt kiinnittyisivät SKP:n kylkeen ja oltaisiin ”SKP:n yhteydessä.” Tällä näkemyksellä ei olisi mitään tekemistä oikean demokraattisen yhteisrintaman kanssa.

KTP ja SKP keräävät tällä hetkellä kannatuskortteja järjestöjensä mer-kitsemiseksi puoluekisteriin. Käy-tännössä tämä merkitsee sitä, et-tä kummankin järjestön linja ja ta-voitteet pysyvät entisenkaltaisina. Huolimatta siitä, että näiden järjes-töjen yhteinen äänimäärä tuskin ylittää 5000, niin uskovat he omiin mahdollisuuksiinsa, kuin ”Pukki iso-ihin sarviinsa.” Saatuaan kerättyä nä-mä nimet, heillä riittää kiinnostusta vain omaan vaalityöhön entiseen ta-paan. Mikään ei muutu. Kansanrin-tamaliikkeessä olemme jo pitkään todenneet, että tällä hetkellä meil-lä ei ole sellaista järjestöä, joka yk-sin kykenisi muodostamaan poliit-tiseen muutokseen kykenevän voi-man. Siksi sellainen järjestö tulee rakentaa.

Suurin ongelma on ollut kysymys siitä, millainen tällaisen jär-jestön tulisi olla luonteeltaan. Jär-jestimme lähes kaksi vuotta sitten Helsingissä seminaarin jossa, poh-dimme yhteisrintaman rakentami-sen mahdollisuutta. Tämä tilaisuus epäonnistui siksi, että kysymystä yhteisrintaman luonteesta ei kyetty ratkaisemaan. Ongelmaan yhteis-kunnassamme on, että meillä Suo-messa ja laajasti koko kapitalistises-sa maailmassa toteutetaan tällä het-kellä kovaa markkinaehtoista, uusli-beralistista talouspolitiikkaa. Myös perinteinen vasemmisto, SDP ja VAS hyväksyvät politiikan puitteiksi uus-liberalismia. Tämä politiikka on täl-lä hetkellä kaikkien ongelmiamme taustalla, joihin haluamme muutok-sen. Mitään laadullista muutosta ei synny, ellemmme kykene demokra-tisoimaan nykyistä yhteiskuntapoliitiikkaa. On huomattava myös, et-tä kun tavoitteidemme taustalla on vaatimus isommasta tavoitteesta - nykyisen uusliberalismin demokra-tisoinimisesta – kykenemme parem-

min viemään lävitse ”silatarumpu-politiikan” puolelle sijoitettavia väli-tavoitteita.

Parin vuoden takaisessa semi-naarissamme esitettiin toisena yh-teisrintaman periaatteellisena vaihtoehdona pelkästään sosiaalisen oi-keudenmukaisuuden tavoitetta. Täl-lainen tavoite ei kuitenkaan sisällä selkeää yhteiskunnallista funktiota. Kaikki kapitalistisen yhteiskun-nan poliittiset ryhmittymät hyväksy-vät tämän tavoitteen ja antavat sille vain oman sisällöllisen määritelmän-sä. Kukaan ei uskalla esittää markki-naehtoisin uusliberalismin kumoamista, joka vasta määritteli, mitä ja kuinka muutetaan. Tätä pelätään myös siksi, että silloin menetetään nykyisen yhteiskunnan suoja ja tuki.

Hannu esittää: ”Olisi jo kauan sitten tarvittu väljää yhteistyöjär-jestöä, jossa olisi suvaitsevaisuutta ja sanan vapaus. Sellaisella järjestöl-lä olisi totta kai vasemmistolaiset ra-

vot, mutta joka olisi vapaa kommu-nistien kahleista.” Tätä on vaikea ym-märtää. Kaikilla toimivilla järjestöillä tulee olla selkeät tavoitteet. Pelkkä sosiaalinen oikeudenmukaisuus ei ole selkeä tavoite. Selkeyttä tavoit-teeseen tuodaan, kun esitetään, mitä tulee muuttaa. Todellinen muu-tos ei lähde siitä, että uusliberalis-tisen systeemin sisällä korjataan jo-tain, joka ei muuta itse systeemiä.

Käydyssä keskustelussa nä-kyy selkeästi, että pelätään esit-tää ja lausua selkeitä käsitteitä, kut-en uusliberalismi, marxilaisuus ja demokraattinen yhteisrintama. Nä-mä ovat kuitenkin olemassa olevia asioita, joiden parissa joudumme te-kemään töitä, jos aiomme muuttaa jotain työkansan etujen mukaiseen suuntaan. Ilman niitä emme voi käy-dä keskustelua. Ne käsitteet on tuo-tava koko kansan puhekieleeseen. Va-semmistolaiset arvot tulevat esiin siinä, kun määrittelemme tavoiteta uusliberalismin muuttamiseksi. Sen teimme viime eduskuntavaa-lien alla, kun määrittelimme tavoit-teemme ”Kansanrintaman hallitus-ohjelmaksi.” Se julkaistiin Kansan ää-nessä 2/2019. Tähän pääsee seura-vaasta linkistä: <https://asiakas.kotisivukone.com/files/kansanaani.kotisivukone.com/Kns2-19.pdf>

Kansan äänen toimitus

Seminaarin (3.11.2018 Helsinki) alustuksissa osoitettiin, miksi poliitti-sella kentällämme on SKDL:n mentävä aukko. Tämä porukka ei päässyt yksimielisyyteen SKDL:n ideasta. SKDL vaati saavutetun demokratian säilyttämistä. Tänäkin tulee palauttaa nämä menetetyt demokraattiset oikeudet. Nämä tavoitteet ovat täysin yhteismittaisia. Sosiaalinen oi-keudenmukaisuus voidaan toteuttaa vain palauttamalla demokratia.

Kuntavaalit 2021

Kunnallisvaaleihin on aikaa vajaa vuosi. Kommunisella liikkeellä on pasmat täysin sekaisin. Yhtenäistä linjaa ei ole. Kommunisti-nen työväenpuolue (KTP) ilmeisesti lähtee omalla listalla muutamis-sa kunnissa. SKP:ssa on kauan puhuttu yhteisrintaman rakentami-sesta vaaleihin. Ajatus on ontunut ja ontuu yhä. Kevään 2021 kunta-vaaleihin ollaan auttamatta liian myöhässä. 5000 nimeä yhteisrinta-malle on mahdoton saada kun kaiken lisäksi SKP yrittää saada oman puolueen rekisteröityä.

Vaaleja silmällä pitäen kommunistit ovat hajalla kuin varpusparvi. Yritin näyttää viime vaaleissa mal-lia yhteisrintaman rakentamisesta tovereille ympäri maan. Tuloksena perustettu Kyykystä ylös yhteislistista meni heittämällä valtuustoon. Odo-tin esimerkin herättävän tarpeen rakentaa valtakunnallinen yhteistyö-järjestö. Petyin pahasti, sellaista ei ole näkynyt, ei kuulunut.

Sitä vastoin Hangossa Marko Niemi lähtee ilmeisesti persujen lis-talla sitoutumattomana. **Miguel Lopez** ilmoitti perustavansa Kultuuri-liike nimisen organisaation, jolla aikoo lähteä Jyväskylässä vaaleihin. Mikä on Helsingin tilanne? Taasko SKP ja Helsinki lista? Vaikea on tuolta listalta Yrjö Hakasen ponnistaa-takaisin valtuustoon. Se jos mikä oli-

si valtava pettymys, koska Hakasta jos ketään tarvittaisiin Helsingin valtuustoon. Tampereen tilanne on yhä auki. Jari Heinonen pitäisi ehdotto-masti saada uudelleen takaisin valtuustoon. Itse aion edelleen lähteä Kyykystä ylös yhteislistalla, tavoit-teena lisätä paikkoja. Nokiasta en ole kuullut, mikä sen tilanne on.

Osa kommunisteista lähtee Vasemmistoliiton listalla ja hyväksyn sen, koska se on ainoa kei-no monilla paikkakunnilla saada valtuustoon läpi luokkakantaisia kom-munisteja. Tämä kaikki vain sen täh-den, että riittäisi kommunistien lii-ke ei ole saanut rakennettua yhteis-tä vaaliorganisaatiota. Kommunisti-sena puolueena vaaleihin lähtemi-nen on auttamatta tuhoon tuomitu. Kuka järkevä ihminen kommu-

nistisen liikkeen ulkopuolelta haluaa lähteä vanhanaikaisen ja raskassou-tuisen kommunistisen puolueen eh-dokkaaksi - keskuskomitean, poliit-tisen toimikunnan ja piirijärjestöjen valvovan silmän määräysvallan alle?

Olisi jo kauan sitten tarvittu väljää yhteistyöjärjestöä, jossa olisi suvaitsevaisuutta ja sanan vapaus. Sellaisella järjestöllä olisi totta kai vasemmistolaiset arvot, mutta joka olisi vapaa kommunistien kahleista. Tarkoitin, että kommunistit olisivat yhtenä tasavertaisina, yhteistyöky-kisinä, eikä sanelijoina.

Tällä hetkellä tilanne on surullinen. Montako kommunistia voi päästä valtuustoon koko maassa, mieltikkäs sitä? Nyt olisi aika ottaa pää pois pensaasta ja tunnustaa to-siasiat. Kun kommunistien kannatus alkaa olla jo miinuksien puolella, eikö olisi aika jo herätä toverit unelmoimista todellisuuteen.

Hannu Tiainen
Kihniö
Kyykystä ylös yhteislistan kun-nanvaltuutettu

RIISTÄJÄN RUOSKA SELKÄÄMME SOITTAA

Työväenluokka

Professori Kantolan työväenluokka on vasemmistolaisen pikkuporvarin käsite siitäkin huolimatta, että hän hipoo todellisuutta sanomalla nykyajan työläisiä palveluolajen duunareiksi. Hän ei ole huomannut, että työväenluokka on yhteiskunnan perusta, johon ihmiset kuuluvat kokonaan tahdostaan riippumatta.

Työväenluokkaan kuuluvat kaikki, jotka ovat tai olleet yksin palkkatyöstä riippuvaisia. Heitä aikuisväestöstä on noin 80 %. Kapitalistien ja työväenluokan välissä on erilaisia pieniä ryhmiä, joiden osuus on noin 10 %. Yksityisiä finanssi- ja tuotantopääomien omistajia on noin 10 %, mutta kapitalistien luokan ytimen muodostaa todella pieni 0,1 % aikuisväestöstä. Heidän omistuksensa tai hallussaan on yhteiskunnan pääomien ns. määräävä osuus, se osuus, joka pystyy sanelemaan maan talouspolitiikan sisällön ja suunnan.

Kansantulo

Kapitalismin luonteeseen kuuluu, että kansalle kerrotaan mahdollisimman vähän siitä, mitä kansantalouden tuotantoprosessissa tapahtuu ja kuinka tulonjako on toteutunut. Tämän salailu hoidetaan kansantalouden tilinpidossa. Sen ytimenä on bruttokansantuote (bkt), jonka kaksi puolta tulot ja menot eivät ole hyvän kirjanpitotavan mukaan toisistaan riippuvaisia eli ne eivät korreloi keskenään. Siksi se antaa kapitalistien kannalta runsaasti tilaa poliittisesti tarkoituksenmukaisille järjestelyille.

Aiemmin kaikki talouden tiedot esitettiin yksin bruttokansan-

Professori Anu Kantola otti puheeksi työväenluokan (HS 3.3.20), josta voi olla jonkinlaisen olemassaolon tunnustamisen vuoksi pikku riikkisen kiitollinen. Tosin hänen mielestään se on olemassa vain, jos se on poliittisesti olemassa eli, jos jollakin joukolla on yhteisymmärrys tilanteesta ja tavoitteista.

Kuva: Heikki Mannikko

Eläkeläiset esiintyivät toimentulonsa puolesta 8.10.2015. "Työväen johtajat" hakivat heiltä suostumusta Sipilän leikkauksiin "oikeudenmukaisella tavalla". Lipposen hallituksen politiikan tuloksena kevästä 1995 eläkkeiden osuus kansantulosta on laskenut 60%:sta 40 %:ttiin. Eläkeläiset ovat suuri joukko, joka kuuluu työväenluokkaan. (Katso KÄ 5/15 KL:n etusivun kautta: <https://www.kommunistienliitto.com/>)

tuotteena, joka on aina ollut alle puolet kokonaistuotannosta. Vuonna 1998 kaikki muuttui, kun kansantalouden tilinpidossa ryhdyttiin julkaisemaan EU:n käskystä myös kokonaistuotannon luvut. Se mahdollisti korreloivan tuloslaskelman tekemisen. Se taas mahdollisti oikean kansantulon ja todellisen lisäarvon laskemisen.

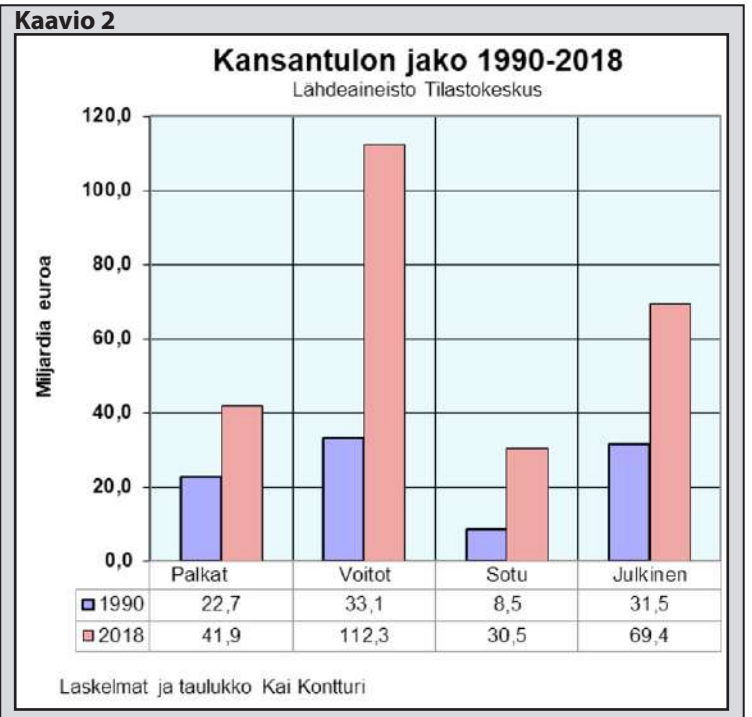
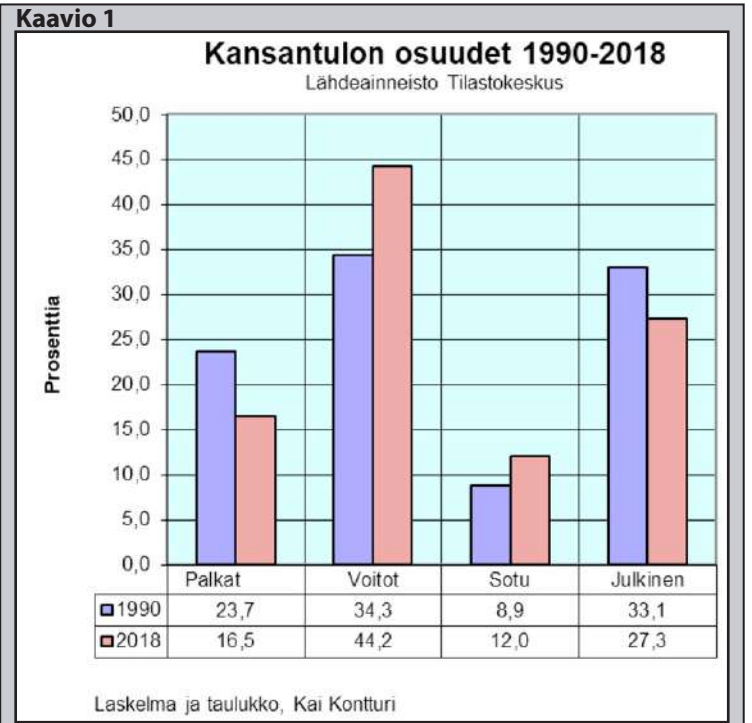
Vuonna 2018 kansantulo oli 254,1 miljardia euroa. Siinä oli palkkoja 90,2 miljardia, joten lisäarvo oli 163,9 miljardia euroa. Etä päästäisiin todelliseen tulonjakoon, on tehtävä molempien uudelleen jako ja vielä lopullinen jako. Siinä jaossa selviävät kansantalouden eri osien nettotulot. Vuonna 2018 ne olivat; palkat 41,9, sosiaaliturva 30,5, julkinen talous 69,4 ja yk-

sityinen lisäarvo 112,3 eli nämä yhteensä ovat kansantulo 254,1 miljardia euroa.

Tulonjako ja Lipposen-Sailaksen politiikka

Viimeisen 28 vuoden aikana tulonjako on muuttunut siten, että sotumenojen osuus kasvoi 3,1 prosenttiyksikköä (34,8 %) mm. siksi, että työeläkkeet tulivat täysimääräisiksi, työttömyys lisääntyi jne. Muut julkisen talouden menot supistuivat 5,8 prosenttiyksikköä (17,5 %). Tässä ehkä suurin tekijä oli Paavo Lipposen (sd) II-hallitus, joka pitkälle toteutti kansliapäällikkö **Raimo Sailaksen** (sd) hurjan kuuluisaa leikkauslistaa.

Yksityisten nettovoittojen osuus kasvoi 9,9 prosenttiyksikköä (28,9 %), joka on 25,0 miljardia euroa. Sen sijaan palkkojen osuus kansantulosta on supistunut hurjat 7,2 prosenttiyksikköä (30,4 %), joka on 18,3 miljardia euroa. Näin se riistäjän ruoska selkäämme soittaa. (Kaaviot 1-2)

Työväenluokan, kansan kolme viidesosan kurjistumisen pääasiallinen syy on EU ja sen edellyttämä pääomien ja tavaroiden vapaa liikkuminen ja siitä aiheutunut suurtyöttömyys, jonka uhreja on myös

suuri joukko palkkatyöstä riippuvaisia korkeasti oppineita ihan tohtoreihin saakka. Myös ay-liikkeellä on oma syntitaakka maltillisten ja nolla-työehtosopimusten vuoksi.

Kai Kontturi

Velkavastuut valtiolle

Yritysten velkavastuut siirretään koronakriisissä valtiolle, veronmaksajille suorien yritystulokien muodossa. Valtio velkaantuu kohtuuttomasti. Yritysten vastuut muodostuvat velkojen lyhennyksistä, koroista ja vuokrasta, työntekijät ovat sosiaali- ja työttömyysturvan piirissä. Yrittäjillä, velkojilla ja vuokranantajilla on mahdollisuus sopimusoikeuden puitteissa sopia erilaisten maksujen lykkäyksistä, valtion siihen puuttumatta, tai velkojalla/vuokranantajalla on mahdollisuus ajaa yritys konkurssiin, jolloin saatavat jäävät mahdollisesti saamatta ja uusi tai vanha yrittäjä pääsee aloittamaan "puhtaalta pöydältä". Meillä Lieksan kotiseutuyhdistyksen kotiseututalo on vuokralle annettu ravintola- ja majoitustoimintaa varten. Vapautimme yrittäjän vuokranmaksusta, koska minkäänlaista tuloa ei voi muodostua kriisin aikana.

Suora yritystuki toimii tässäkin tapauksessa uusliberalismin "parhaiden" oppien mukaan, valtiota/yhteiskuntaa ajetaan ahdinkoon ja valtion omaisuutta ja hallintaa myydään. Valtion velkaantuminen tietää myös sitä, että valtion/yhteiskunnan yritystoiminnan rahoitus vaikeutuu entisestään. Samoin yksityisen puolen innovatiivisten hankkeiden rahoitus heikkenee, eli pitkän aikavälin suunnittelu ongelmallistuu.

Tilanteessa valtion tulisi pitää olemassa olevan järjestelmän turvaamiseen, nimenomaan sosiaaliturvajärjestelmän turvaamiseen ja ottaa tarvittaessa velkaa sitä varten. On selvää, että sosiaaliturvajärjestelmää tarvitsee yhä useampi, epäilemättä yrittäjätkin, jäädessään velkojien ja vuokranantajien "saalistettaviksi". Sosiaaliturvajärjestelmä on yhteisvastuullinen ja sen piiriin kuuluu jokainen Suomen kansalainen tasavertaisin oikeuksin.

On selvää, että EK ja uuslibe-

**Hannu Ikonen
Lieksa**

ralismin käenpoikana syntynyt Suomen Yrittäjät ovat pesää repimässä, veronmaksajien euroja kärkeä yhä vaatimassa yhä suurempia yritystukia, vaikka ne eivät kysyntää/tuotantoa kasvatkaisikaan, vaan lisääisivät entisestään yhteiskunnallista eriarvoisuutta. Tähän eriarvoisuuden kasvun ongelmaan ei suurimmilla oppositiopuolueilla, Kokoomuksella ja Perussuomalaisilla ole käytännön- tai ideologian mukaisia valmiuksia puuttua, eriarvoisuus on heidän uusliberaalia "leipänsä".

Kriisin hoito on kasvattanut hallituksen kannatusta ja epäilemättä se on rajoituksineen (olen Sisiliassa "arestissa") hyvin/oikein toiminutkin, mutta erilaisten tukimuotojen taloudelliset vaikutukset kuten eriarvoisuuden- ja velan kasvun vaikutukset tulevat viiveellä, joita saadaan odottaa ohi seuraavienkin eduskuntavaalien.

UHKA VAI MAHDOLLISUUS

Kapitalistiseen järjestelmään kuuluu yritysten ja pääomaryhmittymien välinen raaka kilpailu. Siihen se sitoo mukaan myös valtiot. Globaali vapaakauppa on antanut merkittävän edun paitsi suuryhtiöiden- myös suurten finanssipääomien omistajille. Vapaakaupasta ja pääomien vapaasta liikkumisesta huolimatta maailmassa on valtioiden välillä erilaisia kasvun esteitä. Niitä muodostavat sekä yksittäiset valtiot että useamman valtion yhteen liittymät. Kaikilla niillä on omaisuuksia suojaamassa omat armeijat.

Toisaalta armeijat ovat käytössä myös siinä tapauksessa, että joku haluaa ottaa väkivallalla haltuunsa vieraiden maiden rikkauudet. Natsi-Saksa halusi Neuvostoliittoa Kaspianmeren öljyn, joka oli niin puhdasta, että se voitiin suoraan lähteistä toimittaa kuluttajille. Myös Ukrainan mustanmullan viljavoilla pelloilla oli arvo arvaamaton.

Nykymaailmassa Venäjän öljy- ja kaasu ovat kovaa valuuttaa. Niitäkin halutumpia ovat muut mineraalit, joita sen maaperässä on kaikkia tunnettuja lajeja. Ne syyhyttävät ennen muuta Yhdysvaltojen kynsiä. Siksi Venäjältä halutaan tehdä maailman silmissä roisto, joka uhkaa koko maailmaa. Yhdysvallat kuitenkin tietää, että sinne ei voi suinpäin hyökätä, mutta jos Euroopan maat saadaan vetämään sen sotavankureita, tilanne saattaa muuttua.

Euroopan mailla on kuitenkin tuoreessa muistissa toinen maailmansota ja mitä sota merkitsee. Siksi älyköt ja ennen muuta kansat ovat vaikeasti valjastettavissa uuteen sotaan. Venäjän uhan ja sen pelkäämisen määrätietoinen rakentaminen palvelee mainiosti Yhdysvaltojen aseeteollisuutta ja asehtailijoitten rikastuttamista.

Olkoon miten tahansa Yhdysvaltojen uhittelu on vaarallista. Olisi enemmän kuin toivottavaa, että yhä useammat huomaisivat Venäjällä pelottelun mielettömyyden. Neuvostoliitto oli aikansa ehdoton mahtitekijä joka suhteessa. Se ei kuitenkaan uhannut ketään eikä aloittanut yhtään ainoaa sotaa.

Nyt kun Neuvostoliitto on hajotettu, Venäjän voima on vain runsaat puolet sen voimasta. Jos aikana, jolloin Neuvostoliitto/Venäjällä oli voima voittamaton, se ei käyt-

tänyt sitä kertaakaan sotimiseen, niin miten se nyt puolta heikompana ryhtyisi sotaseikkailuun. Siinä ei olisi järjen hiventäkään. Meidän ei kannata unohtaa, että Venäjä maksoi toisesta maailmansodasta suurimman ja verisimmän laskun. Sitä eivät venäläisetkään ole unohtaneet.

"Naapurissamme Pietarin ja Moskovan talousalueet muodostavat valtavan mahdollisuuden."

Kapitalistiseen järjestelmään kuuluu yritysten välinen raaka kilpailu. Venäjällä, läheisimmällä naapurillamme on yksin rajamme läheisyydessä yli 15 miljoonan ja Moskovan alue mukaan lukien 40-50 miljoonan ihmisen logistisesti ja muutenkin edulliset markkinat.

Meidän etujemme mukaisena on, että lopetamme kaikki järjestömät pakotteet ja aloitamme normaalit kauppa- ja taloussuhteet. Ne hyödyttäisivät paitsi talouselämää myös koko kansantaloutta. Venäjä ei ole Suomelle pieninkään uhka, mutta se on todella valtava talouden, tieteen ja taiteen mahdollisuus!

Kai Kontturi

Digi-100, Digi-100 – digiyhteiskunta on teollistumisen neljäs vaihe

Teollisen vallankumouksen tärkein tekijä oli tuotantovälineissä 1700-luvun lopulta alkaen tapahtunut kehitys. Karl Marx ja Friedrich Engels kirjoittivat Manifestissaan vuonna 1848 tästä muutoksesta hyvin ytimekkäästi. He sanoivat, että jatkuvat mullistukset tuotannossa, kaikkien yhteiskunnallisten suhteiden alituinen järkkyminen, ainainen epävarmuus ja liikunta erottavat porvariston aikakauden kaikista muista. Näin todella on tapahtunut. Muotoutunut kapitalistinen yhteiskunta on ollut syntymästään asti jatkuvassa liikkeessä. Se on muuttunut ja organisoitunut yhä uudelleen ja yhä uudelleen eri vaiheiden kautta. Ja sitä se tekee tänäänkin. Muutoksen vauhti vain näyttää päivä päivältä kiihtyvän.

Digiyhteiskunnan synty

Viime vuosina on alettu puhua digitaalisaatiosta ja digitaloudesta, suorastaan digikapitalismin synnystä. Se perustuu internetin mahdollistamaan tuotannon ja kulutuksen maailmanlaajuiseen verkottumiseen. Se on astetta pidemmälle viety versio uudesta taloudesta tai tietoyhteiskunnasta. Digikapitalismin yhteydessä on noussut esiin ajatus ns. neljännessä teollisesta vallankumouksesta. Hannu Eerikäinen sanoo, että teollistumisen historia jakautuu nykyistä edeltävään kolmeen vaiheeseen, joista ensimmäinen 1700-luvulla alkanut vaihe perustui höyryvoimaan ja tuotannon mekanisointiin, toinen 1800-luvun lopulla käynnistynyt sähkövoimaan ja liukuhihnatuotantoon ja kolmas 1900-luvun puolivälin jälkeen alkaneeseen tuotannon tietokoneistamiseen ja automatisointiin. Nykyisessä neljännessä vaiheessa on kysymys digitalisointiin ja verkottamiseen perustuva tuotanto, alihankkijoita ja markkinoita yhdistävien reaaliaikaisten ketjujen muodostama tuotantojärjestelmä.

Tietokoneisiin ja automaatioon perustunut uusi talous on digitalisaation myötä muuttunut entisestään. Algoritmit, tekoäly, Big Data ja pilvitalennus sekä robotiikka ja virtuaalifysiisiä työvälineitä yhdistävä älytehdas muodostavat digitalisaation keskeiset muodot ja ulottuvuudet. Saksassa uutta vaihetta on alettu kutsua termillä "teollisuus 4.0". Kysymys on uusliberalismin, laajentuneiden finanssimarkkinoiden ja korkeimmaksi järjeksi kohotetun teknologisen rationalismin hallitsemasta talousmallista.

Liukuhihnoin perustunut toisen vaiheen fordilainen teollisuus- ja palveluyhteiskunta muuttui murroksen myötä nopeasti kohti kansainvälistyvää tehomarkkinatalouden yhteiskuntaa. Markkinoiden kansainvälinen vapauttaminen, globalisaatio, teknologinen kumous, tieto- ja viestintäteknologian kehitys, sosiaalisen eriarvoisuuden kasvu ja lisääntyvä yksilöllistyminen järkyttivät hyvinvointimallimme perusteita. 1990-luvulta alkaen olemme joutuneet todistamaan ympärillämme syvää murrosta, koko aikakauden muutosta.

Alustatalous muuttaa yhteiskuntaa

Digikapitalismin yhteydessä puhutaan alustataloudesta. Siinä suuret maailmanlaajuiset yritykset kuten Google ja Facebook ovat keskeisessä asemassa. Ne eivät itse tuota sinänsä mitään, vaan ne käyttävät hyväkseen internetin maailmanlaajuisia verkkoja ja välittäjän asemaansa laajoissa eri maiden väestöä koskevissa tietovirroissa. Niiden menestys perustuu suuriin lukuihin ja laajoihin kontakteihin, joista muodostuvaa valtavaa tietomäärää ne hyödyntävät liiketoimissaan myymällä

näitä tietoja eteenpäin esimerkiksi vaikkapa jättimäiselle nettikaupalle Amazonille. Digikapitalismin suurimmat yritykset ainakin sen tässä vaiheessa näyttävät tulevan USA:sta.

Digikapitalismi muuttaa olennaisella tavalla työelämää, kulutusta ja ylipäätään monia toimintatapoja. Se tekee kasvavasta osasta palkkatyöläisiä algoritmien määräämää pakkotahtista työtä tekeviä ihmiskoneita ja luo liiketoimintamalleja, jotka perustuvat työn ulkoistamiseen ja sen uutena muotona mikrotyöhön eli lyhyisiin, toisistaan irrallisiin ja satunnaisiin työtehtäviin internetin välityksellä. Tähän prosessiin liittyy jotakin samaa, johon Antonio Gramsci viittaa "Amerikanismi ja fordismi" -esseessään, jossa hän puhuu uudelleen työläis- ja ihmistyyppien rakentamisesta. Päämääränä oli Gramscin mukaan kehittää konemainen ja automaattinen työtapaa äärimmilleen, "rikkoa se vanha psykofyysinen yhteys, joka erikoistuneessa ammattityössä edellytti työläiseltä tiettyä aktiivista älykkyyttä, mielikuvitusta ja aloitteellisuutta sekä tyypistä tuotannolliset toiminnot pelkäämään niiden fyysiseen ja mekaaniseen puoleen". Fordismin kaudella ei tässä täysin onneksi onnistuttu, mutta miten käy digikapitalismissa?

Uudenlainen digitalisaation myötä rakentuva pääoman kasaantumistyyppi luo monia pelottavia tulevaisuuden näkökulmia. Se lisää halpatyövoiman käyttöä, määräaikaista, osa-aikaista työtä ja vuokratyötä. Se edelleen syventää ns. prekarisaatiota viemällä sitä yhä uusille aloille työmarkkinoilla ja lisäämällä samalla työn pakkotahtisuutta. Se voi myös kyteä merkittävän osan palkkatyöntekijöistä aiempaa kiinteämmin osaksi tuotantokoneistoa kehittyneen digitaalitekniologiansa avulla. Voiko se jopa tehdä heistä eräänlaisia "koulutettuja gorilloja", joihin Gramsci viittasi. Älykännykkä ja työnohjauslaitteet sitovat työntekijät työntajansa ympärille vuorokauden. Lisäksi se voi luoda entistä tehokkaamman väestön kontrolliyhteiskunnan kokoamalla valtavan määrän tietoa meistä kaikista niin mainonnan kuin muunkin ideologisen manipuloinnin käyttöön.

Voit perustellusti puhua valvontakapitalismista, joka tekee yhä laajemmin bisnestä ihmisistä keräämällä valtavilla digitaalisilla tietokokonaisuuksilla. Facebook, Google, Amazon, Instagram, WhatsApp, erilaiset puhelinoperaattorit ja kauppojen kanta-asiakasohjelmat kokoavat kaikki nykyisellään valtavan määrän tietoja meistä ihmisistä ja käyttävät niitä eri tavalla apuna liiketoiminnassa ja manipuloinnissa. Siksi on syytä kysyä, onko kapitalismin tulossa digitaloutensa kautta siihen kypsään vaiheeseen, jossa se on käytännössä toteuttamassa useat varhaiset "järjestysutopiat" tai "dys-utopiat", kuten Aldous Huxleyn "U-

si uljas maailma" tai George Orwellin "Vuonna 1984"? Joka tapauksessa digikapitalismi on saamassa Karl Polanyin kuvaamat "markkinoiden saatanalliset myllyt" jauhamaan aivan äärimmäisellä teholla.

Digisyryjäytyminen uhkaa kasvaa

Suomessa ajetaan vahvasti eteenpäin monien palveluiden digitalisoinnista. Digipalvelut ja sähköinen asiointi ovat pääosin hyvää ja tarpeellista lisäpalvelua. Kuitenkaan ne eivät saisi olla ensisijainen tai ainoa tapa tavoittaa varsinkaan sosiaalipalveluiden ja terveyspalveluiden henkilöä.

Digisyryjäytyminen on ollut esillä jonkin verran, mutta kuitenkin liian vähän suhteessa siihen, kuinka kovalla vauhdilla palveluiden digitalisointia viedään eteenpäin. Esimerkiksi työttömien terveystarkastusten nettiajanvaraus on nostettu ensisijaiseksi ajanvaraustavaksi ja määrää pyritään kasvattamaan entisestään. Osa työttömistä ei kuitenkaan osaa tai pysty käyttämään tietokonetta, saati asioimaan verkkopalvelussa. Kaikilla ei ole verkkopankkitunnuksia eikä varsinkaan taitoja hoitaa asioitaan. Työelämän ulkopuolella olevia ovat työttömien lisäksi kuntoutustuella tai työkyvyttömyyseläkkeellä olevat. Työttömien terveyserot työssäkäyviin nähden ovat nousussa ja verkkoasiointi heikentää tilannetta entisestään, jos työtön ei pysty varamaan aikaa terveystarkastukseen tai -asemalle. Siksi jatkossakin ajanvarauksen puhelimitse tulisi olla helppoa, vaivatonta ja maksutonta.

Julkisten palveluiden tulisi toimia aina niin, että jokainen tulee kuulluksi ja nähdyksi omassa asiassaan. Tällainen ajattelutapa edellyttää aina riittävän määrän matalan kynnyksen lähipalveluja ja pieniä palveluyksiköitä, joihin kansalaisten on helppo päästä. Toimivalla palveluohjauksella on tässä tärkeä merkitys. Erityisesti puhelinneuvontaa ja muuta matalan kynnyksen neuvontaa tulisi palvelujen kentällä lisätä.

Uudet kommunikaatiovalmiudet ovat kovin epätasaisesti jakaantuneet. Muotoutuvassa digikapitalismissa todellisenä vaarana voi olla jopa jonkinlaisen password- eli salasanayhteiskunnan syntyminen. Esimerkiksi monilla pitkäikäistyöttömillä ei ole minkäänlaisia tietokonetaitoja. Pahimmassa tapauksessa asiointia työvoimatoimintoon on yritetty tehdä kaverin verkopankkitunnusten avulla, jolloin seurauksena on ollut työttömyysturvan karenssi ja täysi rahattomuus. Osa työttömistä toivoo edelleen tietokone-opetusta, mutta iso osa pitkäikäistyöttömistä ei enää opi tietokonetta käyttämään opetuksesta huolimatta. Ne jotka voisivat vielä oppia, tarvitsivat jatkuvaa lisäopetusta netin käytössä. Kieli- ja lukutaidottomien maahanmuuttajien osalta nettipalveluiden käyttö on usein hyvin vaikeaa tai lähes mahdotonta. Jyrki Kasvi arvioi, että jopa miljoona suomalaista on syrjäytymässä digitaalisesta yhteiskunnasta. Kun peruspalvelut pankista ruokakauppaan ja Kansaneläkelaitoksesta verohallintoon edellyttävät tietotekniikan käyttöä, nämä suomalaiset jäävät palvelujen ulkopuolelle. Jotkut eivät yksinkertaisesti pääse käyttämään sähköisiä palveluja, koska heillä ei ole tieto-

Kansan äänen järjestöt ennakoivat jo v. 2007 vaaleissa digiajan vaikutusta. Vaalijulisteessemme teemalla pyrimme silloin osoittamaan työväenluokan määrällistä voimaa, osaamista ja muutosta. Halusimme myös sanoa, että hiirtä pitelevän käden tulee kyetä hallitsemaan uusia tuotantovoimia.

konetta, älypuhelin tai laajakais-taliittymää. 775 euron takuueläkkeellä tai 491 euron toimeentulotuen perusosalla ei läppäreitä osteta. Ilman luottotietoja ei saa puhelinliittymää.

Ennen kuin verkkoasiointia laajasti lisätään, tulisi huolehtia riittävästä alan opetuksesta. Joissakin kaupungeissa on aikuisosiaalityön palveluissa järjestetty esimerkiksi työttömille sosiaalisen kuntoutuksen ryhmätoimintaa tietokonepainotteisesti. Tämä on tarpeellista jatkossakin. Kuitenkin myös muille kuin työttömille tällaista opetusta tulisi olla saatavilla. Esimerkiksi kirjastoihin voisi palkata kirjastonhoitajien rinnalle it-tukihenkilöitä ja sosiaaliohjaajia, jotta voitaisiin tavoittaa myös kaikkein heikoimmassa asemassa olevat ja vanhukset. Tässä olisi tärkeää tehdä yhteistyötä myös keskeisten alan järjestöjen kanssa. Sosiaaliasemien asiakaspalvelupisteisiin tulisi myös saada opastajia, jotka auttavat asiakkaita jokapäiväisessä nettiasioinnissa. Samalla tulisi pohtia, onko monin paikoin laajasti käytössä olevaa liikunta- ja kulttuuriluotsitoimintaa mahdollista ulottaa myös digiluotsitoiminnaksi. Lisätarvetta digiopastukselle ja neuvonnalle on paljon.

Työelämä muuttuu

Digitaalisesti ohjatut ja kontrolloidut työjärjestelyt kytkvät työntekijät suoraan työvälineisiin ja niiden määrittelemiin työtehtäviin. Digitalous lisää työntekijän valtaa työehtojen ja työnteon organisoimisen suhteen kieltämällä työsopimuksia ja sanoutumalla jopa kokonaan niistä irti. Samalla se luo lyhyitä, toisistaan irrallisia ja satunnaisia työtehtäviä internetin välityksellä. Digitalous on luomassa työmarkkinoille tilanteen, jossa lähtökohtana on työntekijän ja yksityisten työntekijöiden kahdenvälinen suhde. Käytännös-

sä tämä voi merkitä työntekijän vallan suurta kasvua, koska tällaisessa asetelmassa monet vanhat työelämän pelisäännöt menettävät merkityksensä. Työehtojen määräytyminen voi jäädä paljolti työntekijän käsiin.

Kysymys ei ole pelkäämään amerikkalaisen verkko-Amazonin luomista työpaikoista, vaan takasialalla toimivan Uberin ja monien ruokalahettilpalvelu-

jen kuten Foodoran ja Woltin sekä kotisiivousta välittävän Freskan kaltaisista jo nyt myös Suomessa toimivista yrityksistä ja niiden työpaikoista.

Työntekijöiden riisto on digitaloudesta kasvamassa. Digitalouden riistetyt ovat useimmiten nuoria työntekijöitä. Verkottuneessa taloudesta moni nuori työntekijä joutuu ajamaan "henkensä pitimiksi oman elämänsä taksiä", sanoo Hannu Eerikäinen. Käytännössä alustataloudesta työntekijät tekevät työtä ikään kuin yrittäjinä, vaikka se ei oikeastaan ole yrittäjyyttä, vaan työtä tehdään palkkatyön tapaan yhdelle työntekijälle. Näin alustatalouden työntekijät välttävät työntekijälle kuuluvat velvollisuudet ja siirtävät ne kylmästi "partneereilleen" eli nuorille työntekijöilleen. Tähän suuntaan kulkeva kovenevan työelämän muutos tulee tulevaisuudessa epäilemättä aktivoimaan erityisesti nuoria ikäluokkia toimimaan etujensa puolesta. Palkkatyöstä, sen ehdoista ja muodoista tullaan käymään tulevaisuudessa kiihtyvää kamppailua. Esimerkkejä tästä on jo nähtävissä muun muassa Saksasta ja Ranskasta ja viime aikoina myös Suomesta.

Muutosvastarinta kasvaa

Sosiaalisen kysymyksen ja ympäristökysymyksen vahva kietoutuminen toisiinsa, digikapitalismin alustatalouden laajeneminen ja yhteiskunnan syvä, nopea eriarvoisuutta lisäävä muuttuminen luovat vahvan pohjan muutosvastarinnan kasvulle, jopa suorastaan uuden protestijakson syntymiselle. Elämme jännittäviä aikoja.

Jari Heinonen

Jari Heinonen on tamperelainen YTT ja tietokirjailija. Kirjoitus perustuu hänen kirjaansa "20-luvun hyvinvointimalli. Sosiaalinen kysymys, liike & politiikka". Into 2019.

"Laajakaista on kansalaisen perusoikeus

Yhteiskunnan monet palvelut ja toiminnot on siirretty kokonaan verkkoon. Selviytyäkseen yhteiskunnassa kansalainen tarvitsee enenevässä määrin tietokonetta ja verkkoyhteyttä. Maksuton laajakaistayhteys kuuluu ihmisen perusoikeuksiin. Tietoliikenneyhteys jokaisen kansalaisen oikeutena tulee varmistaa luomalla sitä varten yhteiskunnan omistama tietoliikenneverkko. Jokaiselle kansalaiselle on turvattava oikeus maksuttomaan tietotekniikan koulutukseen ja tukeen.

Vahva tunnistautuminen

Palveluiden siirtyminen nettiin on tosiasia, joka tulee lisääntymään. Myös manuaalisessa asiointissa tarvitaan vahvaa henkilökäytäntöä. Pankkipalvelut, Kela, työttömyysturva, terveystiedot ym. käyttö on mahdollista vain vahvan henkilötunnistautumisjärjestelmän, asiakirjan kanssa. Valtiovallan tulee korvauksetta taata ja hallita järjestelmää jolla jokaiselle kansalaiselle järjestetään asiakirja sekä sähköisessä että manuaalisessa muodossa, jolla saa oikeuden käyttää ja hallita kaikkia itselleen tarvittavia palveluita. Asiakirja tulisi toimia myös matkustusasiasiaskirjana, joka korvaa nykyisen passin."

Ote kansanrintaman hallitusohjelmasta 2019

75-vuotta Hitler-Saksan tappiosta, Voitonpäivää muistettiin 9.5.2020 Porissa

Tänä vuonna pandemian vuoksi Voitonpäivän 75-vuotisjuhlaa vietettiin Porin Vähäraumalla erityisissä olosuhteissa ottaen huomioon maassa voimassa olevat rajoitukset. Siitä huolimatta, Voitonpäivänä Porissa, Neuvostosotilaiden joukkohaudalla järjestettiin juhlallinen tapahtuma, johon osallistui viralliset edustajat ja sodan sankarien muistoa vaalivat tavalliset kansalaiset. Rajoitusten takia vain pieni joukko ihmisiä sai osallistua seremoniaan, joten monet olivat jo käyneet muistomerkillä etukäteen ja laittaneet kukkatervehdyksensä muistomerkille.

Muistotilaisuudessa puhunut Venäjän pääkonsuli Alexander Jurievitch Gremitskikh asettaa kukat neuvostosotilaiden muistomerkille.

Juhlallisen tilaisuuden avasi Venäjän federaation pääkonsuli Alexander Jurievitch Gremitskikh. Hän korosti, että Voitonpäivä on pyhä juhla, koska Suuressa Isänmaallisessa sodassa liioittelematta oli kyse kansojen ja koko sivilisaation säilyttämisestä, sillä Natsismin ideologian ohjaama fasistinen Saksa harjoitti kansanmurhapoliittikkaa. Tiedot Suuren Isänmaallisen sodan tappioista vahvistavat kiistatta tosiasian, jonka mukaan fasistiset hyökkääjät tappoivat väestön tarkoituksella Neuvostoliiton alueella: sodan aikana kuolleista 26,6 miljoonasta Neuvostoliiton kansalaisesta selvästi yli puolet (15 miljoonaa) on si-

viilejä, joista 4 miljoonaa on lapsia. Puna-armeija osallistui ratkaisevasti Natsi-Saksan kukistamiseen ja voittoon fasismista: Natsi-Saksa menetti 3/4 asevoimistaan juuri itärintamalla ja vain 1/4 - kaikilla muilla rintamilla. Samaan aikaan pääkonsuli selvensi, että voittoa ei ole tarkoitus jakaa osiin ja että on myös tärkeää huomioida liittolaisten rooli taistelussa yhteistä vihollista vastaan. Nimenomaan yhteisvoimien yhdistäminen edesauttaa tavoitteiden saavuttamista ja maailman rauhan ylläpitämistä. Pääkonsulin mukaan juuri siihen tähtää Venäjän presidentti V.V. Putinin aloite järjestää YK:n turvallisuusneuvoston pysyvien jäsen-

Kuvassa vasemmalla Leningradin saarron kokenut Silviya Ivanovna Ulanova. Hän käveli Porin keskustasta Vähäraumalle laskeakseen kukat neuvostosotilaiden muistomerkille. Keskellä Porin SVS:n osaston puheenj. Tapio Lammi ja oikealla Laulaja Juha Suominen.

maiden johtajien tapaaminen.

Suomi-Venäjä-seuran Porin osaston varapuheenjohtaja Jukka Kim puheessaan sanoi mm. seuraavaa: "Arvostan teidän läsnäoloanne neuvostosotilaiden muistomerkillä enemmän kuin kertaakaan aikaisemmin. Vaikka maamme, maanosamme ja koko sivilisaatiota runtelee kutsumaton ja näkymätön vieras, Koronavirus, te olette saapuneet osoittamaan kunniaa niille henkilöille, jotka ovat tänne haudattuina.

Mittaamattomat ovat ne kärsimykset, joita tämä maaperä kätkee sisäänsä. Me emme tiedä, eikä kukaan meistä voi aavistaa millaista kaipuuta kotiin yksin jääneet aviopuolisot, sotaorvot ja perhepiiri ovat joutuneet kokemaan. Tuska kotona on ollut riipaisevaa ja sitä on kestänyt vuodesta toiseen, kenties loputtomiin saakka. Usein viimeistä tietoa rintamalla lähteneen matkan päästä

Rajoitusten takia vain pieni joukko ihmisiä sai osallistua seremoniaan, joten monet olivat jo käyneet muistomerkillä etukäteen ja laittaneet omat kukkatervehdyksensä.

ei saatu koskaan perille. Isien, vaurien ja sukulaisten päätyminen tänne Vähärauman multiin, on monessa kodissa vieläkin osa sotahistoriaa, josta ei ole saatu todenperäistä tietoa sitä tarvitseville.

Stalingradista alkanut neuvostojoukkojen suurhyökkäys ajoi vihollisen pois Neuvostoliitosta ja kevät 1945 toi rauhan Eurooppaan. Tuo odotettu, välillä saavuttamattomalta tuntunut hetki koitti lopulta toukokuussa 1945 tasan 75 vuotta sitten. Liittoutuneet valtasivat Berliinin ja neuvostojoukot vapauttivat Saksan ja sen pääkaupungin maksaen siitä kovan hinnan. Brandenburgin portilla nähtiin kauan odotettu hetki, se oli kuin kangastus, mutta sittenkin totta. Vuosia kestäneen sodan jälkeen oli koittanut hiljaisuus ja neuvostojoukot tehneet urotyön, joka etsii vertaistaan, sellaista ei ole, eikä toista

samanlaista koskaan tule."

Kuuluu suomalaisen laulaja Juha Suominen esitti kappaaleen "Kurjet". Sen jälkeen Jevgenia Koval-Velthheim lausui Mihail Isakovskin runon "Puna-armeijan sotilas on haudattu tänne".

Perinteisesti juhlallista seremoniaa ovat seuranneet teekutsut Voitonpäivän kunniaksi, jossa juhlapöytään kokoontuneet laulavat yhdessä sota-ajan lauluja. Tänä vuonna, rajoituksista johtuen, piti kuitenkin muuttaa formaattia, joten tilaisuuteen kokoontuneet lauloivat yhdessä tunnetun Mark Bernesin esittämän kappaaleen "Pimeä yö" ("Dark is the Night") Neuvostosotilaiden muistomerkkin vieressä, jonka jälkeen osallistujat laskivat kukkia haudalle ja sytyttivät kynttilöitä.

Evgenia Hilden
Pori

MAINEEN PALAUTUS

Tämän puheenvuoron täällä Jokioisten kirkon vieressä 1918 kansanmurhassa surmattujen joukkohaudalla valmistelin vakuksi 2020, jolloin työväenjärjestöt muistavat asiamme puolesta kaatuneita ja teloitettuja tovereitaan. Pandemian johdosta puhe haudalla jäi pitämättä. Mihinkään rikokseen syyttömänä tähän joukkohaudaan teloitettiin 200 työkansan edustajaa. Jokioisten-Forssan seudulla näitä teloitettuja lienee ollut nykytietojen mukaan noin 600.

Vappupuheessaan syyttömänä kansanmurhassa teloitetuille halusi Unto Kiiskinen esittää maineen palautuksen. Unto on tutkinut vuoden 1918 tapahtumia ja kirjoittanut aiheesta neljä kirjaa.

Tänne surmatut ihmiset ansaitsevat kunnioituksemme. He ansaitsevat maineenpalautuksen. Olivatko he sotaoloissa surmansa saaneita? Eivät, he kuolivat rauhanaikana kansanmurhan syyttöminä uhreina. Täällä ovat haudattuina lapset, vanhukset, perheet ja joitakin kymmeniä punakaartiin ilmoittautuneita, jotka eivät ehtineet lähteä rintamille, vaan pakenivat Forssaa kohden ja teloitettiin tänne. Myös sodasta paltanneet työmiehet eivät olleet so-

taan yhtään enempää syyllisiä kuin valkoiset.

Olivatko he petettyjä, harhaanjohtettuja massoja? Päinvastoin. He kuuluivat todelliseen sydämen sivistyneistöön, kansan parhaimpiin. Mitä he halusivat ja tekivät? Millaisia ovat tosiasiat? Heidän halunsa ja toiveensa kirjattiin jo Forssan kokouksessa 1903. Heidän tavoitteensa oli todellinen demokratia, yleinen yhtäläinen äänioikeus myös kuntavaaleissa.

He pysyivät samanarvoista, ilmaista kunnallista terveydenhoitoa jokaiselle sukupuoleen tai varallisuuteen katsomatta. Se ohjelma oli yhdistävä, heikoistakin huolehtiva ystävällisyyden yhteiskunta. He vaativat samanlaista opiskeluoikeutta asuinpaikasta, heimosta tai varallisuudesta riippumatta. Työpäivän lyhentäminen kahdeksaan tuntiin oli täysin oikeutettu vaatimus, joka paransi koko kansan hyvinvointia, terveyttä ja onnellisuutta. Näin jälkempäin nähtynä se oli aivan oikein.

Torpparit, mäkitupalaiset, maanvuokraajat ja muut maattomat vaativat maaomaisuuden jakamista tasan kaikille työtekeville jo muinoin Raamatussa määrättyjen lakien mukaisesti. Jopa viimeisimmät varakkaista ihmisistä kuten Tolstoi ja Järnefelt tavoittelivat ja kirjoittivat oikeudenmukaisesta maan jakamisesta. Ihmismäistä asuntoa vaadittiin myös talojen ja kartanoiden rakentajille itselle ja perheilleen. Sotilasmenoja vaadittiin vähennettäväksi. Köyhällä kansalla oli jo kauan aikaa voimakas sotien vastainen henki. Älykkäät ihmiset ovat olleet sodanvastaisia, kuten Albert Einstein, Alfred Nobel, Rosa Luxemburg ja lukuisat muut.

Uskonto yksityisasiaksi, vaatimus laajentaisi ja turvaisi jokaiselle ihmiselle uskonnon vapauden parhaalla mahdollisella tavalla. Eri uskonnot yksityisinä yhdistyisinä samanarvoisiksi oli jo Leninin ohjelma uskonnonvapaudesta. Valtiolla ei kuulu minkään uskonnon rahoittaminen, eikä niiden verojen/jäsenmaksujen kerääminen.

Nämä toiveet ja vaatimukset

olivat oikeudenmukaisia ja kaikilta osiltaan hyviä. Niitä toteuttamalla kansa olisi saavuttanut yksimielisyyden. Ne eivät vahingoita ketään muuta ja koituvat kaikkien hyödyksi. Vapauden kaipuu innoitti köyhää kansaa.

Työväenluokka ei ollut joukko harhaanjohtettuja surkimuksia, vaan parhaan mahdollisen yhteiskunnan

rakentajia. Aika on osoittanut, kuinka näiden hyvien vaatimusten osittainkin toteutuminen on johtanut erinomaiseen tulokseen, hyvinvointi yhteiskuntaan. Punaisten hallinto ei ollut hirmuvaltaa, vaan valkoisten. Enemmistöhallitus Helsingissä oli vähintään yhtä laillinen kuin vaasalainen pieni valkoinen vähemmistöhallitus. Yhteistyö ihmisten välillä on ikivanha perinne. Kyläyhteisöt pohjoisessa toimivat niin, että valaan pyynnissä työn tekivät ne jotka siihen pystyivät ja saalis jaettiin tasan kaikille tarvitseville. Heille ei jätetty ketään. Punaisten voitto olisi johtanut koko kansan nopeaan rikastumiseen ja hyvinvointiin. Ruotsin kanssa samaan tahtiin Suomikin olisi menestynyt rauhallisissa oloissa, tai jopa nopeammin. Minkään väristä diktatuuria Suomeen ei olisi tullut. Punaisten jakaantuminen kommunisteihin ja sosialisteihin todennäköisesti olisi tapahtunut, mutta rauhanomaisesti kuten Ruotsissa.

Kansanvaltuuskunta poisti kuolemantuomiot. Se ei olisi lähettänyt aseistettuja retkikuntia Venäjälle, niin kuin porvarit tekivät vuoteen 1922 asti. Punainen kansanvaltainen hallitus ei olisi veljeillyt Saksan natsien kanssa, eikä talviso-

Jokioisten naapurissa Forssan Korko-Ojalla lepää 400 kansanmurhan uhria.

taa olisi tullut. Saksan rinnalla ei olisi lähdetty tekemään Suur-Suomea 1941. Paljolta kärsimyksestä ja satojentuhansien kuolemalta olisi vältytty. Mahdollisesti Saksa olisi vaatinut Suomelta alueita Neuvostoliittoa vastaan käymässään sodassa, tai jopa hyökännyt Suomeen. Sodan Saksaa vastaan Suomi olisi voittanut 1945. Köyhyys ja kurjuus ovat tulleet sotien seurauksena sekä itään että länteen.

Loppusanoiksi vielä isästäni. Hän taisteli vakoisella puolella asevelvollisena innokkaasti ja haavoittui heti sodan alussa vakavasti. 35 vuotta myöhemmin hän katui ehdystään ja selitti sen syyt. Hänellä oli maanomistajatausta, ympäristön paine ja kotiin tuli vain porvarilehti. Valkoisen valheen seurauksena hän erehtyi ja luuli olevansa vapaussodassa. Maineenpalautus myös isälleni Akseli Johannes Kiiskiselle ja myös niille valkoisille jotka hänen tavallaan tunnustavat virheensä ja katuvat.

Tervetuloa elämään silloin kun aseita ei enää ole! Maineenpalautus ja kunnia syyttömästi surmatuille!

Unto Kiiskinen
Jokioinen

Viron työväenluokan historiaa, kansalaissota osa 1

(Juha Kieksi) Viron asema Venäjän yhteydessä poikkesi huomattavasti Suomesta. Suomi erosi itse Ruotsista ja liittyi Venäjään 1808 ja siitä tuli Venäjän suuriruhtinaskunta, jolla oli laaja autonomia. Viron ja Baltian alueet liitettiin Ruotsiin Saksalta 1600-luvun alkupuolella ja Suuren Pohjan sodan jälkeisessä Uudenkaupungin rauhassa Baltian alueet siirtyivät Ruotsilta Venäjälle v. 1721. Heti lokakuun vallankumouksen jälkeen Saksa aloitti Viron miehityksen helmikuussa 1918. Samaan aikaan porvaristo julisti Viron itsenäisyysmanifestin. Luonnollisesti Viron työkansaa samaistui Venäjän työkansaan ja puolusti neuvostovaltaa ja taisteli saksalaista miehitysvaltaa vastaan. Ensimmäisen maailmansodan tuloksena Saksan armeija luhistui ja miehitysvalta hajosi. Tätä Viron kapitalistit käyttivät hyväkseen ja pystyttivät Viron väliaikaisen porvarihallituksen. Alkoi Viron kansalaissota. Julkinen propaganda antaa ymmärtää, miten Viron porvaristo taisteli venäläisiä bolshevikkeja vastaan. Todellisuudessa venäläiset olivat poistuneet maasta jo Saksan miehityksen alettua. Myös iso osa työväenluokan aktivisteista oli paennut sotatoimia Venäjälle. Puna-armeijassa taistelleet Viron työläiset luonnollisesti edustivat Viron kansaa ja puolustivat neuvostovaltaa (Katso KÄ 4/18).

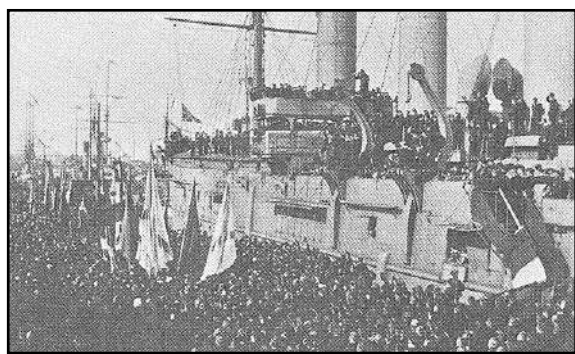
Lokakuun vallankumous, kansalaissota ja porvarillinen tasavalta

Helmikuun vallankumouksen jälkeen Viron perustettiin useita poliittisia puolueita. Bolshevikit taistelivat työväenluokan etujen puolesta sinnikkäästi, minkä ansiosta Bolshevikit alkoivat vahvistaa asemiaan neuvostoissa sekä tekemään lehtiä entistä voimakkaammin. Kuvernementin komissaari I. Poska ilmoitti maapäivävaalien järjestämisestä 23.5.1917 eikä vaalivalmisteluihin juuri jäänyt aikaa. Työläiset ehdotivat asettaa ehdokkaita harvoihin kuntiin, eikä maapäivien koostumus vastannut kansan tahtoa. Maapäivät vakuuttivat uskollisuuttaan Venäjän väliaikaiselle hallitukselle.

Bolshevikit ryhtyivät valmistelemaan kapinaa niin Pietarissa kuin Vironkin kaupungissa. Vuoden 1917 kesän kaupunginvaltuutusten vaaleissa bolshevikit voittivat ja Tallinnan ja Narvan kaupunginhallitukset siirtyivät bolshevikkien käsiin. Tallinnan kaupunginhallituksen puheenjohtaja Voldemar Vöölmän määräsi heti viron kielen virkakieleksi ja Tallinnan alkeiskoulun opetuskieleksi viron. Tämä lisäsi entisestään bolshevikkien kannatusta.

Syyskuun alussa Tallinnan neuvosto hyväksyi julkilausuman, jossa vaadittiin kaiken vallan keskittämistä neuvostojen käsiin. Lokakuussa kaikkein tärkeimmät neuvostot olivat muuttuneet aseellista kapinaa valmisteleviksi keskuksiksi. Samoihin aikoihin syyskuun 29. päivä saksalaisia sotajoukkoja nousi maihin Länsi-Viron saarille ja valloitti Saarenmaan, Muhumaan ja Hiidenmaan.

Lokakuun 10 päivänä VSDTP hyväksyi Leninin aloitteesta kapinaa koskeneen historiallisen päätöslauselman. Viron vallankumouksellisilla oli tässä merkittävä rooli, sillä heidän piti estää vastavallankumouksellisten joukkojen pääsy Pietariin. Vallankumous alkoi Pietarissa 24.11 ja seuraavana päivänä Virossa. Lokakuun 26. päivänä väliaikaisen hallituksen kuvernementin komissaari

Pätsin väliaikaisen hallituksen antama ilmoitus sodan jatkamisesta synnytti voimakkaita protesteja. Tallinnan satamassa työläiset ja matruusit vaativat protestissaan sodan välitöntä lopettamista.

ri I. Poska erotettiin ja kuvernöörin viraston johtoon tuli V. Kingissepp. Marraskuun 12. päivänä Viron neuvostojen toimeenpaneva komitea päätti hajottaa Vironmaan kuvernementin maaneuvoston ja määräsi Viron perustavan kokouksen uudet vaalit.

Joukkojärjestöjä ryhdyttiin entisestään lujittamaan. Pankit, kirjapainot ja rautatiet kansallistettiin. Kartanoiden maiden suhteen päätettiin olla jakamatta niitä yksityisomistukseen. Sen sijaan päätettiin perustaa yhteistalouksia eli kommuuneja. Tätä eivät maattomat talonpojat täysin ymmärtäneet ja se antoi porvaristolle mahdollisuuden levittää bolshevismia vastaista propagandaa. Kaikissa virastoissa otettiin käyttöön viron kieli, koulumaksumat lopetettiin.

Lenin kehotti Viron bolshevikkeja harkitsemaan itsenäisen Viron neuvostotasavallan luomista. Virolaiset eivät käsittäneet Leninin kaukonäköisyyttä, vaan pitivät itsenäisyysjulistusta epätarkoituksena.

Saksalainen miehitys

Viron porvaristo ei luopunut taistelusta neuvostojen valtaa vastaan. He ryhtyivät perustamaan valkokaartin joukkoja, joissa ytimenä olivat virolaiset nationalistiset upseerit. Samaan aikaan Viron porvaristo lähetti edustajiaan Suomen ja Ruotsin kautta pyytämään apua. Brest-Litovskin rauhanneuvotteluissa v. 1917 lopulla neuvostovaltuuskuntaa johtanut L. Trotski oli kieltäytynyt Leninin ohjeiden vastaisesti allekirjoittamasta saksalaisten laatimaa rauhansopimusluonnosta. Tätä tekosyynä käyttäen saksalaiset aloittivat helmikuun 18. päivä hyökkäyksen Viroon.

Ennen saksalaisten saapumista Tallinnaan 24.2.1918 porvaristo julisti Viron itsenäisyysmanifestin ja nimitti Viron väliaikaisen hallituksen johtajanaan K. Päts. Maahan tunkeutuneet saksalaiset eivät kuitenkaan tunnustaneet Viroa itsenäiseksi valtioksi. Tästä huolimatta porvaristo lupasi auttaa miehittäjiä "rauhan ja järjestyksen" aikaansaamisessa. Seuranneessa terrorissa surmattiin satoja vallankumouksellisia. Saksalaisten kartanonomistajien oikeudet palautettiin ja hallinto palautettiin samaksi, kuin se oli ollut tsaarin Venäjällä.

Saksalaiset miehittäjät ryhtyivät ryöstämään maan taloutta. Karjaa otettiin väkijoukolla Saksaan kuljetettavaksi, samoin teollisuuslaitosten laitteita vietiin Saksaan. Teollisuusyöläisten lukumäärä laski 51 000 henkilöstä 10 000 henkilöön. Saksan kielestä tuli virkakieli samoin kuin koulujen opetuskieli. Työväenluokka jatkoi taisteluaan miehittäjiä vastaan neuvostojen puolesta. Järjestöjä vahvistettiin ja ryhdyttiin julkaisemaan maanalaista lehtiä.

Vuoden 1918 syksyllä Saksa ajautui sotilaalliseen katastrofiin ja miehitysvalta hajosi. Viron porvaristo käytti tilaisuutta hyväkseen ja pystytti uudelleen Viron väliaikaisen hallituksen. Viron työväenluokka järjesti lakkoja ja vaati neuvostovalan palauttamista.

Punaiset virolaiset järjestäytyvät

Saksalaisten miehitys ja työväenluokkaan kohdistunut vaino olivat ajaneet virolaisia Venäjän puolelle. Venäjällä oleskelevat virolaiset alkoivat järjestäytyä vuoden 1918 alkupuolella. Pietarissa perustettiin 26.3. VKP:n virolaisjaostojen väliaikaistoimisto, jonka johtoon tuli aluksi Hans Pöögelman ja sittemmin Jaan Anvelt. Samanlaisia jaoksia perustettiin myös Moskovaan Izevskin asetehtaalle, Omskiin, Kronstadiin, Siestarjoen asetehtaalle, Jaamaan, Arkangeliin, Vjatkaan, Oparinon, Permiin, Samaraan, Ivastsenkoon ja Novonikolajevskiin.

Moskovassa perustettiin 11.5. Venäjän kansallisuusosoiden kansankomissariaatin virolaisjaosto virolaisten asioiden järjestämiseksi Neuvosto-Venäjällä. Jaoksen johtoon tuli Hans Pöögelman. VKP:ssa pantiin paljon painoa Venäjälle siirtyneiden virolaisten järjestämiseen sotakelpoisiksi yksiköiksi. Virolaisista muodostettiin Viron kommunistinen jalkaväkijoukko, jossa oli huhtikuun lopulla 873 miestä. Pataljoona taisteli aluksi Pohjois-Uralilla, jossa kohdattiin merkittäviä miestappioita. Maaliskuusta 1918 alkaen koottiin myös 15. Tarton rykmentti. Ensimmäisen kosketuksen sotaan rykmentti otti Arkangelissa brittijoukkoja vastaan. Rykmentissä oli 1130 miestä. Myös 300 miestä käsittävä Narvan rykmentti muodostettiin keväällä.

Moskovassa pidettiin 13.-15.8. VKP:n virolaisjaoston ensimmäisen konferenssi, johon osallistui yli 2000 virolaista jäsentä. Jaoston uuden keskuskomitean puheenjohtajaksi tuli J. Anvelt. Kokouksessa valittiin myös Viron tarkka-ampujien neuvosto, joka ryhtyi järjestämään virolaisten työväenjoukkojen koostamista. Viron työväenluokan edustajat olivat käyttäneet saksalaismiehitysajan tehokkaasti valmistelukseen Viron vapauttamista. Viron joukkojen päälliköiksi oli koulutettu osaavia miehiä ja virolaiset järjestettiin sotakelpoiseksi rykmentiksi.

Porvarillisen värityneen historiankirjoituksen mukaan puna-armeija hyökkäsi Viroa vastaan. Tosiasiallisesti kyseessä oli virolaisten itsensä hyökkäys virolaisia porvareita vastaan, vaikkakin virolaiset joukko-osastot olivat teknisesti osa puna-armeijaa.

Saksan kukistuminen ja Viron itsenäisyys

Marraskuun alussa Saksassa alkoi

vallankumous ja keisari kukistettiin. Viron saksalaisyhtymän komendantti von Seckendorf kutsui 10.11 virolaispolitiikkoja luokseen ja antoi Jaan Poskalle luvan muodostaa hallinto. Kahden päivän kuluttua Tallinnassa järjestettiin laaja mielenosoitus kansallisen vapauden puolesta ja maailmansodan päättymisen kunniaksi. Saksalaiset hajottivat mielenosoituksen. Samalla von Seckendorf lähetti viestin Lontooseen ja pyysi brittejä lähettämään merivoimat avuksi tilanteen rauhoittamiseksi. Saksan uuden hallituksen vaikutuksesta valta luovutettiin virolaisille 13. marraskuuta.

Työväenluokka toimi aktiivisesti väliaikaista hallitusta vastaan, joka oli pienen porvarillisen piirin hallussa. Viron ammattiyhdistysten keskusneuvosto perustettiin uudelleen 14.11. ja 16.11. muodostettiin kommunistisen puolueen Viron keskuskomitea, jonka johtoon nousi Rudolf Vakmann.

Neuvosto-Venäjän hallitus julisti Brestin maaliskuisen sopimuksen mitättömäksi 13.11. Venäjän asevoimien päällikkö määräsi 16.11. kaikki virolaiset joukot Narvan rintamalle. Virolaisjaoksen keskuskomitean johtaja J. Anvelt siirtyi Jaamaan ja julisti sieltä 19.11 kaiken vallan Virossa työväenluokalle. Marraskuun 22. päivä virolaiset joukot hyökkäsivät Narvaan, mutta siellä olleet saksalaiset joukot vastasivat hyökkäykseen ja virolaisten oli peräännyttävä. Virolaiset olivat laskeneet, etteivät saksalaiset joukot tässä tilanteessa osallistuisi sotatoimiin.

Porvarikliikki valmistautuu

Viron porvaristo oli ryhtynyt organisoimaan suojeluskuntia jo saksalaismiehityksen aikaan lokakuussa 1918. Kaitselehtiin perustava kokous pidettiin 11.11. Kaitselehtiin kuului 250 upseeria ja 11000 porvaria, ylioppilasta ja isäntää. Baltian saksalaisilla on vastaava järjestö. Työläisiä nämä lahtarikaartit eivät houkuttele.

Marraskuun 16. päivä Viron väliaikahallitus aloitti vapaaehtoisvärväyksen, jonka tavoitteena oli saada 10000 miehen divisioona. Saatiin 800, jotka olivat pääosin työttömiä. He toivoivat pääsevänsä valtion palkkalistoille tätä kautta. Porvarit joutuivat turvautumaan pakkovärväykseen. Tehtiin 21-28 vuotiaiden täydellisen mobilisointi 15 vuoden pakkotyön uhalla. Kuun lopulla julistettu pakollinen liikekannallepano keräsi vain puolet kutsuista. Aseistetusta sotilaistakin karkasi lopulta suurin osa.

Väliaikaisen hallituksen sotaministeriksi valittiin Konstantin Päts ja hän nimesi itse itsensä armeijan ylipäälliköksi. Saman päivän hallitus teki päätöksen, että työväestön kanssa ei neuvoteltaisi, vaan sodittaisiin. Marraskuun 20. päivä maapäivien kokoontuessa Tallinnan neuvosto järjesti protesti-

Vallankumous eteni Venäjällä. Kuvassa Tallinnan Työläisten ja sotilaiden edustajain neuvosto v. 1917. Kuvaa J.Käbinin kirjan "Suuri lokakuu ja Eesti" kuvitusta.

lakon. Valkokaartilaisten Kaitselehti hyökkäsi mielenosoittajia vastaan.

Punaisten voitto Narvassa

Punaisten joukko-osastot marssivat Narvaan 28.11 ja kävivät taisteluita siellä olleiden saksalaisten kanssa. Saksalaisten vetäytyttyä suunnitelmansa mukaisesti punaiset joukot ottivat Narvan haltuun 29.11. Narvaan siirtyi Viron väliaikainen vallankumouskomitea, joka julisti perustetuksi Viron työväenkommuunin puheenjohtajanaan Anvelt.

Joulukuun 7. päivä Neuvosto-Venäjän hallitus hyväksyi asetuksen Viron neuvostotasavallan itsenäisyyden tunnustamisesta ja antoi sille 10 miljoonaa ruplaa rahaa. Viron työkansan kommuunin alueella kansallistettiin tuotantolaitokset, palkkoja korotettiin, julistettiin 8 tunnin työpäivä. Maatalouden saralla kartanoiden maita ei edelleenkaan jaettu, vaan niistä muodostettiin kommuuneja. Tämä aiheutti edelleen tyytymättömyyttä maattomassa väestössä. Se heikensi työväenluokan ja talonpoikain liittoa. Narvasta punaiset etenivät Auveren ja Utran tasalle kohtaamatta vastarintaa.

Taistelu Pohjois-Virosta

Marras-joulukuun vaihteessa 1918 valmistauduttiin taisteluun Pohjois-Viron tilanteesta. Viron porvareilla oli käytössään Eversti Seimannin johtamat 4. ja 5. rykmentti, yksi saksalaisilta saatu panssarijuna, yksi baltiansaksalainen ratsukonekivääriosasto. Paikalle oli komennettu myös Illukan, Jöhvin ja lisukon suojelusliitot, mutta he pitivät taistelua hyödyttömänä ja hajaantuivat koteihinsa. Valkoisten rintamassa oli 675 miestä ja 6 tykkiä. Baltiansaksalaisilla oli käytettävissä 110 miestä.

Punaisilla on 1800 miestä ja 12 tykkiä Narvan radalla. Lisäksi Skamjasta eteni tuhannen miehen joukko, johon kuului Narvasta siirretty suomalaispataljoona, Outovan rajakomppania ja neljä tykkiä. Punaisia suomalaisia tuli lisäksi avuksi Pietarista, ja heistä muodostettiin 3. suomalainen tarkka-ampujarykmentti. Valkoiset jäivät alakynteen. 4. ja 5. rykmentin taisteluhenkki oli hävinnyt. Hallitusta ei katsottu puolustamisen arvoiseksi eikä palkkaa tai varusteita kuulunut.

Pohjois-Virossa punaiset etenivät parissa viikossa Tallinnan liepeille. Valkoiset joukot olivat hajoamispisteessä, mutta myös punaiset empivät, sillä heillä ei ollut tarpeeksi joukkoja Pietarin suojelemiseksi mahdolliselta Suomen hyökkäykseltä, eikä Viroa pidetty erityisen merkityksellisenä rintamana. (Jatkuu)

Juha Kieksi
Loimaa

TOISENLAINEN VENEZUELA 1.

Venezuelalainen Felipe Venegaz on 24-vuotias kahvinviljelijä ja yksi Che Guevaralle nimetyn kommuunin puheenjohtajista. Kommuuni sijaitsee Andien juurella rehevien kukkuloiden keskellä Méridan kaupungissa Mesa Julian kaupunginosassa. Siihen kuuluu useita osuuskuntia. Vuonna 1558 perustettu Mérida on Méridan osavaltion pääkaupunki ja Venezuelan Andien alueen tärkeimpiä kaupunkeja. Kolmiosainen artikkelisarja perustuu Venegazin antamaan haastatteluun, joka julkaistiin venezuelanalysisissa 5.6.2020 sekä omiin artikkeleihin Venezuelan bolivaarisesta vallankumouksesta v. 2001-2019.

Felipe Venegaz kuuluu Che Guevara kommuunin puheenjohtajistoon

Yhteisöneuvostot ja kommuunit sosialismin rakentamisen välineinä

Alkujaan chileläinen **Marta Harnacker** on kirjoittanut 2000-luvulla lukuisia kirjoja ja lehtiartikkeleita 21. vuosisadan sosialismista Latinalaisessa Amerikassa - etenkin bolivaarisesta Venezuelasta. Hän toimi aikoinaan presidentti **Hugo Chávezin** neuvonantajana osallistuvaan demokratiaan ja yhteisöllisyyteen liittyvissä asioissa. Hän on puolustanut useita vuosikymmeniä osuuskuntien, kommuunien ja kansallisten yhteisöneuvostojen perustamista sosialismin rakentamiskeinoina. Hän näkee bolivaarisen vallankumouksen jatkuvuuden turvaamisen osuuskuntien, kommuunien ja kansallisten yhteisöneuvostojen perustamisena ja kehittämisenä. Ne ovat

hänen mukaansa tie sosialismin rakentamiseen Venezuelassa. (ML)

Venezuelassa toimii nykyisin liki 50 000 rekisteröityä yhteisöneuvostoa. Maahan on perustettu lisäksi yhteisöneuvostojen yhteistyöelimiksi 1 620 virallistettua alueellista kommuunia. Niiden jäsenet valitaan paikallisista yhteisöneuvostoista. Niiden toimialueeseen kuuluvat laajempien projektien rahoitus ja niistä vastaaminen. Ne voivat esittää ehdokkaita osavaltion hallintoon, sosiaaliin ohjelmiin ja liittovaltion virastoihin. Kommuunit perustettiin presidentti **Maduron** toimesta. Ne ovat bolivaarisen sosialismin peruspilareita etenkin maaseudulla. Niiden tavoitteena on vuorovaikutukseen perustuvan yhteistyön saavuttaminen kommuunien puheenjohtajien ja paikallishallinnon, valtion ja kansallisen hallituksen kanssa. (ML)

lishallinnon, valtion ja kansallisen hallituksen kanssa. (ML)

Che Guevara -kommuunin perustaminen

Che Guevara -kommuunin osuuskuntien jäsenenä toimivat pienviljelijät kasvattavat kahvia, kaakaota, sokeriruokoa ja banaaneja. Kommuuni nauttii Venezuelassa ansaittua arvontaa vallankumouksellisenä hankkeena. Venezuelassa vahvistettiin v. 2001 uusi osuuskuntalaki. Hugo Chávezin ehdotettua v. 2004 omaa osuuskuntamalliaan, Mesa Juliaan perustettiin samana vuonna joitakin osuuskuntia osana Merida-projektia. Tavoitteena oli saattaa yhteen vanhoja kotimaisia ja ulkomaisia vasemmistolaisia, sekä motivoida heidät yhdessä puurtamaan Hugo Chávezin unelmien toteuttamiseksi. Kommuuni syntyi myös tarpeesta organisoida paikallista väestöä

Vuonna 2006 Venezuelan vallankumousprosessia menestyksellä puolustaneet bolivaariset piirit korvattiin 16 000 yhteisöneuvostolla. Yhteisöneuvostot ovat bolivaarisen sosialismin vallan- ja vastuunjaon perusyksiköitä. Ne ovat 150-400 perheen muodostamia paikallisneuvostoja. Ne vastaavat asuinalueensa kehityshankkeista. Ihmiset perustivat Mesa Juliassa yhteisöneuvostoja väylän tähän uudenlaiseen paikallisen tason demokratiaan. Tärkein organisatorinen työ, joka kiteytyy kommuunissa, alkoi tuolloin. Tärkeintä ei ollut kommuunin rekisteröiminen v. 2009, vaan sen itsehallinnon ja tuotannon järjestäminen.

Joulukuussa 2010 Venezuelan kansalliskokous täydensi määränemistönsä turvin perustuslakia kahdella uudella lailla: laki kan-

Cheosuuksunta

sanvallasta sekä lain kansan- ja julkisesta suunnittelusta. Nämä lait ovat osa viidestä kansanvallan laista, jotka tähtäävät valtion suunnittelurakenteisiin siirtymiseen ja päätöksentekoon ruohonjuuriorganisaatioiden tasolla. Lakien tarkoituksena on edistää vallan hajauttamista, kollektiivista omistamista, itsehallintoa ja valtion liittoneuvoston asemaa suunnitteluelimenä. Lakien tavoitteena on suoda paikallisneuvostoille johtava asema maan julkishallinnossa ja korvata porvarillinen edustuksellinen demokratia osallistuvalla demokratialla. Porvarillinen hallintokoneisto korvataan bolivaarisella neuvostojärjestelmällä. Laissa sosiaalisesti omistettujen tuotantoorganisaatiot (osuuskunnat) asetetaan etusijalle, kun julkisen vallan elimillä on tarvetta tavaroista, palveluista tai suoritettavista töistä (29 §).

Kokemuksia kommuunin rakentamisesta

Felipe Venegazin selvityksen mukaan "siitä lähtien, kun meillä oli turvanamme paikallistason organisaatio, kollektiivinen näkemyksemme ja oma kokemuksemme sekä Chávezin ohjaava tuki, kommuunin rakentaminen oli suhteellisen yksinkertaista. Mesa Juliassa oli tehty työtä näiden asioiden edistämiseksi jo ennen Chávezin valtaa v. 1999. Naapurustojen yhdistykset olivat organisaatiomme perusyksiköitä jo ennen bolivaarista vallankumousta. Ne olivat nykyisten yhteisöneuvostojen edeltäjiä. Me nimesimme oman kommuunimme Che Guevaran mukaan. Minut valittiin 13-vuotiaana kommuunimme urheilukomiteaan. Isäni Neftali Venegaz oli mukana johtamassa projektia yhdessä muiden tovereiden kanssa. Mukana oli myös baskilainen maanpakolainen Juancho, joka oli asettunut joukkoomme".

"Me ymmärsimme Chávezin yhteisöajatuksen merkitsevän murtautumista ulos kapitalistisesta järjestelmästä - ei vain taloudellisesti vaan myös poliittisesti. Yhteiskunnassamme kommuunit eivät perustu pelkästään ihmisten syvään tahtoon. Etujoukon, joka on sytötynyt rakentamaan uusia sosiaalisia suhteita - on rakennettava itse kommuuni. Sen tulisi olla eturintamassa ja olla elimellisesti sidottuna kansaan ja toimialueeseensa. Kommuunissamme on kuitenkin vielä paljon tehtävää. Meillä on vaikutusvaltaa alueemme 1450 perheeseen. Kamppeillemme edelleen hegemoniasta ... Toistaiseksi olemme vain vastavoima, joka kyseenalaistaa vanhoja poliittisia ja taloudellisia prosesseja. Ja pikkuhiljaa Che Guevara -kommuunista on kehkeytynyt oman lajinsa lippulaiva."

Tuotannon organisointi Che Guevara -kommuunissa

Venezuelassa toimi v. 2013 rekisteröityjä yhteensä 306 000 laillista osuuskuntaa. Kansallinen osuuskuntatoimisto (SUNACOOP) hallin-

noi niiden perustamista ja rahoitusta. Osuuskunnissa työskenteli tuolloin jo kaksi miljoonaa työntekijää. Heistä 200 000 henkilöä osallistui päätöksentekoon työpaikallaan. Osa osuuskunnista oli yhteiskunnan ja työntekijöiden yhteisomistuksessa. Osuuskunnat koettiin Venezuelassa tärkeänä vaihtoehtona kapitalistiselle yksityisomistukseen perustuville yrityksille.

"Che Guevara -kommuuniin kuuluu useita osuuskuntia. Ne ovat enimmäkseen osuuskuntia. Niistä ei ole tullut Kommuuni-lain mukaisia yhteiskunnallisesti vastuullisia yrityksiä. Tämä suo niille itsehallinnon tuotannon organisoinnissa. Koska nämä osuuskunnat vakiintuivat ja niillä oli sosiaalinen näkökulma, me päätimme, että ne olisivat osa kommuunia ja että niillä olisi ääni- ja äänestysvaltaa kommuunin parlamentissa."

Kommuunin kolme osuuskuntaa ja yksi yhteiskuntavastuullinen yritys (EPS) muodostavat yhdessä kollektivisoidun tuotannon EPS-yritykset saavat valtiolta tukea toimintaansa. Kommuunin jokainen yksikkö on keskittynyt maataloustuotantoon. Ne jostavat pienten perhetuottajien, yhteisöneuvostoihin kuuluvien pientilallisten, pientuottajajyhdistysten ja jopa ajoittain yksityissektorin tuottamia raaka-aineita. Tavoitteena on tehdä yhteistyötä alueen pientuottajien ja viljelijöiden kanssa.

Tuotantotoiminta

"Vanhin osuuskuntamme "Colinas del Mirador" perustettiin 16 vuotta sitten. Sillä on tärkeä poliittinen ja tuotannollinen ulottuvuus. Sen toiminta on keskittynyt kahviin. Osuuskunta tuottaa kahvipensaana siemeniä sekä taimia kasvihuoneissa sekä kasvattaa kahvia 120 hehtaarin viljelysalueella. Se paahtaa ja pakkaa myös kahvipapuja. Keskiuuden yrityksen tuotantoprosessi alkaa siemenestä ja päättyy lopulliseen tuotteeseen - kahviin. Osuuskunta tuottaa kuukaudessa 7 000 kiloa valmistettua kahvia. Equidad Agroecological -osuuskunta on sitä vastoin keskittynyt kaakaon. Se ostaa ja myy raakakaakaota. Pienestä osasta valmistetaan suklaata. Mesia Julian osuuskunta toimii yhteisön leipomona. Yhteiskuntavastuullinen yrityksemme EPS Che Guevara 2021 perustettiin v. 2014. Sillä on käytössään oma keskiuuri teollisuuslaitoksensa. Henkilökunnasta pääosa on naisia. Tehdas tuottaa 400 kilosta kaakaota suklaatankkoja ja -karkkeja. Se tekee myös hyvää poliittista työtä työläisten keskuudessa." (Artikkeli jatkuu...)

Suomenno ja toimitus: Matti Laitinen, Hands Off Venezuela - Finland

Lähde: Venezuelanalysis 5.6.2020: Cira Pascual Marquina: Learning to Dream Together: A Conversation with Felipe Venegaz ja ML:n omat artikkelit bolivaarisesta vallankumouksesta v. 2001-2019.

Venäjällä äänestetään perustuslain muutoksista koronasta huolimatta

Venäjällä on suunniteltu järjestettäväksi 1. heinäkuuta kansanäänestys perustuslain muutoksesta. Vasemmistorintaman toimeenpaneva komitea on kehottanut kansalaisia boikotoimaan aktiivisesti kansanäänestystä. Myös Jabloko -puolueen poliittinen komitea pitää äänestyksen osallistumista mahdottomana, mutta se ei kehota kannattajiaan mihinkään konkreettisiin toimiin. Venäjän Federaation kommunistien puolue VFKP kehottaa kannattajiaan osallistumaan äänestykseen ja äänestämään perustuslain muutosta vastaan. Asia päätettiin puolueen keskuskomitean sihteeristö viime torstaina.

Vasemmistorintama katsoo: "perustuslakimuutos on laiton"

Vasemmistorintama katsoo perustuslakimuutoksen olevan laitoman ja sen tarkoituksena olevan yksinomaan Vladimir Putinin ja hänen lähipiirinsä vallan säilyttämisen. Toimeenpanevan komitean mielestä tämä tuli täysin selväksi sen jälkeen, kun perustuslain muutokseen tehtiin lisäys, jolla Putinin aikaisemmat presidenttikaudet voidaan nolata ja näin antaa hänelle mahdollisuus hallita Venäjää vuoteen 2036 saakka. Vasemmistorintama huomauttaa, etteivät presidentti Putin ja

Yhtenäisen Venäjä-puolue perustuslain muutoksia käsitellessään sisällyttäneet siihen mitään VFKP:n, Vasemmistorintaman ja muiden oppositiovoimien tekemistä muutosesityksestä. Ne koskivat mm. Luonnonvarojen, eläikeiden, asumis- ja kunnallispalvelumaksuja, progressiivista verotusta ja tuomarien valitsemista vaaleilla. Tämä osoittaa, etteivät nykyiset vallanpitäjät ole kiinnostuneita sisällökkäästä maan tulevaisuuden pohdinnasta.

Lisäksi kansanäänestys perustuslain muutoksista järjestetään vilpillisesti pakettiinäestyksenä kaikista sen muutoksista kerralla. Samaan aikaan opposition tarkkailijoiden osallistumista äänestykseen rajoitetaan huomattavasti. Viranomaiset suunnittelevat laajamittaista ennako-, koti- ja sähköisen äänestyksen käyttöä. Tämä avaa valtavat mahdollisuudet erilaisiin petoksiin ja väärinkäytöksiin, Vasemmistorintama toteaa.

Vallanpitäjien rikollista piittaamattomuutta

Vasemmistorintaman mielestä ei pidä myöskään unohtaa, että koronavirusepidemia jatkuu Venäjällä, tuhansia ihmisiä sairastuu ja satoja ihmisiä kuolee päivittäin. On selvää, ettei koronavirus katoa 1. heinäkuuta mennessä, joten äänestys-

tuona ajankohtana osoittaa rikollista piittaamattomuutta vallanpitäjien taholta, joka vaarantaa miljoonien Venäjän kansalaisten terveyden ja hengen. Näissä oloissa meillä ei ole oikeutta tukea perustuslain muutospakettia, toimeenpaneva komitea toteaa.

Samalla se ilmoittaa kunnioittavansa ja ymmärtävänsä niitä vilpillisien perustuslain muutosten vastustajia, jotka eivät aio 1. heinäkuuta käyttää boikottitaktiikkaa, vaan äänestävät sitä vastaan. Itse asiassa molemmat niistä ovat protesteja: boikotti alentaa äänestysprosenttia, ja vastaan äänestäminen vähentää perustuslain muutoksille annettua kannatusta.

Gallupeilla pyritään vaikuttamaan äänestyskäyttäytymiseen

Erilaisilla gallupeilla on oma tärkeä roolinsa myös Venäjällä ja niillä pyritään vaikuttamaan kansalaisten äänestyskäyttäytymiseen. Tällä viikolla julkaistun Yleisvenäläisen mielipidetutkimuskeskuksen 2. kesäkuuta tekemän gallupin mukaan 67 prosenttia venäläisistä aikoo äänestää ja 14 prosenttia jättää äänestämättä kansanäänestyksessä. 17 prosenttia on vie-

Jatkuu sivulla 19

Historiallisen materialismin perusteista (4)

Kansan äänen numerossa 5/19 aloitimme historialliseen materialismiin liittyvän artikkelisarjan, joka tulee muodostamaan pohjan lukikirjaseksi historiallisen materialismin perusteiden opiskeluun. Ensimmäisessä osassa käsitelimme kysymystä "Mitä on historiallinen materialismi ja mikä on sen tutkimuskohde. Kahdessa seuraavassa numerossa (6-7/19) käsitelimme yhteiskuntataloudellisen muodostuman käsitettä. Totesimme KÄ 5/19 ingressissä työväenliikkeen haajuun yhden perussyyn olevan, että meiltä puuttuu tänään yhtenäinen suuntaa luova tieteellinen maailmankatsomus. Marxilaista maailmankatsomusta ei ole päivitetty vastaamaan tieteen uusiin saavutuksiin. Saman asian sanoimme myös KÄ:n numerossa 3/18 artikkelissa "On palattava Marxiin ja Leniniin (3)". Siinä torjuimme myös väitteet, että materialistinen historiankäsitelmä olisi marxilaisuudelle vieras näkökanta. Tarvitsemme aikaamme soveltuvan dialektisen- ja historiallisen materialismin opintoaineiston, jossa näytetään, mitä tieteen uudet löydöt merkitsevät työkansan toiminnan kannalta. KÄ:n numeroissa 1-2/20 käsitelimme yhteiskunnan perustan ja päälysrakenteen vuorovaikutusta. Tästä osasta alkaen tarkastelemme eri tuotantotapoja ja niiden historiallista kehitystä. Tämä muodostaa pohjaa arviolle yhteiskuntakehityksen tulevasta suunnasta.

4. Alkuyhteisöllinen tuotantotapa t. alkuyhteiskunta

4.1 Alku-yhteisö syntyi miljoonia vuosia sitten?

Ensimmäinen ja kestoaltaan pisin tuotantotapa oli alkuyhteiskunta. Vaikka nykyihmistä edeltäneet ihmislaajat elivät työn erottuessa valintaa ohjaavaksi tekijäksi jo sosiaalisessa yhteisössä, niin monissa marxilaisissa lähteissä katsotaan alku-yhteiskunnan muodostuneen myöhäispaleoliittisella kaudella (meitä lähimmällä kivikaudella) n. 40000-30000 vuotta eea. Silloin ihmisellä oli jo käytössään melkoinen joukko työ- ja metsästysvälineitä, joiden valmistusmateriaalina käytettiin kiven ja piin ohella mm. puuta, luuta, sarvea, jätteitä, kuitukasveja, nahkaa yms. Silloin toimeentulon lähteinä olivat pääasiassa keräily, metsästäys ja kalastus. Näiden tuotantovoimien tuotto oli hyvin alhainen. Kaikki mitä tuotettiin, kulutettiin välittömästi elämiseen, eikä lisätuotetta syntynyt. Tuotantovoimien alhainen taso rajoitti ihmisten lukumäärän (asukastiheyden) hyvin alhaiseksi.

Kuitenkin ihmiseen johtanut kehityslinja, jossa työ alkoi muuttua biologista valintaa ohjaavaksi tekijäksi, syntyi nykytiedon perusteella noin 7 miljoonaa (hominidit) vuotta sitten Afrikassa. Tämä tieto

Don joen varrella n. 35 km Voronezista lounaaseen sijaitsee Kostenki eli "Luukylä". Siellä sijaitsee arkeologinen museo. Mannerjään raja kulki 45000 vuotta sitten Moskovan luoteispuolitse ja Prahan pohjoispuolitse Tanskan Pohjanmeren rannikko pitkin osin Britannian alueelle. Jäästä vapaalla alueella eli nyt jo sukupuoletto kuolleita mammutteja, nautaeläimiä ym. Näiden vanavedessä eli jääkauden ihmisiä pienissä ryhmissä eri puolilla Eurooppaa. Yksi asutus oli Kostenkin alueella (kuva). Nämä ihmiset olivat "homo sapiens"- ihmisiä ns. "gro magnonin ihmisiä". He metsästäivät jään reuna-alueilla silloisia isoja eläimiä, joiden luista ja syöksyhampaista he valmistivat asumustensa "perustukset" ja tukirakenteet, jotka he päälystivät näiden eläinten nahoilla. Alueella sijaitsee Venäjän valtion arkeologinen museo, jossa on esiin kaivettuna silloisen asumuksen "pohja", joka on jätetty näkyviin alkuperäisessä muodossaan. Esineistöä ja vainajista tehdyt tutkimukset osoittavat yhteiskuntakehityksen olleen hyvin pitkällä. Ihmisillä oli selkeä alkuyhteiskunnallinen yhteiskuntarakenne. Käsitelytaito oli pitkällä, tunnettiin taidetta, musiikkia ja oli muotoutunut käsitys ympäröivän maailman "rakenteesta". Ihmisen kohdalla yhteiskuntakehitys oli jo syrjäyttänyt biologisen evoluution.

luonnollinen perusta ja keskeinen omistuksen kohde oli maa (reviiri), jonka alueella harjoitettiin metsästäystä, kalastusta t. keräilyä. Yhteisö "omisti" maan ja puolusti sitä. Yhteisö saattoi omistaa myös yhteisiä pyyntivälineitä yms. Jokainen yhteisön jäsen omisti kuitenkin henkilökohtaiset työvälineensä. Tuotannon tulokset jaettiin kaikkien yhteisön jäsenten kesken tasapuolisesti. Tällä varmistettiin, että mahdollisimman moni yhteisön jäsen pysyi hengissä ja työkykyisenä. Alkuyhteisölliset tuotantosuhteet olivat seurausta tuotantovoimien hyvin alhaisesta tasosta. Työ tuotti vain sen, mitä välittömästi kulutettiin elämän ylläpitämiseksi. Toisen ihmisen työtä ei ollut mahdollista riistää, koska tuotteita riitti vain välittömään kulutukseen.

5.3 Tuotantosuhteet määräsivät yhteisön muodon

Alkuyhteisöllinen järjestelmä rakentui suvun t. verisukulaisuuden perustalle, mutta tähän yhteisöön saattoi kuulua myös verisukulaisuuden ulkopuolisia jäseniä. Nämä ensimmäiset kehittyneemmät alkuyhteisöt olivat metsästäyskulttuuria ja heiltä ovat peräisin monet mm. Euroopasta löytyneet metsästäysaiheet kalliomaalaukset. Työvälineet (metsästysvälineet) valmistettiin kivistä ja luusta ja käytössä oli jo pidemmän kantamatkan aseita, kuten keihäs ja jousi. Metsästyksessä ja kalastuksessa käytettiin yhteisiä pyydyksiä (kuopat) ja yhteistoimintaa (saarrostus). Tärkeää on huomata, että sukuyhteisön perustana olivat tuotantosuhteet. Tuotantovoimien kehittymättömyys teki välttämättömäksi verisukulaisuuteen perustuvan yhteisömuodon (suku, heimo), joka näissä oloissa toimi parhaiten. Yhteisöllä oli johtaja, joka ei nautinut mitään etuoikeuksia. Alkukantaisen yhteiskunnan jäsenten keskinäinen työ perustui yksinkertaiseen yhteistoimintaan. Se oli huomattavan työvoimamäärän samanaikaista käyttöä samankaltaisten työtehtävien suorittamiseen. Tämäkin antoi alkuyhteisölle mahdollisuuden suorittaa sellaisia tehtäviä, joiden suorittaminen yhden ihmisen voimin ei ollut mahdollista. Tuotantovoimien kehittyessä myös alkuyhteisöllä kehittyi yksinkertainen t. luonnollinen työnjako. Se perustui työnjakoon naisten ja miesten välillä sekä aikuisten, lasten ja vanhusten välillä. Tuotantovoimien kehittyessä luonnollinen työnjako vakiintui. Miehet erikoistuivat metsästyksen, joka johti karjanhoidon kehittämiseen. Naiset erikoistuivat keräilyyn, joka myöhemmin johti maanviljelykseen.

4.4 Matriarkaallinen ja patriarkaallinen sukujärjestelmä

Alusta saakka kaikki kädelliset ja myös ihmiset elivät laumoissa. Alkuyhteisöllisen talouden ilmaantuessa muodostui sukujärjestelmä. Yhteistä työtä varten ihmiset saattoivat järjestäytyä vain suvun perusteella. Sukulaisuus laskettiin äidin kautta. Tällaista äitiyhteisöä yhteisöä kutsuttiin matriarkaaliseksi. On vahvoja perusteita olettaa, että sukujärjestelmän varhaisessa vaiheessa suvun johtoasema oli naisella. Keräily (viljely) antoi varmemmat mahdollisuudet toimeentuloon, koska perhejärjes-

telmä ei alussa tuotantovoimien alhaisen tason vuoksi ollut vielä kehittynyt, sukulaisuus voitiin laskea vain äidin puolelta. Tämä oli ns. matriarkaallinen yhteisö. Tuotantovoimien kehitys johti karjanhoidon ja kehittyneempien viljelymuotojen syntymiseen. Näissä miehet alkoivat esittää ratkaisevaa osaa. Karjanhoidon ja kehittyneemmän maanviljelyn syntyminen johtivat siihen, että alkoi syntyä lisätuotetta ja muodostua yksityistä omaisuutta. Tämä synnytti kysymyksen perinnönjaosta ja kuvaan astui isyyden tunteminen. Syntyi perhe-järjestelmä. Sukulaisuutta alettiin laskea isän puolelta ja hänestä tuli suvun pää. Syntyi patriarkaatti. Tässä vaiheessa ei alkuyhteisössä voi erottaa vielä ihmisryhmää, joka erottuu muista hallitsemaan toisia yhteisön jäseniä.

4.5 Alkukantaisen yhteisön filosofia, tiede ja taide

Arkeologien paljastamissa esinelöydöissä selviää, että jo nykyihmistä edeltäneillä ihmislajeilla oli paljon tietoa ympäröivästä maailmasta. Rakentaessaan kivistä, luusta, nahasta ym. esineitä ja työkaluja tuli tietää, miten työn esineet valitaan ja työstetään. Kun ei ollut kirjoitettua kieltä, kerrottiin suvussa periytyviä runoja ja kertomuksia, joihin varastoitiin suvun historiaa, uskomuksia ja hankittua tietoa. Näitä samoja asioita toimittivat erilaiset luola- ja kalliomaalaukset. Alkuyhteisölliset ihmiset hankivat työmenetelmien kehittämiseksi ja maailman ymmärtämiseksi tietoa tarkkailemalla ympärillä olevaa luontoa ja maailmaa. Ei tyydytty pelkkiin aistihavaintoihin, vaan tehtiin myös johtopäätöksiä. Luonnon ilmiöille haettiin järjellistä selitystä ja kokonaisvaltaista maailmankuvaa. Tämä tieto oli ns. luonnonfilosofiaa. Siinä missä tiedot eivät riittäneet asioiden kokonaisvaltaiseen ymmärtämiseen, aukot paikattiin yhteisön perintöön liittyvillä uskomuksilla t. myyteillä. Tämä luonnonfilosofinen-mytologinen maailmankatsomus oli välttämätön vaihe inhimillisen tiedon kehityksessä. Silloin jo asetettiin monia kysymyksiä ja esitettiin monia tietoja maailmasta.

Useasti arkeologit, historioitsijat tekevät esimerkiksi hautalöydöistä johtopäätöksen, että haudatut ihmiset olivat jo omaksuneet uskonnolliset käsitykset ja katsovat tämän kuuluvan jollain tavalla ihmisluonteeseen. Kysymys on kuitenkin siitä, että näillä ihmisillä oli selkeästi muotoutumassa luonnonfilosofinen-mytologinen maailmankatsomus. Uskonto ja uskonto-instituutio on jotain aivan muuta. Samoin luonnonfilosofinen maailmanselitys on lähtökohdiltaan materialistinen, kun idealistinen maailmanselitys uskonnon tapaan ilmaantuu vasta luokkayhteiskunnassa.

4.6 Tuotantovoimien kehitys ja kaksi suurta työnjakoa

Alkuyhteisössä työmenetelmät kehittyivät hitaasti. Kiven muokkaaminen kehittyi ja jousi yleisty. Mesoliittikaudella (jääkauden

Ihmiset Kostenkissa olivat jo taitavia piikiven käsitelijöitä ja metsästysvälineiden valmistajia.

jälkeinen kivikausi, euraasiassa) 13000-7000 vuotta eea, johon ajoittuu viimeisen jääkauden loppu, alettiin sen loppupuolella viljellä maata ja kesyttää kotieläimiä. Tapahtui historian ensimmäinen suuri työnjako, kun karjanhoito erosi maanviljelyksestä. Tähän saakka kaikki oli otettu luonnosta suoraan, mutta nyt aloitettiin elämänvälineiden tuotanto. Alettiin muodostaa pysyvää asutusta. Esim: Jerikossa tiedetään olleen pysyvä maanviljelyskulttuuri 8000 vuotta sitten. Maanviljelystä ja kiinteää kyläasutusta muodostui Lähi-itään, Niilin, Eufratin ja Tigriksen varsille noin 5000 vuotta sitten ja muualle Välimeren ympäristöön ja Keski-Eurooppaan n. 3500 vuotta sitten. Jokin suistomaille ja rannoille sekä ympäröiville soille, savanneille ja tasangoille rakennettiin soiden kuivaamiseksi kanavia ja veden pidättämiseksi ylempänä patoja. Viljelyskelpoisen maan pinta-ala laajeni ja alkeellisemmillaan puisilla työkaluilla kyettiin näillä mailla tuottamaan parempia satoja. Sama kehitys tapahtui vähän eri aikoina Kiinassa ja Intiassa sekä Amerikan manteelella. Sitten neoliittikaudella 6000-2000 vuotta eea. kehittyivät savenvalu, kudonta ja metallien valmistus. Pronssia alettiin valmistaa lähilidässä jo n. 3500 eea. Nämä keksinnöt loivat perustan toiselle työnjaolle, kun käsityöläisammattit eroutuivat omaksi ryhmäkseen.

4.7 Perhe ja valtio alkuyhteiskunnassa

Kapitalismin kirjallisuudessa ja historiantutkimuksessa on "sääteliäästi" käsitelty perhettä ja sen historiaa. Yleinen käsitys perheestä pohjautuu edelleenkin vanhatestamentillisiin tarinoin ja Mooseksen kymmenen käskyyn. Selkeästi kysymystä tarkasteli Friedrich Engels 1884 teoksessaan "Perheen yksityisomaisuuden ja valtion alkuperä", jossa hän käsiteli asiaa yhdistettynä Lewis H. Morganin tutkimuksiin. Perhe, kuten muutkin ihmis-yhteisön muodot ovat historiallisia kategorioita, jotka ovat saaneet muotonsa tuotantovoimien ja tuotantosuhteiden kehityksen vuorovaikutuksessa. Ennen sukuyhteisöä ei ollut perhettä. Olivat voimassa säätelemättömät sukupuolisuuhteet. Perhe syntyi sukuyhteisössä. Ensimmäinen oli "ryhmävioliitto". Yhden suvun kaikki naiset olivat toisen suvun kaikkien miesten mahdollisia vaimoja. Isyyttä ei tunnettu ja lapset kuuluivat äidin perheeseen. Sen muodostivat äidin puoleiset sukulaiset. Tuotantovoimien kehitys teki mahdolliseksi erillisten parien yhteisen pysyvän yhdyselämän, joka perustui perheen yhteiseen talouteen. Tämä oli yhteydessä yksityisomaisuuden syntymiseen

Oikeasta sosialismista?!

Vuosi sitten DSL järjesti Suomen Sosiaalifoorumissa "Edistyneen sosialismin suunnittelun työpajan". Tavoite oli etsiä kapitalismia korvaamaan edistynyt sosialistinen vaihtoehto. Ajatus kohtasi kritiikkiä. Todettiin, että maailmassa on kehitetty ja kehitetään menestyksellisesti sosialismia. Sen kohtaamien vaikeuksien taustalla eivät ole vain sosialististen hallitusten virheet, vaan yhteiskuntakehityksen törmäminen uusiin luokkataistelutilanteisiin, mm. globalisaatioon. Luokkataistelun kehittämiseksi olennaisinta olisi selvittää marxilaisen yhteiskuntatieteeseen perustuen sosialismin vaikeuksien taustalla olevat syyt. Toiseksikin sosialismin periaatteet ovat tiedossa. Kommunistiset- ja työväenpuolueet ovat aina pitäneet välttämättömänä kehittää kulloisessakin tilanteessa luokkataistelutaktiikkaa, jolla kapitalismi muutetaan.

Kansan äänessä (2/2020) Kai Leivo artikkelissaan "Tieteellisen maailmankatsomuksen välttämättömyys" kirjoitti: "Nyt olisi jo korkea aika soveltaa ja näyttää kaikille millaista sosialismin tulisi käytännössä olla: nykyisestä harvainvallasta todelliseen kansanvaltaan, ei pelkästään puheissa vaan myös käytännön elämässä kohti luokatonta, itsehallinnollista yhteiskuntaa." Tähän kätkeytyvät samat ongelmat, jotka nousivat esille DSL:n työpajassa. Kritisoidaan peitellysti rakennettua sosialismia, eikä arvioida sen vaikeuksiin johtaneita syitä. Ei muisteta, että sosialismin kehittämiseen vaikuttavat useat poliittiset voimat, jotka haluavat vaikeuttaa sosialismin toteuttamista. Ratkaisuja joutuvat aina tekemään päättäjät, jotka kulloinkin vastaavat päätöksenteosta. Ennakkoön rakennetuille sosialismin malleille on käynyt huonosti.

Kai Leivo sanoo myös kirjoituksessaan: "Länsidemokratia on yhtä kaukana oikeasta demokratiasta, kuin Stalinin systeemi oli sosialismista." Tähän voidaan vain todeta, että miten Kai Leivo tietää, millaista olisi tullut olla sosialismin, jota Neuvostoliitossa toteutettiin? Se ei välttämättä ollut sellaista, jollaisena ennen Marxia ja Engelsiä kaavailivat monet pikkuporvarilliset piirit eikä sellaista johon päädyttiin "Edistyneen sosialismin työpajassa." Puolustaessaan järjestelmänsä jouduttiin käymään ankara taistelua sisäisiä ja ulkoisia vihollisia vastaan. Mutta tuloksia syntyi. Neuvostomaa teollistettiin ja sähköistettiin. Maa-talouden kollektivisoitiin ja koneistettiin. Hitlerin maailmanvalloitusyritys torjuttiin. Nämä saavutukset turva-

sivat myös kehittyneiden kapitalistimaiden työväenluokalle hyvinvointivaltion kehittämisen ja siirtomaille vapauden. Ei puhuttakaan siitä, etteikö Neuvostoliitossa toteutettu sosialismia. Oikean sosialismin muodot määräytyvät käytännön luokkataistelussa

Kai Leivo asettaa korkealle Pertti Lindforsin tutkimukset. Dialektinen ja historiallinen materialismi on ainoa kokonaisvaltainen filosofinen maailmankatsomus, joka käsittelee objektiivisen maailman kaikkia puolia. Lindfors teki johtopäätöksiä, jotka eivät kaikilta osin sovi yhteen tämän työväenluokan maailmankatsomuksen kanssa. Leivo mainitsee, että epä-tieteellisen kirjallisuuden joukossa Lindfors nostaa esiin mm. Engelsin luonnon dialektiikan. Siinä Engels esittääkin tietoja, jotka eivät vastaa tänään tieteellistä totuutta. Ne olivat kuitenkin asioita, joita tiede ei vielä silloin ollut täydellisesti selvittänyt. Näidenkin havaintojen pohjalta Engels kykeni tekemään täysin tieteellisen johtopäätöksen materian liikelajeista. Kysymyksen Lindforsista ja Georg Klausesta voimme vielä näillä sivuilla palata.

Filosofian työryhmä

PS: Ohessa linkit: (1) Risto Koivulan v. 1996 Vapaa-ajattelijassa julkaistu artikkeli "Pertti Lindfors antaa väärän todistuksen dialektiikasta" www.vapaa-ajattelijat.fi/leh-ti/artikkeleita/dial.html sekä (2) Kansan äänen järjestöjen asiakirja "Kommunistien Liiton arvio sosialismin ja kommunistisen liikkeen väliaikaisen taantumisen syistä" <https://www.kommunistienliitto.com/opintomateriaali>

Tiede ja vallankumous

Kai Leivo kirjoitti (Kä Nro2/20) "Länsidemokratia on yhtä kaukana oikeasta demokratiasta, kuin Stalinin systeemi sosialismista." "Nyt olisi jo korkea aika soveltaa ja näyttää kaikille millaista sosialismin tulisi käytännössä olla: nykyisestä harvainvallasta todelliseen kansanvaltaan, ei pelkästään puheissa vaan myös käytännön elämässä kohti luokatonta itsehallinnollista yhteiskuntaa."

Länsidemokratia on oikeaa eli todellista demokratiaa. "En ole kertaakaan tavannut sellaista demokratian määritelmää, jossa sen tunnusmerkkien joukossa viitattaisiin vankiloihin, korruptioon, kullissien takaisiin sopimuksiin, valitsijoiden tietoiseen pettämiseen, väkivaltaan ja muihin läntisen vallanpidon tunnusmerkkeihin, sille yhtä elimellisesti ominaisiin kuin tavallisesti mainittava." (A. Zinovjev/Zapad) Toiseen kysymykseen, millaista sosialismin tulisi käytännössä olla, kaipaaisiin huomattavan ajattelijan ja SKP:n pääideologin Hannu Taanilan radio-ohjelmiaan kuuluttamaa subjektia, tekijää. Kuka soveltaa ja näyttää.

Bolshevikit toteuttivat Venäjällä sosialistisen vallankumouksen.

Lev Davydovitsh Trotski kirjoitti: "Lokakuun vallankumous, niin paljon kuin se onkin ristiriidassa historiallisen materialismin kanssa, ei olisi ollut mahdollinen, ellei olisi ollut Leninia." (Teodor Iljits Oizerman Marksizm i utopizm) Yhteiskunnan elämässä on paljon muutakin kuin tiedettä. Tieteen tekeminen vaatii sen tekijöiltä järkeä ja sitkeitä konferenssilihaksia ja sen lisäksi tarvitaan niitä, jotka jokapäiväisellä työllään ruokkivat ja vaatettavat tieteilijät. Meidän vapaassa demokratiasa muistetaan aina muinainen Kreikka demokration kehtona. Siinä vain unohtuu, että orjat tekivät pelto-työt, jotta vapaat miehet saivat johtaa valtiota, harjoittaa tieteitä ja taiteita. Naiset askartelivat luonnollisesti kotilieden ääressä.

"Opettajilta ja tiedemiehiltä, kuten minultakin, kysyttiin heti sosialistisen järjestelmän tuhon jälkeen Neuvostoliitossa ja muissa eurooppalaisissa maissa: oliko se todella sosialismia? onko yhteiskunnan sosialistinen uudelleen järjestäminen yleensä mahdollista? (T. I. Oizerman) Akateemikko ei kieltä-

nyt neuvostojärjestelmän olleen sosialismia, mutta arvosteli marxismien dogmaattisuutta ja erilaisten näkemysten esittämisen sallimattomuutta.

E. Bernstein edellytti, että "marxilaisuuden opin kehittäminen ja täydellistäminen on aloitettava sen arvostelusta." "Tällaisessa väitteessä ei ole mitään tieteen normaalille kehitykselle ristiriitaista: kaikkein hedelmällisintä siinä on samanmielisten väliset erimielisyydet." (Oizerman) Bernsteinin mielestä yleinen äänioikeus on parempi kuin Marxin vallankumous. Tämän väitteen hedelmällisyyttä näemme kaikissa läntisissä demokratioissa. Jos vaaleilla voitaisiin joutua muuttamaan jälkiehkäisyä vapailta vaaleilla valittua Salvador Allen den sosialistihallitusta vastaan.

"Siitä huolimatta Neuvostoliiton vääränlainen sosialismi esti saksalaisten natsien ja japanilaisen jumalan pojan aikeet."

"Tiede ja ideologia eroavat tavoitteidensa, menetelmiensä ja käytännön soveltamisensa puolesta. Tieteen tavoitteena on maailman tiedostaminen, saavuttaa sen tuntemus. Tiede pyrkii totuuteen. Sen sijaan ideologian tavoitteena on ihmisten tietoisuuden muovaaminen ja heidän käyttäytymisensä manipulointi vaikuttamalla heidän tajuntaansa vaan ei objektiivisen totuuden saavuttaminen. Se käyttää hyväkseen tieteen todisteita välineenä, nojaa tieteeseen, ottaa tieteellisuhteisen muodon ja jopa

Tällä aukealla keskustellaan marxilaisesta yhteiskuntateoriasta. Historiallisen materialismin osalta kehitämme ja testaamme tulevan opintomateriaalin sisältöä. Kritisoikaa, kommentoikaa ja kirjoittakaa.

hankkii itse joitakin totuuksia jos muut eivät ole jo tehneet sitä. Mutta se mukauttaa totuuden omiin tavoitteisiinsa, alistaa sen sellaiseen muokkaukseen, joka on välttämättömyyden tehokkaampaan ihmisten järkeen ja tunteisiin vaikuttamista varten ja jollaisesta ovat kiinnostuneet nämä tai nuo ihmisryhmät, järjestöt, luokat ja jopa kokonaiset kansat. Ideologia kuten tiedekin käyttää hyväkseen käsitteitä ja arvostelmia, rakentaa teorioita, suorittaa yleistyksiä, systematisoi aineistoa, luokittelee kohteita, lyhyesti sanottuna – toteuttaa monia ajatustoimia, jotka ovat tavallisia tieteessä. Tiede edellyttää terminologian järkevyyttä, täsmällisyyttä ja yksiselitteisyyttä. Se ainakin pyrkii siihen. Tieteen ymmärtäminen edellyttää varta vasten valmistautumista ja erityistä ammattikieltä. Tiede on yleensä tarkoitettu spesialistien suppealle ryhmälle. Ideologiassa näitä kaikkia ehtoja ei noudateta, sitä paitsi ei ideologian henkilökohtaisten ominaisuuksien seurauksena vaan ideologialle tarkoitettun roolin toteuttamisen välttämättömyyden vuoksi." (Aleksandr Zinovjev/Zapad s.280)

Vallankumouksia ei toimeenpanna lakien eikä tieteen nojalla. Siitä huolimatta Neuvostoliiton vääränlainen sosialismi esti saksalaisten natsien ja japanilaisen jumalan pojan aikeet. Ural-vuoristo oli tarkoitettu näiden parempien ihmisten rajaksi. Slaavit ja kiinalaiset oli hävitettävä Saksan ja Japanin elintilan tieltä. Kommunistien ansio on natsismin kukittaminen, sosialidemokratian ansio on kapitalismin säilyminen. Ilman demareita kapitalismi ei menestyisi.

Viljo Heikkinen

vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti 25.5.2020

Tieteellinen marxismi ei kuole koskaan

Miten selittää perustavanlaatuisia asioita ihmisille, jotka eivät niiden suhteen tunnu ollenkaan vastaanottavaisilta? Tällä tarkoitan lähinnä tieteellistä maailmankäsitystä. Seuraavassa yritän selvittää, miksi tieteen periaatteiden soveltaminen käytäntöön tuottaa elämiseen parhaita tuloksia. Pääsemme lähemmäs totuutta ainakin pienellä alkukirjaimella. Ne jotka omasta mielestään ovat jo löytäneet Totuuden, ovat yleensä henkilöitä, joille voisi suositella iltalukemiseksi Albert Ellisin (1913-2007) pientä pamflettia "Uskonto henkisenä sairautena".

Viimevuosisadan filosofissa oli havaittavissa neljä suurta päälinjaa: fenomenologis-hermeneuttinen, uustomistinen perinne, marxilaisuus eri muunnelmineen ja analyttinen filosofia. Pääsuuntausten sisuksista rinnalle pääsi mm. pragmatismi, eksistentiaalismi, strukturalismi ja ohikin meni looginen empirismi. Neuvostoliiton liittolaisineen kaatuessa marxilainen filosofia koki ennennäkemättömän tappion, mistä ei vielä kukaan ole kunnolla toivuttu, vaikka teoriassa marxismi edelleen tarjoaa parhaista välineistä yhteiskunnan perustelliseen tutkimukseen ja arvioimiseen.

Tieteellisen tiedon hankkiminen on pitkäjänteistä toimintaa, jossa tieto vähitellen kasautuu ja tuottaa enimmäkseen likimääräisiä tuloksia, eli on professori Kari En-

qvistin (s 1954) sanoin karkeistus todellisuudesta. Historiallinen materialismi eli aineellinen todellisuus-käsitys vastaa todellisuutta niin hyvin kuin mahdollista, ollen oikea karkeistus meitä ympäröivästä todellisuudesta. Tässä kohtaa idealisti kysyy: missä henki ja sielulliset tapahtumat ovat? Henkisiä ilmiöitä, esim. mitään sielua ei utterista ponnistuksista huolimatta ole löydetty aineellisen kantajan (ihmistajunnan) ulkopuolelta. Voidaan todeta henkisten tapahtumien saavan lähes aina aineellisen muodon ollakseen reaalisia, esim. musiikki ääniaaltoina ja -levyinä, nuotteina yms, taide maalausina ja veistoksina, kirjallisuus kirjoina ja muina painatteina; sanalla sanoen henkinen ollakseen todellisuutta niin sanotusti materialisoituu tuotteissaan.

Tieteellisestä ajattelutavasta voisi todeta, että kaikki tieto olisi syytä tarkistaa logiikan tai kokeen muodossa. Huomattava filosofinen suuntaus, Wienin piiri, asetti tavoitteekseen yhtenäistieteen. Myös marxilaisuus on ehdottomasti yhtenäisen tieteen tekemisen kannalla, vaikka virallinen neuvostotiede hieman halveerasi Wienin piiriä kutsuen heitä positivistiksi. Tässä tulokinnassa saattoi tulla virheitä, sillä Wienin piirin johtava filosofi Rudolf Carnap (1891-1970) totesi metafyyksikoista aivan oikein: "Metafyyksikot ovat musikkia ilman musikaalisia kykyjä." Ja mm. tieteenfilosofi ja sosiologi Otto Neurath (1882-1945) kannatti tieteellisen maailmankäsityksen yhdistämistä sosialismiin.

Yhteiskunnan päällysrakenteena vallitseva porvarillinen hegemonia tuottaa välillä mitä kummallisimpia aatteita ja käsityksiä niin tieteestä kuin muistakin maailman tapahtumista. Eräs suosittu kumma-jainen oli Paul Feuerabend (1924-1994), jonka tietoteoreettisen anarkismin mukaan tieteen tekemisessä ei voi noudattaa johdonmukais-

Kai Leivo

ta säännöstöä; mikäli sellainen halutaan esittää niin ainoa mahdollisuus on "Anything goes"(kaikki käy). Myös Thomas S Kuhn (1922-1996) ymmärsi tieteen periaatteet hieman nurinkurisesti. Kuhn tunnetaan parhaiten suomenetusta teoksesta "Tieteellisten vallankumousten rakenne"(1962), jossa hän virheellisesti antaa ymmärtää, että tieteen historiaa leimaavat ajoittaiset vallankumoukset enemmän kuin tasainen ja hienovarainen kumoaminen/korjaaminen. Tämä kumoaminen eli falsifointi-periaate juontaa juurensa Karl R Popperin (1902-1994) tieteen käsityksistä, joissa hyvinkin saattaa olla korjaamisen varaa. Kumoamisen sijasta tieteessä enimmäkseen tapahtuu tiedon kasaamista ja tarkentamista, joka on ilmeisen loputon tehtävä. Vallankumouksia ei juurikaan esiinny: kopernikaaninen vallankumous maailmankäsittämisessä, kyllä, mutta eihän esimerkiksi Albert Einstein(1879-1955) kumonnut Isaac Newtonin (1643-1727) klassillista mekaniikkaa, vaan yleisti sitä uudelle ajalle sopivampaan muotoon.

Feuerabend hyväksyy siis kaikenlaiset näkemykset samanarvoisina. Kuhnin teorioista kieleen sanana jäi elämään termi "paradigma", joka tarkoittaa jonkin tieteenalan ajattelutapaa, suuntausta, yleisesti hyväksyttyä käsitettä. Esimerkinomaisesti voitaisiin perustavana paradigmatana pitää historiallista materialismia ja sen dialektista metodia, sillä niitä ei ole ylitetty, ja mikäli ymmärtää ne kunnolla, ei voida ylittääkään, koska ne heijastavat aineellista todellisuutta suhteellisesti oikein.

Ihmiskunta tarvitsisi kipeästi oikeita tietoja lähes kaikilta ihmisten tietämyksen aloilta. Josain on mennyt pieleen, kun tavallinen palkkatyöläinen antaa äänensä kokoomukselle tai muulle porvarilliselle puolueelle, vaikka ei yhteiskunnallisen asemansa takia voi itse olla porvari muutoin kuin ajatuksellisesti, jossain käytännön ei-elämässä.

Ajan saatossa ihmissukupolvet syntyvät ja kuolevat, mutta yhteiskuntaa ja maailmaa oikein heijastavassa ajattelussa tieteellinen marxismi ei kuole koskaan.

Kai Leivo
Lohja

Poliisin väkivaltaa ja kapitalismia vastaan kapinointi on oikeutettua

Workers World tervehtii kaikkia rohkeita mielenosoittajia Minneapolisissa, joka on tällä hetkellä "ground zero" poliisin terroria vastaan. Tervehdimme myös niitä Los Angelesin, Memphisin ja muiden kaupunkien aktivisteja, jotka pandemiankin oloissa järjestävät kaduilla tai autokaravaaneissa mielenosoituksia osoittaakseen solidaarisuutta vaatimukselle: Oikeutta George Floydille ja kaikille poliisin väkivallan uhreille!

"Olemme kaikki George Floyd" - muistuttavat protestoivat ihmiset eri puolilla USA:ta. Kuka tahansa voi joutua poliisin mielivallan ja lynkkauksen uhriksi milloin ja missä tahansa. Kuvan protesti Bostonissa

Korporaatiomedia kutsui 27. toukokuuta järjestettyä mielenosoitusta Minneapolisissa mellakaksi. Tohtori Martin Luther King Jr määritteli 14. maaliskuuta 1968 pitämässään puheessa sanan mellakka seuraavasti: "Mellakka on niiden kieli, jotka eivät muuten tule kuulluksi". Alle kulkua myöhemmin tapahtuneen Kingin murhan jälkeen mustat nousivat protestoimaan sadoissa kaupungeissa. Heitä kuultiin.

Niin kuultiin myös Minneapolisin mustaa väestöä. 27. toukokuuta järjestetyn toiminnan aikana yhteisön jäsenet hajottivat ikkunoita ja puhkaisivat renkaita pitkistä poliisiautojen letkasta, kun ylimieliset poliisit ajoivat niitä. Aktivismisaan yhdistyneet ihmiset nostivat yhden voimakkaan äänen sanoen: "Olemme kaikki George Floyd" - tar-

koittaen, että kuka tahansa heistä voi joutua poliisin mielivallan ja lynkkauksen uhriksi milloin ja missä tahansa.

Vuosia kasautunut viha purkautui

Protestit olivat vastaus mustaihosen George Floydin videonauhottuun lynkkaukseen toukokuun 25. päivänä. Kaikki videota katseleet näkivät rasistisen valkoihosen poliisin Derek Chauvinin tukehduttavan Floydin kuoliaaksi polvellaan tämän anellessa äitiään ja henkensä puolesta. Kolme muuta poliisia, Thomas Lane, Tou Thao ja J. Alexander Kueng, eivät tehneet mitään lopettaakseen tätä julmuutta.

Minneapolis mustien yhteisö, joka ei ole tullut kuulluksi pitkään aikaan, tarvitsi vain kipinän - Floydin teloituksen - kollektiivisen

vihansa heräämiseksi, joka oli kasautunut vuosien ajan nöyryyttävän poliisin miehityksen, häirinnän, pahoinpitelyiden ja pidätysten seurauksena - noustakseen vastarintaan. Jopa tilastoista löytyy perusteita tälle vihalle: Poliisien ampuuksi joutuneista Minneapolisissa vuoden 2009 lopusta toukokuuhun 2019, noin 60 prosenttia oli mustien yhteisön edustajia - vaikka he muodostavat vain 20 prosenttia koko väestöstä. (New York Times, 28. toukokuuta)

Oikeutetun asian puolesta toimivat mielenosoittajat rikkoivat ikkunoita Third Precinct -poliisin pääkonttorissa, jossa neljä erottua poliisia olivat aiemmin toimineet. He ottivat poliisien heitä vastaan suuntaamat kynnepuukauskanisterit ja heittivät ne takaisin poliisia päin. He polttivat tai pakkolunastivat tavaroita yrityksiltä kuten Auto-Zone ja Target.

Luokkanäkökulma väkivaltaan

Kun mielenosoitukset siirtyivät 26. toukokuun "rauhanomaisista" suuriin toimiin 27. toukokuuta, korporatiomedia kiirehti puolustamaan kapitalistien pyhää yksityistä omaisuutta ja leimasi jotkut mielenosoittajat "väkivaltaisiksi". Minneapolisin pormestari Jacob Frey ja muut virkamiehet vaativat "rauhallisuutta". Tällainen teeskentely on kapitalististen poliitikkojen tavanomainen keino lyödä kiilaa joukkojen keskuuteen väkivallattomuuteen liittyvissä kysymyksissä.

He toistivat samoja argumentteja Wattsissa, Los Angelesissa vuonna 1965; Newarkissa, N. J. ja Detroitissa vuonna 1967; satojen Martin Luther Kingin murhan aiheuttamien kansannousujen aikana vuonna 1968; vuoden 1980 Mia-

Artikkelin kirjoittaja Monica Moorehead oli edellisissä USA:n presidentinvaaleissa WW-puolueen presidentinvaaliehdokas. Tässä hän osallistuu Philadelphiassa Demokraattisen kansallisen valmistelukomitean presidentinvaalikeskusteluun "No Clinton, No Trump".

min kapinassa; Los Angelesin kapinassa vuonna 1992; ja Fergusonissa, Mo., vuonna 2014.

Workers World -puolueen puheenjohtaja Sam Marcy kirjoitti vuonna 1992 pamfletissaan "LA:n kapinan marxilainen puolustus": "Aikoina, jolloin porvaristo on joutunut selkään västään, kun joukot ovat nousseet yhtäkkiä ja odottamatta, porvaristo on kaunopuheisimmillaan mitä tulee väkivallan hylkäämiseen. Se loihii kaikenlaisia valheita ja harhaluuloja joukkojen pienen vähemmistön tihutöistä suhteessa lakia noudattavaan enemmistöön". "Marxilaiset todellakin mieluummin käyttävät väkivallattomia menetelmiä, jos joukkojen tavoitteet - vapaus sorrosta ja riistosta - voidaan saavuttaa tällä tavoin. Mutta marxilaisuus selittää luokkataistelun historiallisen kehityksen kuten myös sorrettujen kansakuntien taistelun sortajia vastaan".

Kapinat pelästyttävät pahanpäiväisesti miljardöörihallinnon,

joka haluaa pitää piilossa työläisten ja sorrettujen superriiston. Mutta kun kapina puhkeaa, hallitseva luokka vapauttaa valtiokoneistonsa - poliisin, maahanmuutto- ja tullivalvonnan, kansalliskaartin ja jopa armeijan, terrorisoidakseen uskolonialistisesti tummaihoisten ja alkuperäiskansojen yhteisöjä.

Mikä tahansa sorretty yhteisö pitää oikeutettuna torjua laillista ja laitonta terrorismia - oli sitten kyse poliisien tai uusfasistien harjoittamasta terrorista. Sorrettuja yhteisöjä olisi tuettava ja puolustettava oikeistolaisien ja jopa ns. liberaalien tiedotusvälineiden ja poliitikkojen hyökkäyksiltä ja valheilta, joiden ensisijaisena tavoitteena on puolustella laina-ajalla elävää mätää järjestelmää.

Monica Moorehead
Workers World 28.5.2020

Käännös: Tommi Lievemaa

Lue Sam Marcyn pamfletti osoitteessa tinyurl.com/yab92wxx/.

Pietarin museoita osa II Kirovin museo

Kirovin museo sijaitsee osoitteessa Kamennoostrovski prospekt 26-28 (4. ja 5. kerros). Lähimmät metroasemat ovat Petrogradskaya ja Gorkovskaya. Museo esittelee Leningradin puoluejohtajan Sergei Kirov (1886-1934) elämää ja toimintaa. Kirov oli yksi Neuvosto-Venäjän kuuluisimmista valtion- ja puoluejohtajista 1920-1930 luvuilla ja Stalinin läheinen ystävä. Kirovistä tuli persoonallisuutensa ja karamiansa myötä yksi Leningradin ja tuon ajan symboleista.

Yleiskuva Sergei Kirovin kotimuseosta. Kirovin museo perustettiin 1938 ja vuodesta 1955 museo on sijainnut Kirovin kodissa.

Sergei Kirovin elämä

Kirov (hänen oikea nimensä oli Kostrikov) syntyi 15 (27) maaliskuuta 1886 Urzhumin kaupungissa, Vyatkan maakunnassa (nykyinen Kirovin alue) keskiluokan perheessä. Hän jäi nuorena orvoksi. Isoäiti vastasi hänen kasvatuksestaan. Vuonna 1901 Sergei valmistui oppikoulusta ja pääsi Kazanin mekaanisen ja teknisen koulun opiskelijaksi.

Vuonna 1904 valmistumisen jälkeen Sergei Kostrikov muutti Tomskiin ja pääsi Tomskin tekni-

seen instituuttiin. Siellä hänestä tuli Venäjän sosiaalidemokraattisen työväenpuolueen (RSDRP) jäsen ja hän aloitti työskentelynsä salaisessa painotalossa. Hänet pidätettiin vuosina 1905, 1906, 1907 ja 1911. Vuosina 1909-1917 Kostrikov asui Vladikavkazissa, jossa hän työskenteli liberaalin porvarillisen "Terek"-lehden toimittajana. Siellä toimituksessa hän tapasi tulevan vaimonsa Maria Lvovna Marcusin (1885 (1882) - 1945). Samalla hän otti oman salanimen "Kirov".

Helmikuun vallankumouksen

päivinä Kirov valittiin bolševikkien joukoissa Vladikavkazin työntekijöiden edustajien neuvostoon. Lokakuussa 1917 hänet valittiin edustajaksi toiseen yleisvenäläiseen työläisten ja sotilaiden neuvostojen kongressiin Petrogradissa (Pietarissa). Sisällissodan (1918-1922) aikana Kirov osallistui neuvostovalan puolustamiseen Astrahanissa Denikin ja Kolchakin valkoisia joukkoja vastaan. Tuolloin hän mm. organisoi öljyn ja bensiinin salakuljetusta Astrahaniin Brittijoukkojen miehittäämästä Bakusta. Hän osallistui Neuvostoliiton valan perustamiseen Azerbaidžhaniin ja Georgiaan. Kirov oli yksi Transkaukasian sosialistisen federatiivisen neuvostotasavallan (ZSFSR) perustajista vuonna 1922. Sergei Kirov toimi Azerbaidžhanin kommunistisen keskuskomitean ensimmäisenä sihteerinä, jolloin hän organisoi Azerbaidžhanin öljyteollisuuden jällelennakunnasta.

Tammikuussa 1926 Kirov valittiin Yleisliittolaisen kommunistisen puolueen (bolševikit) keskuskomitean Luoteisen toimiston ensimmäiseksi sihteeriksi ja helmikuussa 1926 Leningradin aluekomitean ensimmäiseksi sihteeriksi. Kirov johti Leningradin alueen teollisuus- ja energiapohjan vahvistamista sekä uudisti talouden. Vanhoja tehtaita uusittiin ja uusia rakennettiin, laitakaupungin hökkelien tilalle nousi ajanmukaisia kerrostaloalueita. Kaupunkiin valmistui uusia sairaaloita, kouluja ja työväen kerhotaloja. Tä-

mä teki Kirovistä erittäin suosittu leningradilaisten keskuudessa.

Leonid Nikolajev murhasi 1. joulukuuta 1934 Kirovin Smolnassa. Porvarillisen historiankirjoituksen mukaan murha olisi ollut Stalinin tilaama. Murha ei nykykäsityksen mukaan kuitenkaan ollut poliittinen vaan rikollinen. Nikolajev oli katkeroitunut tultuaan erotetuksi kommunistisesta puolueesta rikollisen toimintansa vuoksi.

Museo

Kirovin museo sijaitsee kuuluisassa "Kolmen Benoisin talossa" Kamennoostrovski prospektilla. "Kolmen Benoisin talo" - on yksi suurimmista ennen vallankumousta rakennetuista rakennuksista. Se rakennettiin vuosina 1911-1914 venäläiselle vakuutusyhtiölle. Talon olivat suunnitelleet arkkitehdit L. Benois, A. Benois, J. Benois ja A. Gunst. Vuoden 1917 vallankumouksen jälkeen monista tämän talon huoneistoista tuli yhteisöllisiä. Kirov muutti asuntoon huhtikuussa 1926. Siellä hän asui vaimonsa Maria Lvovna Marcusin kanssa elämänsä viimeiseen päivään, 1. joulukuuta 1934 saakka. Kirovin museo perustettiin 1938 ja

Neuvostoliiton perustamisen alkuvaiheissa Kirov puolusti Neuvostovaltaa Denikin ja Kolchakin joukkoja vastaan Astrahanissa, jossa on toinen Kiroville osoitettu museo ja monumentti. Oheisen öljyvärimaalauksen teki taiteilija Odintsov Vladimir Grigorjevits Kirovin toiminnasta Kaukasian ja Kaspian alueilla.

vuodesta 1955 museo on sijainnut Kirovin kodissa.

Museossa käy hyvin ilmi kiinnostus tieteesiin ja yhteiskunnan kehittämiseen tieteelliseltä pohjalta. Kirovin kirjasto sisältää yli 20 000 nidettä filosofiaa, kansantaloustiedettä, luonnontiedettä, teknologiaa sekä kaunokirjallisuutta. Museossa on myös runsaasti lahjoja, joita hän sai aikanaan Leningradin työläisiltä. Kuriositeettina mainittakoon 1920-luvulla valmistettu neuvostovenäläinen jääkaappi.

Museossa säilytetään myös noin 500 Kirovin alkuperäistekstiä, jotka käsittelevät politiikkaa, taloustiedettä ja kulttuuria.

Juha Kieksi

Kirovin museon internetsivut: <https://kirovmuseum.ru/index.php/en>

Herra Sokuran veriset sakurat

"Japanilainen" elokuvaohjaaja Sokurov, verilöyly Nankingissa ja kysymys Kuriileista.

Neuvostoliittolaisella ja venäläisellä elokuva-alalla on ohjaajan nimi, joka aina lausutaan eräänlaisella aspiraatiolla, Sokurov. Hänen elokuvansa tavoittelivat aina eliittiarvoa. Filmejä, joissa on syvälinen ja syvyydestä tuleva sisältö. Jotakin filosofista. Juuri se, jota vaativat niin neuvosto-, kuin venäläiset "boheemit". Se on äärimmäisen perso sellaisille mestariteoksille, jotka sallivat "nähdä" toinen toisikseen vaihtuvissa aiheissa jotakin tavalliselle poroporvarille, niin sanotulle sovokalle saavuttamatonta.

Herra Sokurov oli niin "totalitaaristen" kuin "demokraattistenkin" pampujen hellimä. Rahaa hänen luomuksiinsa erotettiin aikalailla niin sosialistisista kuin kapitalistisista taskuista. Mikä mahdollisesti ohjaajan kaiken muun ohella kuvata kokonaisen trilogian. Sarjan filmejä, joilla on yhteinen aikapohja – "Moolok", "Härkä" ja "Aurinko". Tetralogiaan sisältyi vielä filmi "Faust", mutta Faustien lemmentarina murtautui täysin ulos yleiskuvasta. Elokuva "Moolok" kertoi Adolf Hitlerin ja hänen rakastajattarensa Eva Braunin elämän viimeisistä tunteista. Venäläisten rahoilla Itävallassa kuvatun elokuvan ensi-ilta oli jostakin syystä Ranskassa. Näköjään näin oli hienompaa... Elokuva "Härkä" – kuolemansairaana Leninin viimeisistä päivistä. Lenin näytti filmissä täysin mädältä ja tragikoomiselta. Juoni oli kaikella todennäköisyydellä puhallettu Luojalle henkiin kirjailija Buninshin pe-restroikaisina satuuina.

Mutta elokuvaepos "Aurinko" toi tavalliselle tai käytävä katselijalle Japanin keisarin Hirohito elämäntarkegeedian toisen maailmansodan aikana. Trilogian kruunauksella kankaalla päähenkilö kärsi sanoin kuvattomasti. Mutta ei niin kuin Lenin – ryppyisenä ja hävetävänä. Hän kärsi aivan sirosta, silitetyssä virkapuvussa ja satumaisissa saappaissa. Mikä muuten ei autanut – Keisarilla oli, kuten runoilija sanoi "Kuchelbecker ja ällöttävää". Ja minä häntä, keisaria ymmärrän täysin - koko elokuvan aikana hän ei niin vain tappanut ketään... Mutta Taivaiden Pojan elämän tien mukaan päätellen, sitä tehtävää hän rakasti koko taivaallisella voimallaan, jonka hänelle oli henkilökohtaisesti antanut tällaisia tehtäviä varten jumalatar Amaterasu Omikami. Jonka myös monta kertaa osoitti painavalla sanalla, joka nopeasti muuttui nopeaksi teoksi.

Vuoden 1937 alussa japanilaiset löivät kiinalaiset sotajoukot toisen japanilais-kiinalaisen sodan kuluessa. 13. joulukuuta japanilaiset tulivat ikivanhaan kiinalaiseen pääkaupunkiin Nankingiin ja toimeenpanivat verilöylyn. Terrori jatkui 6 viikkoa. Tänä aikana kaupunki oli tapettu käytännöllisesti kokonaan. 1/3 siitä oli poltettu. Eri lähteiden mukaan japanilaiset tappoivat 200 000:sta 500 000:n ihmistä. Japanilainen kansankunta hyväksyi täysin tämän teon. Emämaan sanomalehdet valaisivat laajasti kilpailua – kahden upseerin kaksinkamppailua, jotka kilpailivat siitä, kumpi katkaisee nopeammin 100 päätä. Ihmisten. Päiden katkomisen lisäksi miehittäjät hautasivat elävältä satoja siviili ihmisiä, hukuttivat, polttivat (myös elävältä), hakkasivat palasiksi, sahasivat, keittivät. Pujottivat lapsia pistimiin, murskasivat niiden päät käsillä olevilla esineillä. Myöskään sotavangit eivät jääneet vaille samuraiden huomiota. Pelkästään 18. joulukuuta oli ammuttu ja hukutet-

tu Jangtse-jokeen 57 500 kiinalaista sotavankia. Pyövelit selviytyivät tästä kaikkiaan parissa tunnissa. Mikä on jo sinällään saavutus. Kaikkein erinomaisin oli ei alatason aloitteellisuus, ei. Veremijöillä japanilaisessa sotilaspuvussa oli milloin prinssi Asakon hyväksyntä tai jopa keisari Hirohito henkilökohtainen sanktio! Taivaan poika piti huolta ja antoi erityisen toimintaohjeen, että sotavankien ei tarvitse soveltaa kansainvälistä oikeutta! Tämän asetuksen mukaan sotavankia voitiin hakata kapaleiksi, käyttäen harjoitusmaaleina, hukutettiin, haudattiin elävältä. Mitä huvimestarit ei vain keksineet.

Rikokset olivat hirviömäisiä. Niin hirviömäisiä, että aiheuttivat haihtumattoman vaikutelman jopa saksalaiseen yrittäjään ja kansallissosialistisen puolueen jäsenenä Jona Heinriche Detlefa Rabeen. Mitä lyhimmissä ajassa hän pystyi järjestämään paikalle pelastuskomitean. Jona hääri kaupungilla ja yritti pysäyttää julmuudet, mutta japanilaiset eivät yksinkertaisesti kuunnelleet häntä. Silloin hän kokosi kaikki työntekijänsä, jotka pystyttivät turvallisuus vyöhykkeen pistellen alueen kehälle natsilippuja. Ja juoksentelivat itse kaupungilla ja kirjaimellisesti mielessä tempaisivat onnettomia kiinalaisia villiintyneiden murhaajien käsistä, sitoen tuhoon tuomitujen käteen hakaristinauhan. Japanilaisilla oli käsky olla koskematta liittolaisen alamaista, sen vuoksi he murhemielin päästivät uhrinsa. Rabe järjesti itse lääketieteellisen avun ja elintarvike käytäviä ja oleskeli itse leirillä siihen hetkeen asti, kunnes japanilaiset hukuttivat julman ihmisveren janonsa. Nankingin tapaisia kauheuksia tapahtui koko japanilaisten miehittämällä alueella eikä ainoastaan itsessään Kiinassa.

Eivät jättäneet huomiotta Japamadon soturit eurooppalaisia-kaan. 132 000 sotavangista kotiin pystyi palaamaan vain... 35 000 ihmistä. Siis 26,9 %. Esimerkiksi vuonna 1942 Bataan saarella japanilaiset pääsiin joutui 78 000 ihmistä, pääasiassa filippiiniläisiä, ohessa amerikkalaisia, englantilaisia ja muita. Heidät ajettiin kävellen 100 kilometrin päähän keskitysleiriin, joka nimettiin jälkeensä "kuoleman marssiksi". Perille pääsi noin 50 000 sotavankia. Muut hyvät japanilaiset näännyttivät matkalla. Huvittelivat kuten tavallista, soivat pistimillä, hakkasivat sapeleilla, ratkoivat mahat auki, näännyttivät nälkään. Ei mitään tavallisuudesta poikkeavaa, loputtomia Japanin keisarillisen armeijan harmaita arkipäiviä. Tosin kenraalikunta yritti jotenkin koristaa omaa olemistaan. Joukkoille japanilaisia kenraaleita ja amiraaleja valmistettiin erityinen ruokalaji – "sukijaki". Nimi on sangen sympaattinen, käytännössä – ihmisen maksa, joka on leikattu elävästä ihmisestä, höystetty hyvänmakuisilla yrteillä. Muuten varsin suosittu oli nuorten uusi-seelantilaisten ja australialaisten sai-

raanhoitajattarien liha...

Vuonna 1936 oli perustettu surullisen kuuluisa "Osasto 731". Se sijaitsi Kiinan alueella 20 kilometriä Harbinista. Osaston salaisessa tukikohdassa tehtiin 13 vuoden ajan hirvittäviä kokeita ihmisille. Heihin istutettiin tarkoituksella kaikenlaisia sairauksia, kokeiltiin myrkyä ja viruksia sotilaskäyttöön. Tiedemiehet kokeilivat, miten käyttäytyy ihmisolio erilaisissa olosuhteissa – keitetessä, jäädytettäessä, kuivatettaessa, puristettaessa, tukehduttaessa, vivisektiossa (elävänä leikkelyssä) sähkövirran vaikutuksen alaisena... "Tiedemiehistä" oli hyvin kiinnostavaa seurata, kun elävin ihmisten kätet upotettiin neste-maiseen tyypeen ja sen jälkeen niitä hakattiin kepeillä – kuinka moneen kappaleeseen jakaantuu laittunut ihmisliha? Mitä mielettömimmällä kiduttamisella oli tapettu 3 000:sta 10 000 :n ihmistä. Joista kolmasosa oli neuvostokansalaisia. 12 "osasto 731" japanilaista tiedemiestä saivat Habarovin prosessissa vuonna 1949 2:sta 25:n vuotta vankeutta. Mutta amerikkalaiset pelastivat tribunaalilta osaston johtajan Siro Isiin ja ryhmien johtajat. Heidät vietiin USA:han ennen prosessin alkua ja annettiin mahdollisuus jatkaa "tutkimuksiaan" USA:ssa ja palautettiin myöhemmin synnyinmaahansa. Ihmis-materiaalia heille tuskin annettiin, mutta se ei ole tärkeää. Dokumentaatiota oli yllin kyllin.

Ylipäänsä Kiinan menetykset japanilaismiehityksessä ylittävät minkä tahansa maan menetykset toisen maailmansodan aikana, ja lähentelevät 37 000 000 ihmistä. Siihen sisältyvät tapetut, nälkään ja sairauksiin kuoleet, tietämättömiin kadonneet. Lisäksi hyväntahtoiset Mikado Hirohito pojat tappoivat, näännyttivät nälkään ja kiduttivat petomaisesti kuoliaaksi 15 000 000 luokkaa Burmassa, Laosissa, Singaporessa, Myanmarissa, Vietnamissa, Taimaassa ja muissa Indokiinan ja Okianin valtioissa.

Auriko Hirohito raivokkaan fantasian puolesta joutuivat vastaamaan alaiset – toimeenpanijat. Itse Elävä Jumala, Imperaattori, Japanin Generalissimus tinki oman ja perheensä hengen. Pääehtona japanilaisten puolella Japanin antautumisesta oli Imperaattorin koskematomuus. Jos hänelle ei myönnettäisi tällaista mahdollisuutta, niin Japani jatkaisi sotaa uusine miljoonaisine uhreineen. Saatuaan amerikkalaisten vakuutuksen Hirohito käski maansa antautua. Yhden-toista valtion edustajien tribunaali ei voinut tuomita häntä. Tribunaali päätti työnsä 12 päivänä marraskuuta vuonna 1948. Sotarikollisten tuomitseminen oli yksi Japanin antautumisen päätöskohdista. Pääsyy Nankingin verilöylystä lankesi kenraali Ivane Matsuille – hänet hirtettiin Tokiossa 23. päivänä joulukuuta 1948 (Tokion prosessi). Kenraali

Venäjällä vastustetaan Kuriilien "myymistä" Japanille. Suvorovin au-kiolla 17.3.2019 yhdistynyt oppositio protestoi Kuriilien puolesta.

Hisao Tani 6. divisioonan komentaja ammuttiin hänen tuhoamansa kaupungin eteläisellä portilla. Kaikkiaan hirtettiin 7 ihmistä. 15 tuomittiin elinkautiseen vankeuteen. Yksi tuomittiin 7 vuodeksi, yksi 20 vuodeksi. Symeij Okava, japanilaisen militarismien ideologi, tekeytyi vähämieliseksi ja hänet poistettiin syytettyjen luettelosta. Pääministeri Fumimaro Konoe otti myrkyä. Ulkoministeri Jesuka Matsuoka ja amiraali Osami Nagano kuolivat tutkinnan aikana.

Itse hirvittävien tihutöiden pääsyyllisen ja herra Sokuran palvonnan kohteen, sotarikollisen Hirohito amerikkalainen taho veti tutkinnan alta. Kuten hänen perheensäkin. Vuonna 1960 16. päivänä elokuuta Nagojan kaupungissa paljastettiin juhlallisesti muistopatsas "Kaatuneille sankareille" kuten pääministeri E. Saito tulkitsi tapahtumaa. Itse asiassa – muistopatsas on 7 japanilaiselle pääsotarikolliselle, jotka hirtettiin Tokion tribunaalin tuomion perusteella vuonna 1948. Japanilaiset pitävät sankareina kenraaliluutnantti Jesio Tatibana, amiraali Moria ja kolme heidän "pöytä-kumppaniaan", joita amerikkalaiset syyttivät ihmissyönnistä. Yhdestäkään kansainvälisestä asiakirjasta ei löytenyt tällaista muotoilua, niin että herkkusuuta hirtettiin "kunniallisen hautaamisen estämisestä".

En tiedä oliko näin alkuaan, vai Hirohito hahmo vaikutti niin voimakkaasti itseensä luojaan juuri kuvausprosessissa, mutta herra Sokurov rakastui Kaikkien Japanilaisten Imperaattoriin kaikilla ohjaajan värähtelevän sielun säikeillä. Ylipäällikön symboliset kärsimykset hänen jouduttua antamaan Nousevan Auringon Maan Asevoimille määräyksen antautua vangiksi, eivät poistuneet Sokurovin elämästä kuvausten loputtuakaan ja elokuvan levitykseen päästyä. Ne jäivät häneen iäksi. Tällainen "upputuminen aiheeseen" luovana ihmisenä, joka on tottunut joukkoyleisöön, hän koetti saattaa näkemyksensä jumaloinnin kohteestaan kaikkiin, joihin voi ulottua. Sillä hän saattoi yhteiskunnan mitä suurimpaan hämmennykseen. Hän näytti edesmenneen japanilaisen Verisen vampyyrin kylin omalaatuisessa osassa. Eräänlaisen ritari pelottoman ja nuhteettoman osassa, jonka kärsimykset ei ainoastaan täydy, vaan on välttämättömyyttä saattaa jokaisen "hyvän henkilön" sydämeen. Sillä tämän kärsimykset ovat niin syvät kuin Simonoseki-lahden vedet, puhtaat kuin Fudzivuoren lumi, tuskallinen kuin "Busido"lakikokoelma kaikkine mahdollisine täydennyksineen.

Vuonna 2011 12. päivänä joulukuuta Aleksandr Sokurov kulta sai töistään japaniystävyyden vai-

niolla pääkonsuli Itshiro Kavabaty:n kädessä "Nousevan auringon maan kunniamerkin. Kultaiset säteet ruusukkeineen". Ylistyksestä. Luonnollisesti keisarillisen perheen nimissä. Ja se on ymmärrettävää. Kukaan maailmassa ennen Sokurovia, paitsi ehkä jotkut japanilaiset erityisen innokkaat kupinnuolijat, eivät olisi kuvanneet verenhimoista petoa Hirohitoa tällaisissa hellissä sävyissä. Ansaitsi, olen sanaton! Ja tässä meidän "Ostapaa vietiin"... "Auringon" luoja kuvasi tunteitaan, saadessaan kiihkeästi haluamansa "säteet", satumaisiksi. Ja samassa kerskaili, että ei itsekään ole talonpoikaisniinellä ommeltu, ei "sovok-parveno" (neuvosto nousukas) (sovok on rikkalapio ja neuvostokansalainen venäjän demokraattien sanastossa VH), vaan kallellaan Japanin parhaisiin sukuihin! Todisteena siitä muistutti, että hänen sukunimensä (suoraan Potorvihan kylästä, joka on Irkutskin lähellä) myöskin... aikalailla vivahtaa japanilaiseen! Se onkin ymmärrettävää – "sakura", tai "sokura", "kirsikka" tai "kirsikkapuu" – Luojalle samantekevää. Sen vuoksi hän koko värjäväällä sielullaan tuntee, että Japani on hänen toinen Synnyinmaansa. Tai saattaa olla jopa ensimmäinen. Sillä "oli aika, jolloin Japani oli ainoa maa, joka tuki minua ja minun Ja elokuva-alan tovereitani". "Parhaat suvut" ällistyneinä vaikeivat, kohteliaasti hymyillen uudelleen löydetylle sukulaiselle... Edelleen Luoja huomautti, että Venäjällä on, mitä oppia Japanin kansalta.

Haluaisiin saada tietää mestarilta, mitä nimenomaan? Suorittaa sirosta raskaana olevien naisten raiskaamis seremonia ratkoen heidän vatsansa ja seremonian jälkeen ripustaa sikiöt kauniisti puihin? Todellisen ekibanistin hiotuilla liikkeillä pujottaa Arisaka kiväärin pistimeen kerralla muutamia parkuria lapsia? Taiteellisesti sitoa ihmisiä yhteen piikkilangalla ja hukuttaa tuhansittain jokeen? Katkoa sadoittain ihmisten päitä todellisten soturien kilpailun tapaan? Luultavasti Taiteen Ihminen näkee paremmin, mitä valkoiset "ali-ihmiset" voivat ammentaa "poikkeuksellisen aasialaisen rodun" eturivin kokemuksesta. Ja siis, lopuksi välttääksemme sen, ettemme ymmärrä täysin. Herra hyvästä "Kirsikka" (Sokurov) perheestä lopetti tulisen tervehdyspuheensa Nousevan Auringon Maan kunniaksi täsmälliseen teesiin: "Ja varmaan on annettava Japanin kansalle ihanat sille kuuluvat maat"

Mutta me tässä yhä "tylysyme"...

Kirill Peremjot
Pjataja gazeta 28. 1. 2019

Venäjänkielestä käänsi Viljo Heikkonen 3.4.2020

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Suomen väärät valinnat

Suomalaiset päättäjät puoluekannasta riippumatta ovat onnistuneet tekemään väärää valintoja vuodesta toiseen alkaen ns. itsenäisyydestä näihin päiviin asti. Yhteinen nimittäjä on aina ollut heikko itseluottamuksen puute ja omiin voimiin ei ole koskaan luotettu.

Heti itsenäisyysjulistuksen jälkeen alkoi saksalaisen kuninkaan valintaprojekti. Onneksi Saksa hävisi ensimmäisenkin maailmansodan ja se johti kuningas Väinön virkaheitoksi joutumiseen ennen virallista valintaa. Saksalaisotilaat ehtivät syllistyä verisiin sotarikoksiin toimiessaan lahtarikaartin apuna 1918.

Saksahan se on ollut suomalaisporvarin isänmaa viime aikoihin asti. Toiseen maailmansotaan lähdettiin Hitleriä auttamaan. Kun Jämsänkosken miehet lähtivät juhannuksen 1941 alla rintamalle Ilveslinnan pihalta, lupailivat upseerit palattavan jo heinäntekoon. Lapsen usko Saksan voimaan oli valtava. Suomen todellinen itsenäisyys kesti vain lyhyen ajan eli välirauhas-

ta 1944 Euroopan Unioniin liittymiseen. Meillä on nykyisessä liitossa olen omaa päättäväisyyttä vain 20 %, ei ole omaa ulko- eikä puolustuspolitiikkaa.

Saksan ihannoinnin tilalle on tullut Yhdysvaltojen ja Naton nöyrytely ja nuolenta. Se ei ole enää hauskaa, se on sääliä. Nykyinen kenraalien ja äärioikeiston johtama junta vie meitä kohti sotataseikkailuja. Suomen tulevaisuus ei ole ruusuinen vaan ohdakkeinen. Usko Yhdysvaltojen kaikkivoipaisuuteen on lapsenuskoon verrattava. Yhdysvallat on 18 vuotta yrittänyt tuhota afganistanilaisen sissijärjestön - huonolla menestyksellä. Vietnamin oli parhaimmillaan yli puoli miljoonaa jenkisotilasta ja silti nöyryyttävä pakeneminen Saigonista oli television kautta kaikkien nähtävillä. Yhdysvallat ei tiennyt, että jos sissijärjestöllä on kansan tuki takanaan, sitä ei voi voittaa edes hienoimmilla Horneteilla. Joten kaikkeen edellä kerrottuun viitaten ihmettelyn suu avoinna suo-

malaisten oikeistopiirin Trumpin fanittamista, mieshän tarvitsisi piikaista päähoitoa.

Trump voisi mainita yhden jenkisotilaan vastaavan kymmentä kiinalaissotilasta. Tviittaa ja menisi mykäksi, jos kysyttäisiin entäpä kun tulee yhdestoista. Ajasamme on paljon yhtymäkohtia -30 lukuun. Silloin kun äärioikeisto on Suomessa vahvana, menee Suomella aina vain huonommin. Pitää muistaa muutamia tosiasioita. Jos Suomi tyhmyttään ajautuu sotilaalliseen kriisiin Venäjän kanssa, taisteluja käydäänkin nyt Kymijoen takana. Toiseksi venäläiset eivät odota, milloin joku sotamies Viirilä taas katselee Petrosavodskin näkymiä kukkulalta.

Kenraalit haluavat uusia sotaleikkien aseita. Haluavatko veronmaksajat, onkin jo eri asia.

Reino Welling
eläkeläinen ja sotaorpo
Jämsänkoskelta

Sadut ja sananlaskut

Sadut ja sananlaskut ovat usein verhottuja totuuksia todellisuudesta. "Kyllä susi syitä löytää, kun lampaan lihaa mieli tekee". Selkokielellä näin: Kyllä setä Samuli tekosyitä keksii, kun öljymaita tahtoo valloittaa. Esimerkiksi voi mainita Irak, Libya ja Iran. Milloin nämä maat ovat uhanneet Amerikkaa valloituksella!

"Pilaat juomaveteni, väitti susi lampaalle", vaikka lammas joi puron alajuoksulla. Ihmiskunnan ryöstömurhaajaksi ryhtynyt supervalta etsii syitä kaikkialta. Pieninkin kuvitelavissa oleva virhe paisutellaan tuhatkertaiseksi. Kymmenettuhannet katalat asiamiehet kylvävät väärillä väitteillä epäsuopua ihmisten välille vähäpätöisistä syistä. Aikaisemmin jo sovitut kieli-, kansallisuus- ja uskontoerimielisyydet kaivetaan liioittelemaan esille, kuten kävi entisessä Jugoslaviassa. Sillä verukkeella he saivat aiheen tunkeutua sinne mukana rauhanturvaajina.

Vanhaan aikaan lapsia peloteltiin, että jumala näkee ja kuulee

kaiken. Silloin vielä paholainen taisi olla jäljessä tietojen keruussa, mutta nyt suuri Saatana näyttää johtavan tietojen hankintaa ja tallentamista.

Afrikkalaisia petettiin yksinkertaisella keinolla; Raamattu teille – maat meille. Sen ajan jälkeen keinot vain kovenivat. Väkivallan opettajat valtameren takaa murhasivat ja murhauksivat omaa isänmaataan puolustavia alkuperäisasukkaita Koreassa, Vietnamin, Indonesiassa ja Kambutseassa, yli kymmenen miljoonaa ihmistä.

Nuo kaikkein pahimmat pahantekijät naamioivat tekonsa hyvin sanoihin: Kristitty, sivistynyt, demokraattinen, jne. Omistaessaan lähes kaikki maailman tiedotusvälineet he ovat sokaiseet kansat uskoamaan valheen totuutena.

Minulle työväen lehdet olivat aikaisemmin tuntemattomia. Nyt ne ovat hyvin tarpeellisia.

Unto Kiiskinen
Entinen.tietokirjailija
Jokiainen

Ilmailunäytös vai sirkusesitys

Muitten kuin Suomen etujien henkilöitten "ahkeruuden" ansiosta Suomen taivaalla pöräävät eri maitten hävittäjälentokoneet. Yhdysvaltain ja Natojohtajien käskystä Suomen pitää hankkia Hornettien tilalle nykyaikaisempia lentokoneita. Jotta suomalaisia veronmaksajia saataisiin huijattua kannattamaan ainakin 10:n miljardin euron turhaa ja turvattomuutta lisäävää hankintaa, järjestetään tarjouskilpailu-niminen teatteriesitys.

Valintahan on tehty jo aikoja sitten, ei nykyisessä jenkkejä nöyristelevässä tilanteessa kukaan uskalla esittääkään muita kuin jenkien koneita hankittavaksi. Jos tarkoituksena

olisi ollut Suomen puolustaminen, olisi hankinta kohdistunut puolustusaseisiin eikä hyökkäysaseisiin. Asekaupan tarkoituksena on saada Suomi jälleen astinlaudaksi hyökkäykselle Venäjälle. Hommaahan on jo harjoiteltu. Historia ei ole suomalaisia militaristeja opettanut, ettei Venäjän luonnonvarojen ryöstö ole onnistunut eikä se onnistu uusiltakaan yrittäjiltä.

Venäjä voi ensi-iskulla tuhota Suomen lentokentät ja varakentät, joilta uudet ja hienot Hornetit nousevat ilmaan? Naton koneet eivät kuulemma saastuta ilmaa, kun perästä kuuluu vain vesihöyryn sihinä. Israel on keksinyt luomuydinaseen, joka tappaa vain vihollisen, mutta ei rinnalla seisovaa ystävää.

Ehkä on ratkaistu tuo ilmaan pääsy ongelmakin.

Olisiko nyt kuitenkin sopiva hetki suomalaispäättäjillä kertoa, mistä rahat otetaan uusiin aseisiin. Joka päivä luemme lehdistä ja muista tiedotusvälineistä, kuinka vähissä ovat rahat kunnilla ja valtiolla. Kaikkien pitäisi vain talkootyönä tehdä virkansa ja hommansa. Koska vain Yhdysvallat ja Nato tarvitsevat Suomeen hankittavia koneita, heidän pitäisi ne myös maksaa. Tämä olisi minun mielestäni oikeudenmukainen ratkaisu.

Reino Welling
eläkeläinen ja sotaorpo Jämsänkoskelta

Pölyttäjäkato tuo nälän?

Pölyttäjäkatoa pidetään isona vaarana maailman ruuantuotannolle ja nyt tämä vaara uhkaa myös Suomea. Pölyttäjien määrä on voimakkaasti romahtanut, varsinkin kimalaisten ja tämä vaikuttaa marja- ja omenasatoihin.

Pölyttäjäkato johtuu siitä, että tehomaanviljelystä harjoittavat suurtilat käyttävät vielä tuhoisten torjuntaan kemikaaleja mansikkamailloja ja muillakin viljelyksillä. Myrkyt ovat uhkana pölyttäjille ja myös ihminen muuttaa luonnon monimuotoisuutta. Metsiä kaadetaan avohakkauksella ja siitä on myös monia muita seurauksia.

Kaiken aikaa puhutaan talouskasvusta ja lisätään luonnon riistämistä. Ihminen itse tuhoaa elinympäristönsä ja elämisen mahdollisuudet. Mikään muu laji ei tuhoa luontoa niin aggressiivisesti kuin ih-

minen.

Meidän tulisi suosia luonnonmukaista viljelyä, koska se merkitsee myös puhtaita elintarvikkeita. Me emme voi enää jatkaa nykyistä menoa. Maaplaneetan luonnonvarat ovat ehtymässä ja myös esimerkiksi pölyttäjien lisääntymismahdollisuudet ovat tuhoutumassa.

Meidän on voimakkaasti muutettava suuntaa. On pyrittävä kestävään kehitykseen, jossa huomioidaan luonnon ja ihmisen välinen tasapaino. Ihmisten pitäisi arvostaa luontoa, joka on annettu heille käyttöön.

Olenkin sanonut, että ihmisen on huono vuokralainen maapallolla. Ihminen likaa ja turmelee kaiken ja tuhoaa muidenkin lajien elinmahdollisuudet.

Risto Tammi

Huomioita kulkutaudista, 2. osa

Tämän kirjoituksen osa 1 julkaistiin edellisen Kansan äänen takapalkissa.

Pitkäperjantai 10.4.2020

Uusi kylmä sota alkoi 20 vuotta sitten Venäjän noustua nopeasti takaisin jaloilleen. Yhdysvallat laajensi kylmän sodan koskemaan myös Kiinaa vuonna 2011 (presidentti Obama ja "Pivot to Asia"). Vuonna 2014 Ukrainan tapahtumien yhteydessä aloitettiin taloussota Venäjää vastaan. Muutama vuotta myöhemmin Yhdysvallat suuntasi presidentti Trumpin toimesta kauppasodan Kiinaa vastaan. Halvan ja rajattoman energian välttämättömyys vain korostuu pitkäkestoisen taloudellisen taantumisen aikana. Yhdysvallat nousi väliaikaisesti maailman suurimmaksi raakaöljyn tuottajaksi käyttämällä monin eri tavoin kannattamattomia tuotantotapoja. Siinä ei ollut taloudellisesti mitään järkeä, mutta tarkoitus oli estää Venäjän nousu merkittäväksi talousmahdiksi ja siirtää omaa alamäkeä myöhemmäksi. Se oli mahdollista, koska Yhdysvalloilla on oikeus painattaa rahaa ja ottaa rajatto-

masti velkaa. **Nämä toimet eivät kuitenkaan riittäneet.** Venäjä ja Kiina jatkoivat kasvuaan ja kaiken lisäksi vielä ystäväystyivät sellaisella tavalla, että ulkopuoliset eivät voi enää hyötyä heidän riidoistaan kuten ensimmäisen kylmän sodan aikana. Maailmanlaajuinen kulkutauti COVID-19 tuli kaikille yllätyksenä. Taudin levitessä Saudi-Arabia yritti raakaöljyn hintasodalla saada itselleen etulyöntiaseman. Öljyn hintasota on edelleen kesken. Maailmanlaajuinen talousromahdus, jonka syy on vielä hämärän peitossa antaa hintasodalle vahvan lisämausteen.

Jossain vaiheessa tarvitaan paljon lisärahoitusta uusien öljykenttien käyttöönottoon. Tämän vuoksi raakaöljyn hinta tulee nousemaan hyvin korkealle. Kuka saa tästä hyödyn, se on tämän hetken suurin kysymys. Voittajat tulevat satumaisen rikkaat ja häviäjät tulevat kutistumaan järkyttävällä tavalla. Valttikortit ovat tällä hetkellä Venäjän, Iranin ja Venezuelan käsissä, mutta niitä ne eivät pysty hyödyntämään niin kauan, kun Saudi-Arabia ja Yhdysvallat pystyvät tuomaan valtavat määrät raakaöljyä

markkinoille taloudellisista seurauksista piittaamatta. Länsimaat eivät enää ole suurten kisojen varmoja voittajia. Tässä mielessä 500 vuoden julkea riemukku on päättynyt.

Kuinka sitten kulkutaudin aiheuttama maailmanlaajuisen taloudellinen romahdus tulee asetelmaan vaikuttamaan? Raakaöljyn hinta tulee nousemaan maailmantalouden lähtiessä uuteen kasvuun. Melko pian sen jälkeen globaali öljyntuotanto tarvitsee lisärahoitusta. Jatkokysymys on hyvin yksinkertainen: kenellä on varaa rahoittaa uusien öljykenttien käyttöönotto? Tässä Yhdysvallat on etulyöntiasemassa. Nappaamalla Iranin ja Venezuelan he varmistavat voittonsa. Iranin ja Venezuelan kohtalot siis ratkaisevat pelin. Toistaiseksi ne ovat kuitenkin Venäjän ja Kiinan suojeluksessa. On mahdotonta sanoa, kuinka tässä tulee käymään.

Tiistai 14.4.2020

Alkaa vähitellen olla aika selvä, että maailmanlaajuiseen kulkutautiin reagoitiin länsimaissa ensin holtittoman välinpitämättömästi ja sitten liian jyrkästi, lähes hysteerises-

ti. Taloudelliset seuraukset tulevat varoistaenkin arvioiden mukaan olemaan erittäin kielteiset. Raskaasta taantumasta on tiedossa ainakin kaksi seurausta. Toisen niistä esitti Valko-Venäjän presidentti TASS:in sivuilla: länsimaiden julistamalla taloudellisilla tukitoimilla on tarkoitus saattaa avun saajat riippuvaisuussuhteeseen. Avulla tulee olemaan ankarat ehdot ja ne jotka jäävät avun ulkopuolelle voivat joutua vaikeaan asemaan. Toinen näkemys löytyy The Strategic Culture sivujen Alistair Crookin artikkelista: kulkutaudin seuraukset tulevat olemaan länsimaiselle talousjärjestelmälle todella mittavat. COVID-19 -tauti on puhkaissut pitkään pullistuneen kuplan. Artikkelin laaja enkä rupea sitä tässä erittelemään. Eräs ajanjakso ihmiskunnan historiassa on päätymässä. Omat aiemmat arvioni viime vuosilta ovat samansuuntaisia.

Torstai 16.4.2020

Nyt olisi varmuusvarastoille, julkiselle taloudelle ja kansalaisten henkilökohtaisille säästöille käyttöä. Ennen muuta olisi tarvittu ihan eri tavalla joustavaa yhteiskuntaa, ei sellaista jossa perheet ja yksilöt joustaa-

vat vaan sellainen, jossa valtio, kunnat ja yritykset voisivat joustaa ja siten pehmentää kulkutaudin kielteisiä vaikutuksia. Miksi sitten joustoja etsittiin väärästä suunnasta? Tästä olen kirjoittanut jo monta kertaa järjestelmää ei ole ollut taloudellisesti kannattavalla pohjalla yli 40 vuoteen. Vuonna 1991 purettiin väärä järjestelmä.

Kannatan kaikkien terveysohjeiden noudattamista, mutta pidän liike-elämän sulkemista suorastaan rikollisena. Lasku tulee olemaan hirmuinen. Valtavasti elinkeinoja tulee vähenemään. Liike-elämä on tehokas kaupan alalla, mutta tämän perusteella politiikassa se sortuu alkeellisiin virheisiin. Kaupan alalla liike-elämä onnistui toimimaan yli 40 vuotta tappiollisessa ympäristössä, mutta kulkutauti veti sen välittömästi polvilleen.

Oma lukunsa on länsimaiden katkeruus Kiinan paluun johdosta. Varsinkin Yhdysvalloissa ajatus siitä, että Kiina antaa apua ja Yhdysvallat tarvitsee sitä, on täyttä myrkyä. Eihän tämän näin pitänyt mennä!

Tauno Auer

Tukea Kansanäänelle

Janne Rahikainen 30 e, Kai Kontturi 50 e, Esko Rintala 60 e, Reine Lindeman 30 e, Heikki Männikkö 38 e, Asko Julkunen 15 e, Markku Nieminen 8 e, Hannu Ilkonen 10 e, Kalle Wahrman 10 e, Kaija Siippainen 10 e ja Tarja Männikkö 38 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: RA/2018/640 5.7.2018

Seuraava Kansan ääni (4/2020) ilmestyy ma. 7.9.2020 ja siihen tulevien kirjoitusten ja muun aineiston tulee olla toimituksessa ma. 31.8.2020. Seuraava numero (5/2020) ilmestyy ma. 26.10.2020 ja siihen tarkoitettun aineiston tulee olla toimituksessa ma. 19.10.2020.

Julkiset keskustelufoorumimme FB:ssa:

Suomen Työväenpuolue FB

Ryhmä keskittyy mm. yhteiskunnalliseen keskusteluun, luokkatietoisuuden edistämiseen, Ay-liikkeen, puoluepolitiikan, rauhantyyden, globalisaation ja ulkopoliittikan kysymyksiin.

Kansanrintama- vaihtoehto uusliberalismille FB

Ryhmän tavoite on kehittää vaihtoehto nykyiselle kovalle markkinavoimien hallitsemalle yhteiskuntapolitiikalle. Se ottaa päämääräkseen yhteiskunnallisen muutoksen toteuttamisen Suomessa. Keskusteluun kuuluu laajasti politiikka ja yhteiskunnalliset asiat erilaisella informaatiolla.

Näissä ryhmissä sallitaan ja on toivottavaa keskustella marxilaisen yhteiskuntatieteen lähtökohdista. Linkitettyä näihin ryhmiin artikkeleita on toivottavaa lisätä oma kommentti ja lähde. Noudatetaan nettietikettiä. Rasistinen ja fasistinen materiaali poistetaan.

Venäjä äänestää perustuslaista...

Jatkoa sivulta 13

lä epävarmoja asiassa.

Valtapuolue Yhtenäisen Venäjän kannattajista 78 prosenttia, sosialidemokraattisen Oikeudenmukainen Venäjä -puolueen kannattajista 74 prosenttia, VFKP:n kannattajista 71 prosenttia ja Liberaalidemokraattisen puolueen kannattajista 64 prosenttia aikoo ää-

nestää. Niistä, jotka aikovat äänestää, 61 prosenttia ilmaisee tukensa perustuslain muutoksille ja 21 prosenttia vastustaa niitä. Loput eivät ilmaiseet vielä kantaansa. Suurin ymmärrys perustuslain muutoksille löytyy luonnollisesti Yhtenäisen Venäjän -puolueen kannattajilta. Heistä 83 prosenttia kannattaa niitä.

Asko Julkunen

Historiallisen materialismin perusteista (4)...

Jatkoa sivulta 14

ja siirtymiseen matriarkaattista patriarkaattiin. Perheenpääksi tuli nyt mies. Vaimo ja lapset asuivat hänen kanssaan. Perheellä oli omaisuutta, jonka lapset perivät. Perheyhteisön tuleva kehitys liittyi kiinteästi yksityisomistuksen ja luokkayhteiskunnan kehitykseen.

4.8 Sukujärjestelmän hajoaminen ja varhaisen luokkayhteiskunnan synty

Mitä tämä tuotantovoimien alalla tapahtunut määrällinen kehitys merkitsi tuotantosuhteille? Tuotantovoimien määrällinen taso ylitti rajan, jolloin työ alkoi tuottaa enemmän kuin, mitä ihminen tarvitsi välttämättömään elämiseen. Tämä lisätuotteen ilmaantuminen tapahtui siinä vaiheessa, kun alkoi muodostua maanviljelykseen perustuva pysyvä asutus. Nyt pienemmät yksiköt kykenivät hoitamaan omaa taloutaan. Muodostuivat perheet omiksi talousyksiköiksi. Suvun sisällä kullekin perheelle erotettiin oma ala suvulle kuuluvasta maasta. Tällainen yhteisö talonpoika teki työtä omalla palstallaan ja osallistui yhteisiin töihin patojen rakentamisessa ja kanojen kaivuussa.

Lisätuotteen ilmaantuminen ja yksityisomaisuuden syntymisen alkaa välittömästi jakaa alkuyhteisöä sisäisesti toisilleen vastakkaisiin luokkiin, koska nyt on mahdollista kerätä rikkauksia. Ensimmäisenä lisätuotteen riistoon pääsevät käsiksi entiset suvun päälliköt, joiden tehtävät muuttuvat perinnöllisiksi. Varhaisista ajoista saakka alku-

yhteisöt joutuivat myös sotiin kiistellään asuinalueista. Silloin voitettu karkotettiin tai otettiin yhteisön tasa-arvoiseksi jäseniksi, koska tuotantovoimien alhaisuuden vuoksi muu ei ollut mahdollista. Lisätuotteen ilmaantumisen jälkeen sotien luonne muuttui ratkaisevasti, sillä nyt voitiin sotavangit alistaa orjiksi, koska tuotantovoimien taso teki mahdolliseksi saada heidän työstään lisätuotetta. Sukujen päämiehet ja sotapäälliköt alkoivat kerätä rikkauksia. Sotia alettiin käydä rikkauten toivossa. Perheiden luonne muuttui. Lisätuote synnytti yksityisomistuksen ja siitä seurasi tarve järjestää perinnönjako. Maa, viljelysmaa vakiintui perheiden omistukseen, mutta laidun- ja metsäalueet olivat vielä pitkään yhteisön hallussa. Perheiden välillä tapahtui polarisoitumista. Toiset perheet velkaantuivat ja joutuivat jopa velkaorjiksi, kun taas toiset perheet, maanomistajat, rikastuivat.

Alkuyhteisö alkoi jakaantua tuotantovoimien määrällisen kasvun seurauksena lisätuotteen ilmaantunutta toisilleen vastakkaisiin luokkiin ja ryhmiin. Sotapäälliköistä ja suvun päämiehistä muodostuivat suurrikkaat, sotavangeista ja velkaorjista muodostui orjia. Tavalliset työtätekevät viljelijät jakaantuivat rikkaisiin ja köyhiin. Muodostui rikas yläluokka. Rikkaimmat saivat rikkautensa riistämällä köyhiä talonpoikia tai orjia. Alkoi muodostua varhainen luokkayhteiskunta, joka oli orja- tai feodaalivaltion esiaste.

Filosofian työryhmä

"Marxilainen lauantaitimi jatkuu"

Työväenluokan toiminnalle tieteellinen maailmankatsomus antaa pitkän aikavälin suunnan. Se on meille yhtenäisen toiminnan perusta ja auttaa jäsenitelemään oikein ajan kysymyksiä. Siksi tutkimme marxilaista maailmankatsomusta säännöllisesti ja tuotamme siitä tutkimusaineistoa.

Jatkamme opintotoimintaa syyskesällä heti kun korona ja hallitus sen sallivat ja elämä normalisoituu. Opintotoiminnan kokoontumispaikkana edullisen sijaintinsa ja hyvän varustelutasonsa vuoksi pyrimme käyttämään edelleen Keskuskirjasto Oodin tiloja.

Koronan jälkeisen ajan ensimmäisen opintotapahtuman aiheena on **"Kysymys ihmisoikeuksista"**, josta alustavan puheenvuoron käyttää **Juha Kieksi**. Seuraavina aiheina käsitellään mm. **"Korona ja marxilaisuus"** sekä **"Lenin ja nykyaika"**. Opintotilaisuuksista tarkemmin Kommunistien Liiton kotisivulla: www.kommunistienliitto.com Hyviä lukuaineistoja ovat: Marx ja Engels: **Kommunistinen manifesti**; M. Lovtšuk, T. Oizerman, I. Štšipanov: **Filosofian Historia** (Progress, 1982); Viktor Afanasjev: **Filosofian alkeet** (Progress, 1976); Kommunistien Liitto: **Dialektisen materialismin perusteet**;

"Marxismi tänään"-seminaari

DSL:n toimesta järjestetään peruuntunut "Marxismi tänään"-Seminaari Helsingissä, kun korona ja hallitus sen sallivat. Siellä puheenvuoroja käyttävät mm. SKP:n, KTP:n ja kommunistien Liiton edustajat. Tarkemmat aikataulut, puhujat ym. selviävät myöhemmin. Tietoa seminaarista mm. **Kansan äänessä** sekä Kommunistien Liiton kotisivulla: www.kommunistienliitto.com.

Järjestö- ja kaaderi seminaari

Kemiönsaarella Heikki ja Tarja Männikön kesäpaikassa lauantaina 15.8.2020 alk. klo 11.00, os. Stusnäsentie 100. Ilmoittautuminen: email. tarja.mannikko@pp.inet.fi tai puhelimitse Tarjalle 050 432 0777. Käsitellään mm. kysymyksiä: "Sote:n kohtalo", "kommunistisen liikkeen tilanne ja järjestöllinen tilanne", "Kansan äänen kehittämisen ja toimitustyön kysymyksiä", "työväenliikkeen toimintastrategiaan liittyviä näkökohtia" sekä "marxilainen maailmankatsomus ja korona".

Järjestää: EU:n Vastainen kansanrintama ja DSL Tervetuloa

Suosittellemme kotisivuja ja blogeja

<http://uutisiapohjoiskoreasta.blogspot.fi/>
<http://heikkimannikko111.puheenvuoro.uusisuomi.fi/>
<https://www.facebook.com/heikki.mannikko.1>
<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<https://www.facebook.com/kalevi.wahrman>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. Karstulantie 2 A 5, 00550 Helsinki
<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Danske Bank FI61 8058 0710 5328 82

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyoavaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Kansan ääni
<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry.

<http://www.kommunistienliitto.com>
SP FI80 41080010 3882 24

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!
www.jucheate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 3408

KOMINFORM

Päivän uutisotsikot:

<https://www.facebook.com/sipila.heikki?ref=bookmarks>
<https://vk.com/id430603986>

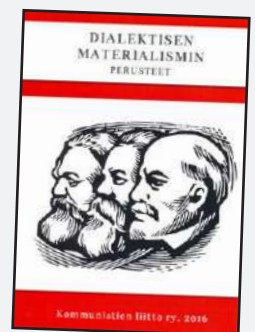
EVKR toimii

EU:n Vastaisen Kansanrintaman johtokunnan kokous pidetään torstaina 9.9.2020 nettokokouksena.

Käsitellään mm. seuraavia asioita: (1) Kansanrintaman kehittämisen kysymyksiä, (2) Arvioidaan ja suunnitellaan tulevia kuntavaaleja ja (3) Työkansan yhteisrintaman suunnittelua, (4) Tulevan syksyn opintotoiminnan suunnittelua, (5) Poliittisen tilanteen kokonaisarvio sekä (6) Vuosikokouksen valmistelu koronan varjossa

Kokouksen yhteydessä pidetään myös Kansan äänen toimituskunnan kokous, jossa arvioimme kahden edellisen numeron (3/20 ja 4/2020) sisältöä ja valmistelme lehden seuraavaa numeroa (5/20). Tervetuloa.

Kokous järjestetään yhdessä Kommunistien Liiton kanssa

Uusin Korean ystävät -lehti (1/2020) on luettavissa seuran nettisivuilla: www.suomi-korea.net

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP, EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasismien vastainen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:

Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 0,50 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:

OP FI08 5541 1420 0279 66

PAINOPAikka:

Botnia Print Oy

ISSN- TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkójulkaisu)

75 vuotta Hitler-Saksan antautumisesta

Voiton päivänä 9.5.2020 kaikki maailman edistykselliset ihmiset ja yhteisöt muistivat ja kunnioittivat niitä kymmeniämiljoonia ihmisiä, jotka antoivat henkensä taistelussa Hitler-Saksan maailmanvalloitus suunnitelmia vastaan. Muistamme Neuvostoliiton ja Puna-armeijan ratkaisevan panoksen taistelussa Hitler-Saksan lyömiseksi. Tuomitsemme kaikki yritykset muuttaa tähän liittyvää historianäkemyksiä ja suunnitelmia maailman uudelleen jakamiseksi.

Voiton päivänä lauantaina 9.5.2020 tuli 75 vuotta, kun natsi-Saksa antautui ehtoita ja lopullisesti. Aamuyöllä Hitler-Saksan ylijohdon edustajat **Keitel, Stumpf** ja **Friedenburg** allekirjoittivat sopimuksen ehtoita antautumisesta. Tähän päättyi verinen Hitler-Saksan aloittama 50 miljoonaa kuolonuhria ja mitaamattomat aineelliset vahingot vaatinut maailmansota. Tämä sota oli seurausta saksalaisen suurpääoman imperialistisesta pyrkimyksestä siirtyä maailman johtavaksi suurvallaksi ja anastaa Neuvostoliittoa sen alueita ja voimavaroja.

Ennen suursodan syttymistä Neuvostoliitto käytti kaikki diplomaattiset keinonsa, luodakseen Hitler-Saksan vastaisen liittouman. Britannia ja Ranska kehittivät kuitenkin politiikkaa, jonka tarkoituksena oli ohjata Hitler-Saksa hyökkäämään ensi vaiheessa Neuvostoliittoon. Saksan strategisiin suunnitelmiin sopi kuitenkin turvata ensin selustansa Länsi-Euroopassa ja hyökätä vasta sen jälkeen Neuvostoliittoon. 75 vuotta sitten allekirjoitettu antautumissopimus loi perustan sitä seuranneelle pidemmän ajan rauhanpolitiikalle ja kestävämmälle yhteiskuntapolitiikalle. Suomessa Saksan liittolaisena hävitty sota antoi ensimmäisen kerran itsenäisyyden aikana Suomen kansalle mahdollisuuden kehittää edustuksellista parlamentaarista demokratiaa.

Tänään kuitenkin globaali ylikansallinen pääoma tavoittelee uudelleen, jopa sotilaallisin toimin, alueita ja taloudellisia resursseja, kuten kehitys mm. Lähi-Idässä, Pohjois-Afrikassa ja Etelä-Amerikassa osoittaa. Toisen maailmansodan lopputulos halutaan unohtaa ja kieltää. Näin on menetelty useissa Euroopan maissa ja itse EU on muuttanut Voiton päivän "Eurooppapäi-

väksi", jolla halutaan mitätöidä natsi-Saksan tappion yhteiskunnallista merkitystä. Vastoin tehtyjä kansainvälisiä sopimuksia, Nato on tunkeutunut aivan kiinni Venäjän rajoihin ilmisenä pyrkimyksenään horjuttaa

Venäjän asemaa ja sisäpoliittista tilannetta. **Maailman taloudellinen kriisi** ja siitä seurannut ylikansallisten suuryritysten pyrkimys saada uusia voimavaroja Venäjän alueelta, on yksi perussyntyneeseen tilanteeseen. Se ei luonteeltaan poikkea lainkaan siitä tilanteesta, joka vallitsi ennen toista maailmansotaa.

Ukrainassa syntyneitä tilannetta hyväksikäyttäen on aloitettu perusteeton Venäjän vastainen mediavyörytys. Jokainen asiantuntija osasi ennakoita, että yritys siirtää Nato:n kontrolliin venäläinen Krim, jossa on vuosisatojen ajan sijainnut yksi Venäjän tärkeimmistä laivastotukikohdista, oli vaarallinen yritys, joka ei voinut onnistua. Tämä osoittaa nato-haukkojen valinneen tien, jolla yritetään tavalla tai toisella väkivaltaisesti horjuttaa Venäjän poliittista tilannetta. Tästä esimerkkinä Suomen osalta isäntämaasopimus, jonka allekirjoittamisoikeuden presidentti laittomasti siirsi silloiselle puolustusvoimien komentajalle Lindbergille. Tämä on uhkarohkeaa ja tietoista seikkailupoliittikkaa.

Meillä Suomessa voimistetaan Venäjä-vihamielisyyttä, jota tiedotusvälineet aivan avoimesti Ulkopoliittisen- ja Aleksanteri-instituutin, valtion- ja sotilasjohdon sekä Mediapoolin avustuksella ja hyväksynnällä levittävät. Kaiken tämän keskellä suljetaan silmät Ukrainassa tapahtuvalla natsimieliseltä raa'alta väkivallalta.

YLE sekä valtamedian lehtitalot ja sen kautta mm. iltapäivälehdet kuuluvat mediapooliin, joka toimii Helsingin hybridikeskusten kanssa NATO-myönteisen tiedottamisen puolesta. Mediapooli kuuluu Huoltovarmuuskeskukseen, joka rahoittaa sitä ja joka kuuluu Valtion turvallisuuskomiteaan. Turvallisuuskomiteaan vuorostaan

kuuluvat kaikki eri ministeriöiden, myös tasavallan presidentin kanslian kansliapäälliköt. Mediapooli on osa valtion hallintoa, josta vastuussa on maan hallitus. Valtamedian Venäjän vastainen kirjoittelu iltapäivälehtien törky mukaan lukien ovat näin ollen valtion ohjaamaa tiedotusta. Tämä tukee Suomen NATO-myönteistä ulkopoliittikkaa. Valtioneuvoston kansliankin tilaaman tutkimuksen mukaan Venäjä ei pidä Suomea vaikutusvaltaisena EU-maana, eikä kohdistaa strategista viestintää Suomeen. Valtamedian - erityisesti Yleisradion - tulee lopettaa AP:n, AFP:n ja Reutersin Venäjä-trolli-yms. juttujen levitys.

Fasismista saadun voiton ja toisen maailmansodan päättymisen 75-vuospäivänä lauantaina 9.5.2020 me tilanteesta huolestuneet kansalaiset ja järjestöt esitämme ja vaadimme:

1. Tulee palauttaa ystävällismieliset ja rauhanomaiset naapurisuhteet Venäjän kanssa.
2. Tulee torjua Nato-jäsenyys ja katkaista kaikki Nato-yhteistyö. Enemmistö Suomalaisista vastustaa nato-jäsenyyttä. Se velvoittaa ulkopoliittista johtoaamme suuntautumaan aloitteelliseen liennytykseen Etykin esimerkkiä noudattaen.
3. On peruutettava Nato:n kanssa sovittu "isäntämaasopimus" ja suunnitellut hävittäjähankinnat.
4. On palattava Paasikiven-Kekosen -linjan mukaiseen puolueettomuuspolitiikkaan ja lopetettava asiaton Venäjän vastainen mediavyörytys.
5. Toisen maailmansodan lopputuloksen ja rauhansopimusten vastainen historian vääristely tulee lopettaa.

Kansan äänen järjestöt

Kansan ääni julkaisi laajan 24-osaisen kirjoitussarjan Neuvostoliiton ja Hitler-Saksan välisestä sodasta. Sarjan viimeinen osa julkaistiin Kansan äänessä 2b/15. Tämä sodan päätösvaiheesta kertova artikkeli löytyy mm. kommunistien liiton (<https://www.kommunistienliitto.com/>) etusivun kautta. Siellä kohtaan "Kansan ääni", "Lehden pdf-versiot" ja KÄ 2b/2015.

Kansan ääni julkaisi äskettäin myös 9-osaisen artikkelisarjan sotaan johtaneista syistä ja tapahtumista. Se löytyy myös osoitteesta: <https://www.kommunistienliitto.com/>. Täällä mennään kohtaan "opintomateriaali" ja siellä "Toisen maailmansodan syylliset: Molotov-Ribbentrop-sopimuksen tausta ja merkitys"

hyväoppinen. Se ei ylenkatso perivihollisensa Leninin ohjetta lehdistön vapaudesta: "Lehdistön vapaus VSFNT:ssa, joka on koko maailman porvarillisten vihollisten piirittämä, on porvariston ja sen luotettujen palvelijoiden menshevikien ja eserrien poliittisen järjestäytymisen vapautta."

Bolshevikit saivat esiintymiskoulutusta karkotuksilla ja vankiloissa. Heidän johtajansa oli pienikokoinen, kaljupäinen ja suora-kielinen. Esiintymistä hän oppi taistelussa ilman kielestä taluttavia konsultteja. Poliitikassa asiat ovat tärkeämpiä kuin konsulttien opit.

**Viljo Heikkinen
Lapinlahti 7.6.2020**

Mielikuvilla leikkimistä

Kokoomus on kykyjensä ja hyvävelisuhteidensa ansiosta saanut hoitaakseen kaikkien eduskuntapuolueiden esiintymiskoulutuksen. Kepu on porvarintaman heikko kohta demarien johtamassa hallituksessa. Kun ministeri Kulmuni erehtyi ottamaan suoraan valtion laskuun esiintymiskoulutusta kokoomuksen ajatushautomosta, (joka hautomokaan tuskin toimii ilman valtion tukea), niin Orpo-poika päästi kaikki teekutsuliikkeen rouvien kanat nokkimaan siipensä nyrjäyttäneitä onnetonta.

Kokoomuksen aisaparin Perussuomalaisen kohteena on ollut Vihreiden ulkoministeri Haavisto, joka tuomalla valtiollisen poliisin pidätykseen kolme isis-naista, saattoi Suomen sellaiseen terroriuhkaan vaaraan, että nyt on heti liityttävä Natoon ja tilattava isäntämaasta ainakin kaksinkertainen määrä aiottua enemmän hävittä-

jiä. Kepu on kokoomusta jäljittelevä varjopuolue kuten Vasemmistoliitto SDP:hen samaistuva. Esikuviansa varjossa elävät puolueet eivät kasva isoiksi. Kommunistisilla puolueilla on asiasta vankka kokemus. Oikeiston ehtoilla toiminen on ajanut ne sellaiseen tilaan, ettei niitä edes mainita julkisuudessa.

Porvaristosta on tullut äitiinsä

Netistä saksittua

Some-keskustelua sotiemme syistä

Pekka Korpivaara: "Neuvostoliiton imperialistinen sota Suomea vastaan tuotti hirveän määrän kuolleita sodan pituuteen nähden. Neuvostoliiton laittomat pyrkimykset vaihtaa demokratia diktatuuriin Suomessa epäonnistui onneksi."

Oiva Björkbacka: "Olennaista talvisodan alkamiseen oli nimenomaan Suomen hallituksen ja oikeiston Hitler-Saksan myötäily. Moskovan neuvotteluissa Suomelta vaadittiin takeita puolueettomuudesta ja, ettei Suomi salli aluettaan käytettävän Neuvostoliiton uhkaamiseen ja nimenomaan Leningradin (Venäjän entisen pääkaupungin) ja sataman sulkemiseen. Paasikiven johtamalle neuvotteluvaltuuskunnalle ulkoministeri Erkkö oli antanut tiukan ohjeen - ei tuumaankaan rajansiirtoja! Paasikivi ja jopa Mannerheim suosittelivat neuvotteluratkaisua, joka olisi tyydyttänyt Neuvostoliiton. Kun ratkaisua ei syntynyt Paasikiven toivomalta pohjalta, valtuuskunta palasi kotiin ja nimitti syntynyttä sotaselkkauksena Erkon sodaksi."

Jouko Kultima: "Talvisodasta tai Neuvostoliiton muistakaan tekemisistä ei saa imperialistista tekemälläkään. Neuvostoliitto varustautui väistämättömään suursotaan Saksan kanssa. Sitä varten se pyrki myös turvaamaan Leningradin kaupungin turvallisuuden, haluten diplomaattisesti vaihtokaupalla ostaa kaupungin läheisyydessä olleet alueet kaupungin turvaamiseksi. Taitava diplomaatti olisi löytänyt kompromissin, joka olisi tyydyttänyt molempia osapuolia. Sen sijaan päädyttiin tilanteeseen, jossa turvavyöhyke otettiin sotilaallisella voimalla (korkoineen). Diplomatia Suomessa opittiin vasta 1945 jälkeen, ja se unohtettiin hiljalleen 1990 jälkeen. Neuvostoliitto oli yksi keskeisiä syitä kolonialismin loppumiseen suurimmasta osasta maailmaa, vaikkakin uskolonialismi sitten myöhemmin tuli korvaamaan sen, etenkin Neuvostoliiton lakkauttamisen jälkeen... Neuvostoliitto oli kylmänsodan aikana hyvin pitkälti neuvotteleva ja sovitteleva, ei esim. nykypäivän Yhdysvaltojen jengeineen kaltaisen, joka mielivaltaisesti hyökkää milloin mihinkin haluaa. Neuvostoliiton sodat joko olivat puolustuksellisia, hegemoniallisia tai liittolaisten tukemista (ja Stalinin aikana myös strategisia). Niissä ei ole imperialistista resursien tavoittelua."

Erkki Tuomela: "Talvisota oli Erkon sota. Ymmärsikö meidän Erkkö suurvaltapolitiikasta yhtään mitään? Ei ymmärtänyt, mutta käyttäytyi kuin olisi ollut suurvallan johtaja. Pahaksi onneksi meillä oli presidenttinä maalaisliiton Kyösti Kallio, joka oli kykenemätön hoitamaan tehtäviään."

Pasi Fred: "Halutaanko me rauhaa Venäjän vai Neuvosto-Venäjän kanssa? Mä en ymmärrä, kuinka Stalin on joku sankari yhtäkkiä, eikä tappanut ku niin ja niin monta miljoonaa. Tarvin todisteita, ettei se ollu täys psykoopaatti, niitä todisteita vastaan, että oli."

Kati Nieminen: "Suur-Suomen imperialistinen sota Neuvostoliittoa vastaan tuotti hirveän määrän kuolleita miljoonan. Laittomat pyrkimykset vaihtaa plutokratia fasismiin Suomessa epäonnistui onneksi."

Erkki Tuomela: "Puna-armeijan ukrainalainen 44. Divisioona tuhoutui Raatteen tielle. Saattoi olla suuri virhe lähettää ukrainalaiset kovaan pakkaseen ja pimeään Kainuun korpeen paleltumaan. Väheksymättä mil-lään suomalaisten sotilaiden osuutta divisioonan tuhoutumisessa."

Sinikka Lehmusketo: "Jos Neuvostoliiton aluevaihdo esitykseen olisi suostuttu Suomen pinta ala olisi lisääntynyt 2500 neliökilometriä."

Samuli Ketola: "Saksa oli hyökkääjä ja me siinä mukana. Neuvostoliitto puolustautui, kuten myös muut liittoutuneet suur-Saksaa vastaan. Sosialismi sillostakaa, on vaikea samaistaa imperialismiin. Sosialismissa vallassa olevalle työväenluokalle ei ole taloudellista intressiä aloittaa sota eikä hyökätä toiseen työväenluokan valtion. Sosialismissa on varustautuminen myös huono investointi, koska se ei tuota mitään, vaan on tuhlausta. Imperialismi taas valtaa ja nujertaa hallintaansa tavallisesti viemällä nähin kohteisiin "oman" rahansa (vert. euro ja usa:n dollari maail-malla suhteessa kansallisvaltioihin). Toinen siipi imperialismissa on militarismi, joka kietoutuu sotimisen lisäksi kuitenkin toiseen eli taloudelliseen siipeen. Kietoutuminen tapahtuu asemarkkinoilla, missä ostajina ja maksajina ovat valtiot ja valtioliitot (NATO). Sodanuhka, jopa ilman sotaa on hyvä bisnes aseteollisuudelle.

Tuomo Syri: "Kyllähän Suomi nappiutu jo Luokkasodan aikaan Saksaan, kun sieltä tuli laivalasti sotimaan Mannerheikin rinnalle Luokkasotaan!"

Mikko Punkari: "Tärkeintä on ymmärtää se, että NL ei olisi vaatinut Suomelta yhtään mitään, jos olisimme estäneet Saksan varustelun ja sotavalmistelut NL:n tuhoamiseksi suomalaisten kanssa."

Tero Perttala: "Oli se kamalaa, kun Suomi otti Natsi-Saksan rinnalla pataansa, eikä siltikään NL huolinut Suomea rajojensa sisäpuolelle."

Veikko Sääksi: "Juu, NL:n olisi tietysti täytyntä odottaa kädet ristissä, kun yli-ihmis suomalaiset natsi-Saksan tukemina tulevat "pelastamaan" maan venäläisiltä. Esityksesi Pekka on ällöttävän yksipuolista ja asiaton, koska väittämi ei vähimmässäkään määrin ota todellisuutta huomioon."

Jos törmäät mielenkiintoiisiin tai vaikkapa hupaisiin nettikommentteihin lähetä: kalevi.wahrman@gmail.com